

“ਇਕੁਐਲਿਟੀ ਐਂਡ ਜਸਟਿਸ”

<https://www.facebook.com/profile.php?id=161037521061610>

“Equality and Justice”

स्वतंत्रता, समानता, भाईचारा

PATIALA

On line paper

03 ਸਤੰਬਰ ਬੁੱਧਵਾਰ “ਰੋਜ਼ਾਨਾ” ਪੰਜਵਾਂ ਸਾਲ

w.e.f. 15 August 2022

ਪਟਿਆਲਾ

ਮੁੱਖ ਸੰਪਾਦਕ- ਇੰਜੀ. ਹਰਦੀਪ ਸਿੰਘ ਚੁੰਬਰ | whatsapp. 91-94636-01616 | email. hardipchumber57@gmail.com | ਸਹਿ ਸੰਪਾਦਕ- ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਆਸ਼ਾ ਕੁਮਾਰੀ, ਡਾ. ਜਗਤਾਰ ਸਿੰਘ

ਅੰਬੇਡਕਰਵਾਦ ਸਮਾਨਤਾ ਅਧਾਰਿਤ ਅਤੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣਵਾਦ ਅਸਮਾਨਤਾ ਅਧਾਰਿਤ ਵਿਵਸਥਾ, ਸਮਾਨਤਾ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨਾ ਹੀ ਸਾਰੀਆਂ ਬਿਮਾਰੀਆਂ ਦਾ ਇਲਾਜ ਹੈ

(Google pay 91-9463601616 HARDIP SINGH STATE BANK OF INDIA ACCT NO-10566643658 . IFSC- SBIN0050773

ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਤੋਂ ਕੁਦਰਤੀ ਆਫ਼ਤਾਂ ਕਾਰਨ ਹੋਏ ਨੁਕਸਾਨ ਦਾ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਵਧਾਉਣ ਦੀ ਕੀਤੀ ਮੰਗ

ਹਰਿਆਣਾ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਹੜ੍ਹ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਪੰਜਾਬ ਤੇ ਜੰਮੂ-ਕਸ਼ਮੀਰ ਨੂੰ 5-5 ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਰਾਸ਼ੀ ਦਿੱਤੀ,

ਫ਼ਿਰੋਜ਼ਪੁਰ: ਹੜ੍ਹਾਂ ਕਾਰਨ ਹੋਏ ਨੁਕਸਾਨ ਲਈ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਨਿਗੂਣਾ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਦੇਣ ਉੱਤੇ ਗੰਭੀਰ ਚਿੰਤਾ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਦਿਆਂ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਭਗਵੰਤ ਸਿੰਘ ਮਾਨ ਨੇ ਅੱਜ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਤੋਂ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਕਿ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਲਈ ਮਾਪਦੰਡਾਂ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ।

ਜ਼ਮੀਨੀ ਹਾਲਾਤ ਦਾ ਜਾਇਜ਼ਾ ਲੈਣ ਲਈ ਕਿਸ਼ਤੀ ਵਿੱਚ ਫ਼ਿਰੋਜ਼ਪੁਰ ਦੇ ਹੜ੍ਹ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਇਲਾਕਿਆਂ ਦਾ ਦੌਰਾ ਕਰਨ

ਮੌਕੇ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅਧੀਨ ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਪਦੰਡ ਸੂਬਾਈ ਆਫ਼ਤ ਰਾਹਤ ਫੰਡ (ਐਸ.ਡੀ.ਆਰ.ਐਫ.) ਵਿੱਚ ਕਾਫ਼ੀ ਫੰਡ ਮੌਜੂਦ ਹਨ ਪਰ ਗ੍ਰਹਿ ਮੰਤਰਾਲੇ ਦੇ ਦਿਸ਼ਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼ ਨਾਕਾਫ਼ੀ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ

ਨੇਟੀਫਾਇਡ ਸ਼ਰਤਾਂ ਕਿਸਾਨਾਂ ਦੇ ਅਸਲ ਨੁਕਸਾਨ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਭਗਵੰਤ ਸਿੰਘ ਮਾਨ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਫ਼ਸਲਾਂ ਪਾਲਣ ਲਈ ਕਿਸਾਨਾਂ ਦੀ ਵਧੀ ਲਾਗਤ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਕਿਸਾਨਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਕੁਦਰਤੀ ਆਫ਼ਤ ਕਾਰਨ ਹੋਏ ਨੁਕਸਾਨ ਲਈ ਪ੍ਰਤੀ ਏਕੜ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਹੈ।

ਪਿੰਡ ਗਟੀ ਰਾਜੇ ਕੀ ਵਿੱਚ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨਾਲ ਕਿਸ਼ਤੀ ਰਾਹੀਂ ਹਾਲਾਤ ਦਾ ਜਾਇਜ਼ਾ ਲੈਂਦਿਆਂ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਹੜ੍ਹਾਂ ਕਾਰਨ ਪੱਕਣ ਕੰਢੇ ਪੁੱਜੀਆਂ ਫ਼ਸਲਾਂ ਦਾ ਬਹੁਤ ਵੱਡਾ ਬਾਕੀ ਖਬਰ ਅਗਲੇ ਪੇਜ ਤੇ

ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ: ਜੰਮੂ-ਕਸ਼ਮੀਰ ਅਤੇ ਪੰਜਾਬ ਵਿੱਚ ਹੜ੍ਹਾਂ ਕਾਰਨ ਵਿਗੜਦੀ ਸਥਿਤੀ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਨਾਇਬ ਸਿੰਘ ਸੈਣੀ ਨੇ ਰਾਹਤ ਕਾਰਜਾਂ ਲਈ ਦੇਵਾਂ ਰਾਜਾਂ ਨੂੰ 5-5 ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ ਦੀ ਵਿੱਤੀ ਸਹਾਇਤਾ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਇਸਨੂੰ ਮਨੁੱਖੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਦੱਸਿਆ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ

ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋਣਾ ਮਨੁੱਖ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਹੈ। ਸੋਸ਼ਲ ਮੀਡੀਆ ‘ਤੇ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਸੀਏ ਸੈਣੀ ਨੇ ਲਿਖਿਆ ਕਿ ਸੰਕਟ ਦੀ ਇਸ ਘੜੀ ਵਿੱਚ, ਹਰਿਆਣਾ ਸਰਕਾਰ ਅਤੇ ਰਾਜ ਦੇ ਲੋਕ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਪਰਿਵਾਰਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਮਜ਼ਬੂਤੀ ਨਾਲ ਖੜ੍ਹੇ ਹਨ। ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਰਾਹਤ ਫੰਡ ਵਿੱਚੋਂ ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਜੰਮੂ-ਕਸ਼ਮੀਰ ਨੂੰ 5-5 ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਭੇਜੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਹ ਮਦਦ ਰਾਹਤ ਅਤੇ ਬਚਾਅ ਕਾਰਜਾਂ

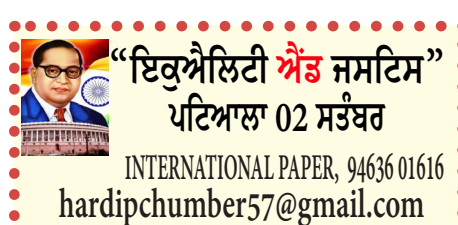
ਵਿੱਚ ਮਦਦਗਾਰ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਪਰਿਵਾਰਾਂ ਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਸਹਾਇਤਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕਰੇਗੀ। ਹਰਿਆਣਾ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਹੈ ਕਿ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਵੀ ਲੋੜ ਪੈਣ ‘ਤੇ ਹਰ ਸੰਭਵ ਸਹਾਇਤਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ। ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਪਰਿਵਾਰਾਂ ਨੂੰ ਭਰੋਸਾ ਦਿਵਾਉਂਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਹਰਿਆਣਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਦਦ ਲਈ ਹਮੇਸ਼ਾ ਤਿਆਰ ਰਹੇਗਾ। ਇਸ ਮੁਸ਼ਕਲ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ, ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ

ਮਿਲ ਕੇ ਇਸ ਆਫ਼ਤ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਾਂਗੇ। ਹਰਿਆਣਾ, ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਜੰਮੂ-ਕਸ਼ਮੀਰ ਮਿਲ ਕੇ ਇਸ ਸੰਕਟ ‘ਤੇ ਕਾਬੂ ਪਾਉਣਗੇ।

ਜੇਕਰ ਰਾਜਪਾਲ ਜਾਂ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੀ ਸਮਾਂ-ਸੀਮਾ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਕੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ‘ਤੇ ਮਾਣਹਾਨੀ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ?: ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਪੁੱਛਦਾ ਹੈ

ਸਿਖਰਲੀ ਅਦਾਲਤ ਇੱਕ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ ਜੋ ਉਸਦੇ 8 ਅਪ੍ਰੈਲ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ‘ਤੇ ਸਵਾਲ ਉਠਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਅਤੇ ਰਾਜਪਾਲ ਲਈ ਬਿੱਲਾਂ ‘ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਲੈਣ ਲਈ ਸਮਾਂ-ਸੀਮਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ: ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਸੰਦਰਭ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਦੇ ਛੇਵੇਂ ਦਿਨ ਮੰਗਲਵਾਰ ਨੂੰ ਧਿਰਾਂ ਤੋਂ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਜੇਕਰ ਰਾਜਪਾਲ ਜਾਂ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਆਪਣੇ 8 ਅਪ੍ਰੈਲ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਮਾਂ-ਸੀਮਾ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਤਾਂ ਕੀ ਨਤੀਜੇ ਹੋਣਗੇ।

“ਕੀ ਰਾਜਪਾਲ ਜਾਂ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ

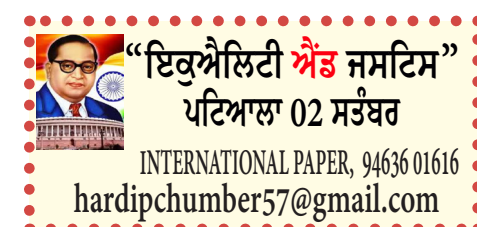
ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਉਹ 8 ਅਪ੍ਰੈਲ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕਰਨਗੇ?” ਸਿਖਰਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ। ਇਸ ‘ਤੇ, ਜਵਾਬਦੇਹੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ, ਤਾਮਿਲਨਾਡੂ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਵਕੀਲ ਅਭਿਸ਼ੇਕ ਮਨੂ ਸਿੰਘਵੀ ਰਾਹੀਂ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਬਿੱਲਾਂ ਨੂੰ “ਮੰਨੀ ਗਈ ਸਹਿਮਤੀ” ਇੱਕ ਨਤੀਜਾ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਸਿਖਰਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਬਿੱਲਾਂ ਨੂੰ ਸਹਿਮਤੀ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਦੀਆਂ ਕੁਝ ਉਦਾਹਰਣਾਂ ਰਾਜਪਾਲਾਂ

ਅਤੇ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਨੂੰ ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 200 ਅਤੇ 201 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਸੰਪੂਰਨ ਸਮਾਂ-ਸੀਮਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰਾ ਸਕਦੀਆਂ। “ਜੇਕਰ ਦੇਰੀ ਦੇ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਮਾਮਲੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਪੀੜਤ ਧਿਰਾਂ ਰਾਹਤ ਲਈ ਅਦਾਲਤ ਕੋਲ ਪਹੁੰਚ ਕਰ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਇਹ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਫੈਸਲਾ ਇੱਕ ਸਮਾਂ ਸੀਮਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਲਿਆ ਜਾਵੇ; ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਨਹੀਂ

ਹੋ ਸਕਦਾ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਰਾਜਪਾਲ ਅਤੇ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਦੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਲਈ ਇੱਕ ਆਮ ਸਮਾਂ-ਸੀਮਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ,” ਭਾਰਤ ਦੇ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਬੀ.ਆਰ. ਗਵਈ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਵਾਲੇ ਪੰਜ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਬੈਂਚ ਨੇ ਜ਼ੁਬਾਨੀ ਕਿਹਾ।

ਸਿੰਘਵੀ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਰਾਜਪਾਲਾਂ ਵੱਲੋਂ ਬਿੱਲਾਂ ਨੂੰ ਅਣਮਿੱਥੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਰੋਕਣ ਦੇ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਸਮਾਂ-ਸੀਮਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਬਾਕੀ ਖਬਰ ਅਗਲੇ ਪੇਜ ਤੇ

ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਸਿਰਫ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਨਾਲ ਕਰਾਂਗੇ : ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ

ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਮੰਗਲਵਾਰ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਨਾਲ ਸਿਰਫ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰੇਗਾ ਕਿ ਕੀ ਅਦਾਲਤ ਸੂਬਾ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾਵਾਂ ਵੱਲੋਂ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਬਿੱਲਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਲਈ ਰਾਜਪਾਲਾਂ ਅਤੇ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਲਈ ਸਮਾਂ ਸੀਮਾ ਤੈਅ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਬੀ.ਆਰ. ਗਵਈ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਵਾਲੇ ਪੰਜ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਬੈਂਚ ਨੇ ਇਹ ਟਿਪਣੀ ਉਸ ਸਮੇਂ ਕੀਤੀ ਜਦੋਂ ਸਾਲਿਸਟਰ ਜਨਰਲ ਤੁਸ਼ਾਰ ਮਹਿਤਾ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜੇ ਹਵਾਲੇ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰ ਰਹੇ

ਪੱਖਾਂ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਅਭਿਸ਼ੇਕ ਸਿੰਘਵੀ ਆਂਧਰਾ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਸਮੇਤ ਹੋਰ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਦੀਆਂ ਉਦਾਹਰਣਾਂ ਉੱਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਨ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜਵਾਬ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਪਹਿਲੂਆਂ ਉੱਤੇ ਦਲੀਲ ਨਹੀਂ ਦਿਤੀ ਹੈ।

ਮਹਿਤਾ ਨੇ ਜਸਟਿਸ ਸੂਰਿਆ ਕਾਂਤ, ਜਸਟਿਸ ਵਿਕਰਮ ਨਾਥ, ਜਸਟਿਸ ਪੀ.ਐਸ. ਨਰਸਿਮਹਾ

ਅਤੇ ਜਸਟਿਸ ਏ.ਐਸ. ਚੰਦਰਕਰ ਦੀ ਬੈਂਚ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, “ਜੇ ਉਹ (ਤਾਮਿਲਨਾਡੂ ਅਤੇ ਕੇਰਲ ਸਰਕਾਰਾਂ) ਆਂਧਰਾ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਆਦਿ ਦੀਆਂ ਉਦਾਹਰਣਾਂ ਉੱਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਨ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ... ਅਸੀਂ ਇਸ ਉੱਤੇ ਜਵਾਬ ਦਾਇਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹਾਂਗੇ। ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਵਿਖਾਉਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਕਿ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਹੁਣ ਤਕ ਇਸ ਨਾਲ ਕਿਵੇਂ ਖਿਲਵਾੜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਆਓ

ਦੇਖੀਏ ਕਿ ਕੀ ਅਸੀਂ ਉਸ ਇਸ ਚਿੱਕੜ ਭਰੇ ਰਸਤੇ ‘ਤੇ ਤੁਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ?”

ਸੀ.ਜੇ.ਆਈ. ਗਵਈ ਨੇ ਮਹਿਤਾ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, “ਅਸੀਂ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਜਾ ਰਹੇ ਹਾਂ ਚਾਹੇ ਉਹ ਆਂਧਰਾ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਤੇਲੰਗਾਨਾ ਜਾਂ ਕਰਨਾਟਕ, ਪਰ ਅਸੀਂ ਸਿਰਫ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਾਂਗੇ। ਹੋਰ ਕੁੱਝ ਨਹੀਂ।”

ਸਿੰਘਵੀ ਨੇ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਉੱਤੇ ਸੁਣਵਾਈ ਦੇ ਛੇਵੇਂ ਦਿਨ ਅਪਣੀ ਦਲੀਲ ਦੁਬਾਰਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਬਿੱਲਾਂ ਦੇ ‘ਪਾਸ ਹੋਣ’ ਦਾ ਕੀ ਮਤਲਬ ਹੈ।

ਐਵੇਂ ਤਾਂ ਨੀ ਸਿਰਾਂ ਦੇ ਉੱਤੇ ਤਾਜ ਸਜਦੇ, ਮਿਹਨਤਾਂ ਹੀ, ਜਿੰਦਗੀ ਚ ਰੰਗ ਲਾਉਂਦੀਆਂ।
ਸੁੱਤਿਆਂ ਦੇ ਸਿਰਾਂ ਤੇ ਨੀ ਤਾਜ ਸਜਦੇ, ਮਿਹਨਤਾਂ ਹੀ, ਜਿੰਦਗੀ ਚ ਰੰਗ ਲਾਉਂਦੀਆਂ।
ਜਿਹਨਾਂ ਦਿਆਂ ਸਿਰਾਂ ਤੇ ਜਨੂੰਨ ਬੋਲਦਾ, ਰਾਤਾਂ ਨੂੰ ਨਾਂ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਨੀਦਾਂ ਆਉਂਦੀਆਂ।

ਜੇਕਰ ਰਾਜਪਾਲ ਜਾਂ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੀ ਸਮਾਂ-ਸੀਮਾ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਕੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ‘ਤੇ ਮਾਣਹਾਨੀ ਦਾ ਦੇਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ?: ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਪੁੱਛਦਾ ਹੈ

ਸੀ।

ਸਿਖਰਲੀ ਅਦਾਲਤ ਇੱਕ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ ਜੋ ਉਸਦੇ 8 ਅਪ੍ਰੈਲ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ‘ਤੇ ਸਵਾਲ ਉਠਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਅਤੇ ਰਾਜਪਾਲ ਲਈ ਬਿੱਲਾਂ ‘ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਲੈਣ ਲਈ ਸਮਾਂ-ਸੀਮਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

ਸਿੰਘਵੀ ਨੇ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਕਿ ਬਿੱਲ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨਾ ਸਿਰਫ ਕੈਬਨਿਟ ਲਈ ਉਪਲਬਧ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਲਈ ਨਹੀਂ। “ਇਹ ਰਾਜਪਾਲ ਦੁਆਰਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਜੇਕਰ ਇਸਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੀ ਪ੍ਰਭੂਤਾ ਕੋਲ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਕੋਈ ਯੋਜਨਾ ਨਹੀਂ ਬਚੇਗੀ,” ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ।

ਸਿੰਘਵੀ ਨੇ ਅੱਗੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਇੱਕ ਰਾਜਪਾਲ ਕਿਸੇ ਬਿੱਲ ਦਾ ਅੰਤਿਮ ਸਾਲਸ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। “ਰਾਜਪਾਲ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸਹਿਮਤੀ ਨਹੀਂ ਰੋਕ ਸਕਦੇ, ਬਿੱਲ ਨੂੰ ਮਾਰ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ ਜਾਂ ਜੱਜ ਨਹੀਂ ਬਣ ਸਕਦੇ। ਉਹ ਅੰਤਿਮ ਆਰਥਿਕਤਾ ਜਾਂ ਸੁਪਰ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਕਥਿਤ ਗੈਰ-ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਬਿੱਲ ਹਰ ਰੋਜ਼ ਪਾਸ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤਾਂ ਇਸਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨਗੀਆਂ। ਭਾਵੇਂ ਬਹੁਮਤ ਇਸਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਦਾਲਤਾਂ ਇਸਨੂੰ ਦੇਖਣਗੀਆਂ... ਇਹ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦਾ ਵੱਖਰਾ ਹੋਣਾ ਹੈ,” ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ।

ਦਲੀਲ, ਜੋ ਮੰਗਲਵਾਰ ਨੂੰ ਅਧੂਰੀ ਸੀ, ਬੁੱਧਵਾਰ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰਹੇਗੀ।

ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਸਵਾਲ ਕੀਤਾ ਕਿ ਕੀ ਅਦਾਲਤ ਰਾਜਪਾਲ ਦੁਆਰਾ ਕਾਰਵਾਈ ਨਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਬਿੱਲਾਂ ਲਈ ਮੰਨੀ ਗਈ ਸਹਿਮਤੀ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ।

“ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਸਿਰਫ ਰਾਜਪਾਲ ਦੇ ਜੁੱਤੇ ਵਿੱਚ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ [ਰਾਜਪਾਲ] ਕੋਲ ਮੌਜੂਦ ਤਿੰਨੋਂ ਵਿਕਲਪਾਂ ‘ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ...?” ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ।

ਇਸ ‘ਤੇ, ਸਿੰਘਵੀ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਜੇਕਰ ਰਾਜਪਾਲ ਅਤੇ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਨੂੰ ਨਿਆਂਇਕ ਸਮੀਖਿਆ ਤੋਂ ਛੇਟ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਸੀਮਾਵਾਂ ਤੋਂ ਪਰੇ ਹੈ।

ਰਾਜਪਾਲਾਂ ਅਤੇ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਮਾਂ-ਸੀਮਾਵਾਂ ਦਾ ਬਚਾਅ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਸਿੰਘਵੀ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਧਾਰਾ 200 ਦਾ ਢਾਂਚਾ ਸਮਾਂ-ਸੀਮਾਵਾਂ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਹੈ। “ਰਾਜਪਾਲ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵਾਜਬ ਸਮਾਂ-ਸੀਮਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਫੈਸਲਾ ਲੈਣਾ ਹੈ,” ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ।

ਇਹ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸੀਜੇਆਈ ਗਵਈ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਝੱਖਾਂ ‘ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਸਾਰੇ ਬਿੱਲਾਂ ਲਈ ਇੱਕੋ ਸਮਾਂ-ਸੀਮਾ ਕਿਵੇਂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਇਸਨੇ ਰਾਜਪਾਲ ਲਈ ਸਮਾਂ-ਸੀਮਾਵਾਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ‘ਤੇ ਸ਼ੱਕ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ।

ਸਿੰਘਵੀ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਰਾਜਪਾਲਾਂ ਵੱਲੋਂ ਬਿੱਲਾਂ ਨੂੰ ਅਣਮਿੱਥੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਰੋਕਣ ਦੇ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਮਾਂ-ਸੀਮਾਵਾਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਨ।

ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਇੱਕ ਆਮ ਸਮਾਂ-ਸੀਮਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨਾ ਵਿਵਹਾਰਕ ਤੌਰ ‘ਤੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੋਵੇਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਧਾਰਾ 200 ਅਤੇ 201 ਕੋਈ ਸਮਾਂ-ਸੀਮਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ। “ਸਾਨੂੰ ਸਮਾਂ-ਸੀਮਾਵਾਂ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਸੰਵਿਧਾਨ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕਰਨੀ ਪਵੇਗੀ,” ਜਸਟਿਸ ਵਿਕਰਮ ਨਾਥ ਨੇ ਕਿਹਾ।

ਸਿੰਘਵੀ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜੇਕਰ ਰਾਜ ਨੂੰ ਹਰ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਰਾਜਪਾਲ ਬਿੱਲਾਂ ‘ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਅਦਾਲਤ ਕੋਲ ਪਹੁੰਚ ਕਰਨੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਸਿਰਫ ਦੇਰੀ ਨੂੰ ਵਧਾਏਗਾ।

ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਸੰਦਰਭ ਕੇਸ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰ ਰਹੇ ਪੰਜ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਬੈਂਚ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਸੀਜੇਆਈ ਗਵਈ ਅਤੇ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ

ਦੇ ਚਾਰ ਹੋਰ ਸਭ ਤੋਂ ਸੀਨੀਅਰ ਜੱਜਾਂ ਨੇ ਕੀਤੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਜਸਟਿਸ ਸੁਰਿਆ ਕਾਂਤ, ਵਿਕਰਮ ਨਾਥ, ਪੀਐਸ ਨਰਸਿਮਹਾ ਅਤੇ ਏਐਸ ਚੰਦੂਰਕਰ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ।

ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ 8 ਅਪ੍ਰੈਲ ਨੂੰ, ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਦੋ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਬੈਂਚ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਜਸਟਿਸ ਜੇ.ਬੀ. ਪਾਰਦੀਵਾਲਾ ਅਤੇ ਆਰ. ਮਹਾਦੇਵਨ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ, ਨੇ ਤਾਮਿਲਨਾਡੂ ਦੇ ਰਾਜਪਾਲ ਵਿਰੁੱਧ ਤਾਮਿਲਨਾਡੂ ਰਾਜ ਦੇ ਕੇਸ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ ਸੀ ਕਿ ਰਾਜ ਦੇ ਰਾਜਪਾਲ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਬਿੱਲ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਣ ਜਾਂ ਰਾਖਵਾਂ ਰੱਖਣ ਲਈ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਬਿੱਲ ਦੁਬਾਰਾ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਦੇ ਅੰਦਰ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਨੂੰ ਰਾਜਪਾਲ ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਰਾਖਵੇਂ ਰੱਖੇ ਗਏ ਬਿੱਲਾਂ ‘ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਉਸ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦਿਨ ਅਜਿਹਾ ਹਵਾਲਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ, ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਮੁਰਮੂ ਨੇ 13 ਮਈ ਨੂੰ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦਾ ਰੁਖ਼ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਹਵਾਲੇ ਵਿੱਚ 14 ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਵਾਲ ਉਠਾਏ ਸਨ ਜੋ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ 8 ਅਪ੍ਰੈਲ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੰਦੇ ਸਨ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਰਾਜਪਾਲਾਂ ਅਤੇ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਨੂੰ ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਬਿੱਲਾਂ ‘ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਾਂ-ਸੀਮਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਮੁਰਮੂ ਨੇ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਵਰਤੋਂ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਧਾਰਾ 143 (1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਪਣੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦਾ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੜਕਾਇਆ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ 14 ਸਵਾਲ ਉੱਠੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹ ਅਜਿਹੇ ਸੁਭਾਅ ਅਤੇ ਜਨਤਕ ਮਹੱਤਵ ਦੇ ਹਨ ਕਿ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੀ ਰਾਏ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਸੁਵਿਧਾਜਨਕ ਹੈ।

14 ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਵਾਲਾਂ ਵਿੱਚੋਂ, ਬਹੁਮਤ ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਸਨ:

- ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 200 ਦੇ ਤਹਿਤ ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਬਿੱਲ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਰਾਜਪਾਲ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕਿਹੜੇ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਵਿਕਲਪ ਹੁੰਦੇ ਹਨ?
 - ਕੀ ਰਾਜਪਾਲ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 200 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੋਈ ਬਿੱਲ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ‘ਤੇ ਆਪਣੇ ਕੋਲ ਉਪਲਬਧ ਸਾਰੇ ਵਿਕਲਪਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਮੰਤਰੀ ਪ੍ਰੀਸ਼ਦ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸਹਾਇਤਾ ਅਤੇ ਸਲਾਹ ਨਾਲ ਬੰਨ੍ਹਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ?
 - ਕੀ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 200 ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਾਜਪਾਲ ਦੁਆਰਾ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਿਆਂਪੂਰਨ ਹੈ?
 - ਕੀ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 361 ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 200 ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਾਜਪਾਲ ਦੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਨਿਆਂਇਕ ਸਮੀਖਿਆ ਲਈ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਾਬੰਦੀ ਹੈ?
 - ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਤੌਰ ‘ਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਮਾਂ ਸੀਮਾ ਅਤੇ ਰਾਜਪਾਲ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਦੇ ਤਰੀਕੇ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ, ਕੀ ਰਾਜਪਾਲ ਦੁਆਰਾ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 200 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਾਰੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਲਈ ਸਮਾਂ-ਸੀਮਾਵਾਂ ਲਗਾਈਆਂ ਜਾ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਨਿਆਂਇਕ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਰਾਹੀਂ ਵਰਤੋਂ ਦਾ ਤਰੀਕਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ?
- ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ 22 ਜੁਲਾਈ ਨੂੰ, ਸਿਖਰਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਬਿੱਲਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਦੌਰਾਨ ਰਾਜ ਦੇ ਰਾਜਪਾਲਾਂ ਅਤੇ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਮਾਂ-ਸੀਮਾਵਾਂ ਦੇ ਮੁੱਦੇ ‘ਤੇ 14 ਸਵਾਲਾਂ ‘ਤੇ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਦ੍ਰੋਪਦੀ ਮੁਰਮੂ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਲਈ ਸਹਿਮਤੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ।

‘ਬ੍ਰਾਹਮਣ’ ਭਾਰਤੀ ਜਨਤਾ ਦੀ ਕੀਮਤ ‘ਤੇ ਮੁਨਾਫਾਖੋਰੀ ਕਰ ਰਹੇ: ਨਵਾਰੋ

ਵ੍ਹਾਈਟ ਹਾਊਸ ਦੇ ਵਪਾਰ ਸਲਾਹਕਾਰ ਨੇ ਰੂਸ ਤੋਂ ਤੇਲ ਦੀ ਖਰੀਦ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਭਾਰਤ ਨੂੰ ਨਿਸ਼ਾਨੇ ’ਤੇ ਲਿਆ

ਰੂਸ ਤੋਂ ਤੇਲ ਦੀ ਖਰੀਦ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਭਾਰਤ ‘ਤੇ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਨਿਸ਼ਾਨੇ ਸੇਧਦਿਆਂ ਅਮਰੀਕਾ ਦੇ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਦੀ ਅਧਿਕਾਰਤ ਰਿਹਾਇਸ਼ ਤੇ ਦਫ਼ਤਰ ‘ਵ੍ਹਾਈਟ ਹਾਊਸ’ ਦੇ ਵਪਾਰ ਸਲਾਹਕਾਰ

ਪੀਟਰ ਨਵਾਰੋ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ‘ਬ੍ਰਾਹਮਣ’ ਭਾਰਤੀ ਜਨਤਾ ਦੀ ਕੀਮਤ ‘ਤੇ ਮੁਨਾਫਾਖੋਰੀ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ ਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ‘ਰੋਕਣ’ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ।

ਮੋਦੀ ਦੁਨੀਆ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੇ ਜਮਹੂਰੀ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਨੇਤਾ ਹਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ‘ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੀ ਕਿ ਭਾਰਤੀ ਨੇਤਾ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰੂਸ ਦੇ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਵਲਾਦੀਮੀਰ ਪੂਤਿਨ ਤੇ ਚੀਨ ਦੇ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਸ਼ੀ ਜਿਨਪਿੰਗ ਨਾਲ ਸਹਿਯੋਗ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ।’ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ

ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਤੋਂ ਕੁਦਰਤੀ ਆਫ਼ਤਾਂ ਕਾਰਨ ਹੋਏ ਨੁਕਸਾਨ ਦਾ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਵਧਾਉਣ ਦੀ ਕੀਤੀ ਮੰਗ

ਨੁਕਸਾਨ ਹੋਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਸਾਨਾਂ ਨੂੰ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ 50 ਹਜ਼ਾਰ ਰੁਪਏ ਪ੍ਰਤੀ ਏਕੜ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਮਿਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਭਗਵੰਤ ਸਿੰਘ ਮਾਨ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਨਰਿੰਦਰ ਮੋਦੀ ਨੂੰ ਪੱਤਰ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਹਜ਼ੂਾਂ ਕਾਰਨ ਮਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰਾਂ ਲਈ ਐਕਸਗ੍ਰੇਸ਼ੀਆ ਮੌਜੂਦਾ ਚਾਰ ਲੱਖ ਤੋਂ ਵਧਾ ਕੇ ਅੱਠ ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਤੱਕ ਕਰਨ ਲਈ ਦਖ਼ਲ ਦੇਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਹਜ਼ੂਾਂ ਕਾਰਨ ਫੱਟੜ ਹੋ ਕੇ ਆਪਣੇ ਅੰਗ ਗਵਾਉਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ 40 ਤੋਂ 60 ਫੀਸਦੀ ਅਪੰਗਤਾ ਲਈ 74 ਹਜ਼ਾਰ ਰੁਪਏ ਮਿਲਦੇ ਹਨ, ਜੋ ਵਧਾ ਕੇ 1.50 ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਅਤੇ 60 ਫੀਸਦੀ ਤੋਂ ਵੱਧ ਅਪੰਗਤਾ ਲਈ 2.50 ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਤੋਂ ਵਧਾ ਕੇ ਪੰਜ ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਪ੍ਰਤੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ।

ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਸਮੇਂ ਸਮੇਂ ਉੱਤੇ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਤੋਂ ਕਿਸਾਨਾਂ ਲਈ ਨੁਕਸਾਨ ਦਾ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਵਧਾਉਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦੇ ਰਹੇ ਹਨ। ਭਗਵੰਤ ਸਿੰਘ ਮਾਨ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਅਤੇ ਕੇਂਦਰੀ ਗ੍ਰਹਿ ਮੰਤਰੀ ਨੇ ਕੱਲ੍ਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਫੋਨ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੀ ਸਥਿਤੀ ਬਾਰੇ ਜਾਣੂੰ ਕਰਵਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸੂਬਾ ਸਰਕਾਰ ਹੜ੍ਹ ਪੀੜਤਾਂ ਦੀਆਂ ਮੁਸ਼ਕਲਾਂ ਘਟਾਉਣ ਲਈ ਜੁਟੀ ਹੋਈ ਹੈ ਅਤੇ ਬਚਾਅ ਤੇ ਰਾਹਤ ਕਾਰਜਾਂ ਰਾਹੀਂ ਪੀੜਤਾਂ ਦੀ ਬਾਂਹ ਫੜੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ।

ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਲਗਾਈਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਕਾਰਨ ਪੀੜਤਾਂ ਦੀ ਮਦਦ ਵਿੱਚ ਅੜਿੱਕੇ ਆ ਰਹੇ ਹਨ, ਜੋ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੰਦਭਾਗਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਇਸ ਦੁੱਖ ਦੀ ਘੜੀ ਵਿੱਚ ਹੜ੍ਹ ਪੀੜਤਾਂ ਨੂੰ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਦੇਣ ਲਈ ਉਦਾਰ ਪਹੁੰਚ ਅਪਨਾਉਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਸ ਲਈ ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਚਿੱਠੀ ਲਿਖੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਕੋਲ ਰੁਕਿਆ ਪੰਜਾਬ ਦਾ 60 ਹਜ਼ਾਰ ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ ਦਾ ਫੰਡ ਜਾਰੀ ਕਰਵਾਇਆ ਜਾਵੇ। ਭਗਵੰਤ ਸਿੰਘ ਮਾਨ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਹਾਲੀਆ ਫੰਡਾਂ ਕਾਰਨ ਪੰਜਾਬ ਦੇ 1300 ਤੋਂ ਵੱਧ ਪਿੰਡ ਅਤੇ ਲੱਖਾਂ ਲੋਕ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਏ ਹਨ।

ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਭਾਰੀ ਮੀਂਹ ਅਤੇ ਡੈਮਾਂ ਤੋਂ ਪਾਣੀ ਛੱਡਣ ਕਾਰਨ 10 ਤੋਂ ਵੱਧ ਜ਼ਿਲ੍ਹਿਆਂ ਵਿੱਚ ਹਜ਼ੂਾਂ ਵਰਗੇ ਹਾਲਾਤ ਬਣੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਹਾਲਾਤ ਹਾਲੇ ਵੀ ਵਿਗੜ ਰਹੇ ਹਨ ਅਤੇ ਆਗਾਮੀ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਹਾਲਾਤ ਹੋਰ ਬਦਤਰ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਭਗਵੰਤ ਸਿੰਘ ਮਾਨ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਸਮੇਂ ਤਿੰਨ ਲੱਖ ਏਕੜ ਖੇਤ ਡੁੱਬੇ ਹੋਏ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ

ਕੰਨੜ ਅਦਾਕਾਰਾ ਰਾਨਿਆ ਰਾਓ ਨੂੰ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ 102 ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ ਦਾ ਜੁਰਮਾਨਾ

ਮਾਲੀਆ ਖੁਫੀਆ ਡਾਇਰੈਕਟੋਰੇਟ (ਡੀ. ਆਰ.ਆਈ.) ਨੇ ਸੋਨੇ ਦੀ ਤਸਕਰੀ ਦੇ ਇਕ ਮਾਮਲੇ ’ਚ ਕੰਨੜ ਫਿਲਮ ਅਦਾਕਾਰਾ ਰਾਨਿਆ ਰਾਓ ਉਤੇ 102 ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ ਦਾ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਇਆ ਹੈ। ਡੀ.ਆਰ.ਆਈ. ਨੇ ਹੇਟਲ ਮਾਲਕ ਤਰੁਣ ਕੋਂਡਾਰਾਜੂ ’ਤੇ 63 ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ ਅਤੇ ਜ਼ਿਉਲਰ

ਸਾਹਿਲ ਸਕਰੀਆ ਜੈਨ ਅਤੇ ਭਰਤ ਕੁਮਾਰ ਜੈਨ’ਤੇ 56-56 ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ ਦਾ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਇਆ ਹੈ।

ਮੰਗਲਵਾਰ ਨੂੰ ਡੀ.ਆਰ. ਆਈ. ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਬੈਂਗਲੁਰੂ ਕੇਂਦਰੀ ਜੇਲ ਪਹੁੰਚੇ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ 250 ਪੰਨਿਆਂ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਅਤੇ 2500 ਪੰਨਿਆਂ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਦਿਤਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ, “ਸਹਾਇਕ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਵਿਸਥਾਰਤ ਨੋਟਿਸ ਤਿਆਰ ਕਰਨਾ ਬਹੁਤ ਮੁਸ਼ਕਲ ਕੰਮ ਸੀ। ਅੱਜ ਅਸੀਂ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ

ਨੂੰ 11,000 ਪੰਨਿਆਂ ਦੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਸੌਂਪੇ।” ਡੀ.ਆਰ. ਆਈ. ਦੇ ਸੂਤਰਾਂ ਅਨੁਸਾਰ, ਅਦਾਕਾਰਾ ਨੂੰ 3 ਮਾਰਚ ਨੂੰ ਦੁਬਈ ਤੋਂ ਆਉਣ ਉਤੇ ਬੈਂਗਲੁਰੂ ਦੇ ਕੇਮਪੇਗੌੜਾ ਕੌਮਾਂਤਰੀ ਹਵਾਈ ਅੱਡੇ ਉਤੇ 14.8 ਕਿਲੋਗ੍ਰਾਮ ਸੋਨੇ ਨਾਲ ਫੜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਰਾਓ ਪੁਲਿਸ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਜਨਰਲ ਰੈਂਕ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਕੇ. ਰਾਮਚੰਦਰ ਰਾਓ ਦੀ ਮਤਰੇਈ ਧੀ ਹੈ।

ਅਦਾਕਾਰਾ ਨੂੰ ਇਸ ਸਾਲ ਜੁਲਾਈ ਵਿਚ ਸੋਨੇ ਦੀ ਤਸਕਰੀ

ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿਚ ਸਖਤ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਮੁਦਰਾ ਸੰਭਾਲ ਅਤੇ ਤਸਕਰੀ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਰੋਕੂ ਕਾਨੂੰਨ (ਕੋਫੋਪੇਸਾ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਕ ਸਾਲ ਦੀ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ ਗਈ ਸੀ। ਡੀ.ਆਰ.ਆਈ. ਦੇ ਸੂਤਰਾਂ ਨੇ ਦਸਿਆ ਕਿ ਕੋਫੋਪੇਸਾ ਨਾਲ ਜੁੜਿਆ ਮਾਮਲਾ ਮੰਗਲਵਾਰ ਨੂੰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਇਆ, ਜਿਸ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ 11 ਸਤੰਬਰ ਲਈ ਮੁਲਤਵੀ ਕਰ ਦਿਤਾ।

ਅਫ਼ਗਾਨਿਸਤਾਨ ਵਿਚ ਭੂਚਾਲ ਕਰਕੇ ਮਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਵੱਧ ਕੇ 1400 ਹੋਈ

3000 ਦੇ ਕਰੀਬ ਲੋਕ ਜ਼ਖ਼ਮੀ; ਕਈਆਂ ਦੀ ਹਾਲਤ ਨਾਜ਼ੁਕ; ਮ੍ਰਿਤਕਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਵਧਣ ਦਾ ਖ਼ਦਸ਼ਾ

ਪੂਰਬੀ ਅਫ਼ਗਾਨਿਸਤਾਨ ਵਿੱਚ ਨੂੰ ਐਤਵਾਰ ਅੱਧੀ ਰਾਤੀਂ ਆਏ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਭੂਚਾਲ ਵਿੱਚ ਮਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਵੱਧ ਕੇ 1400 ਹੋ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ 3,000 ਲੋਕ

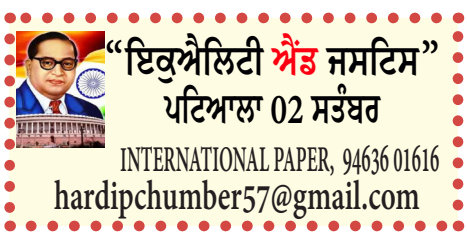
ਜ਼ਖ਼ਮੀ ਹੋਏ ਹਨ। ਬਚਾਅ ਟੀਮਾਂ ਵੱਲੋਂ ਇਲਾਕੇ ਵਿੱਚ ਬਚੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਭਾਲ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ।

ਐਤਵਾਰ ਦੇਰ ਰਾਤ ਇੱਕ ਪਹਾੜੀ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ 6.0 ਤੀਬਰਤਾ ਦਾ ਭੂਚਾਲ ਆਇਆ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਪਿੰਡ ਤਬਾਹ ਹੋ ਗਏ ਅਤੇ ਲੋਕ ਘੰਟਿਆਂ

ਤੱਕ ਮਲਬੇ ਹੇਠ ਫਸੇ ਰਹੇ। ਅਫਗਾਨਿਸਤਾਨ ਦੀ ਕੌਮੀ ਆਫ਼ਤ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਬੁਲਾਰੇ ਯੂਸਫ਼ ਹਮਾਦ ਨੇ ਖ਼ਬਰ ਏਜੰਸੀ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ, “ਜ਼ਖਮੀਆਂ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਅੰਕੜੇ ਬਦਲ ਸਕਦੇ ਹਨ।”

ਹਮਾਦ ਨੇ ਕਿਹਾ,

“ਭੂਚਾਲ ਕਾਰਨ ਕੁਝ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨ ਖਿਸਕ ਗਈ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਸੜਕਾਂ ਬੰਦ ਹੋ ਗਈਆਂ, ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਖੋਲ੍ਹ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਸੜਕਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਖੋਲ੍ਹ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਤਾਂ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਖੇਤਰਾਂ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਿਆ ਜਾ ਸਕੇ ਜਿੱਥੇ ਰਸਾਈ ਮੁਸ਼ਕਲ ਸੀ।”

ਸਾਡੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦੀ ਲੜਾਈ ਹਾਲੇ ਬਾਕੀ ਹੈ- ਬਾਬਾ ਸਾਹਿਬ

ਇੰਜੀ. ਹਰਦੀਪ ਸਿੰਘ ਚੁੰਬਰ

ਬਾਬਾ ਸਾਹਿਬ
ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ

1935 ਦੇ ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇੰਡੀਅਨ ਨੈਸ਼ਨਲ ਕਾਂਗਰਸ ਪਾਰਟੀ ਨੇ 1937 ਵਿੱਚ ਭਾਰਤ ਦੇ ਅੱਧੇ ਰਾਜਾਂ ਵਿੱਚ ਸਰਕਾਰਾਂ ਬਣਾਈਆਂ ਅਤੇ ਚਤੁਰਵਰਨ ਦੇ ਹਿੰਦੂ ਲੋਕਾਂ ਨੇ 7 ਰਾਜਾਂ ਦੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਬਣਾਏ ਅਤੇ ਮੰਤਰੀ, ਵਿਧਾਇਕ ਬਣੇ ਅਤੇ ਸੰਸਦ ਮੈਂਬਰ ਆਦਿ ਵੀ ਬਣਨ ਲੱਗੇ। ਹੁਣ ਸ਼ਾਸਨ, ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਭਾਰਤ ਚਤੁਰਵਰਨ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਫਿਰ ਵੀ ਇਹ ਲੋਕ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਅੰਗਰੇਜ਼ਾਂ ਦਾ ਗੁਲਾਮ ਮੰਨਦੇ ਸਨ। 1947 ਵਿੱਚ ਸੱਤਾ ਬਦਲਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਵਰਗ ਨੂੰ ਲਗਭਗ ਉਹ ਜਿਹੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦਾ ਕੁੱਝ ਲਾਭ ਹੋਇਆ ਜਿਹੇ ਜਿਹਾ ਲਾਭ ਬ੍ਰਿਟਿਸ਼ ਸ਼ਾਸਨ ਕਾਲ ਦੌਰਾਨ ਚਤੁਰਵਰਨ ਦੇ ਹਿੰਦੂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਹਾਸਲ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਮੌਜੂਦਾ ਸਮੇਂ ਵੀ ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਵਰਗ ਦੇ ਲੋਕ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ, ਮੰਤਰੀ, ਵਿਧਾਇਕ, ਸੰਸਦ ਮੈਂਬਰ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਉਹ ਸਮਾਨਤਾ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਤੋਂ ਵਾਂਝੇ ਵਰਗ ਨੂੰ ਬਣਦਾ ਹੱਕ ਦਿਵਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਕੁੱਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ।

ਮਨੁੱਖਤਾ ਦੇ ਹੱਕਾਂ ਲਈ ਜ਼ੁਲਮ ਵਿਰੁੱਧ ਬਗਾਵਤ*

ਐਤਵਾਰ, 26 ਮਈ, 1929 ਨੂੰ, ਨਾਸਿਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਦੀ ਤਰਫ਼ੋਂ ਚਿਤੇਗਾਓਂ ਵਿਖੇ ਸਵਾਭਿਮਾਨ ਪਤਰਕ ਪਰਿਸ਼ਦ ਦਾ ਸੰਮੇਲਨ ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਪ੍ਰਧਾਨ ਦੇ ਅਹੁਦੇ ਲਈ ਭੀਮ ਰਾਓ ਅੰਬੇਡਕਰ, ਬਾਰ ਐਟ ਲਾਅ, ਐਮ.ਐਲ. ਸੀ. ਦੀ ਚੋਣ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਇਸ ਸਭਾ ਵਿੱਚ ਕਰੀਬ ਛੇ ਹਜ਼ਾਰ ਦਰਸ਼ਕ ਅਤੇ ਨੁਮਾਇੰਦੇ ਹਾਜ਼ਰ ਸਨ।

ਸਭਾ ਲਈ ਨਾਸਿਕ ਤੋਂ ਪ੍ਰੋ: ਸਬਨੀਸ, ਮੇਸਰਸ ਗਾਇਕਵਾੜ, ਸੇਠ ਰਣਖਾਥੇ, ਕਾਲੇ ਆਦਿ ਅਤੇ ਦੇਵਲਾਲੀ ਤੋਂ ਸਵੈਮਸੇਵਕ ਪਾਠਕ, ਮੁੰਬਈ ਤੋਂ ਸਮਤਾ ਪੱਤਰ ਦੇ ਸੰਪਾਦਕ ਸ਼੍ਰੀ ਦੇਵਰਾਓ ਨਾਇਕ, ਸਮਾਜ ਸਮਤਾ ਸੰਘ ਦੇ ਮੈਸ. ਡੀ. ਵੀ ਪ੍ਰਧਾਨ, ਰਾ. ਕਵਾਲੀ ਬੀ. ਏ., ਭਾ. ਵੀ ਪ੍ਰਧਾਨ ਬੀ. ਏ., ਐੱਲ. ਐੱਲ. ਬੀ. ਭੇ. ਬਾ. ਦੇਸ਼ਮੁਖ ਐਮ.ਏ., ਸ਼. ਸ਼ਾ. ਗੁਪਤਾ ਬੀ. ਐੱਸ. ਸੀ., ਭਾ. ਆਰ. ਕਾਦੇਰਕਰ ਆਦਿ ਲੋਕ ਆਏ ਹੋਏ ਸਨ। ਸਵਾਗਤੀ ਪ੍ਰਧਾਨ ਸ਼੍ਰੀ ਰੇਕੜੇ ਸੇਠ ਬਿਮਾਰ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਆਪਣਾ ਭਾਸ਼ਣ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕੇ।

ਪ੍ਰਧਾਨ ਡਾ. ਅੰਬੇਦਕਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਭਾਸ਼ਣ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ-
“ਅੱਜ ਦੇ ਹਾਲਾਤ ਵਿੱਚ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸਵੈ-ਮਾਣ ਦੀ ਰਾਖੀ ਲਈ ਇੱਕ ਅੰਦੋਲਨ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਇਸ ਲਹਿਰ ਦੇ ਬਲ ‘ਤੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਸਫ਼ੁਤ (ਛੁਹਣਯੋਗ) ਅਤੇ ਅਛੁਤ ਦੇ ਅੰਤਰ ਅਤੇ ਵਿਤਕਰੇ ਦਾ ਅਹਿਸਾਸ ਹੋਵੇਗਾ। ਸਮੁੱਚੇ ਸਮਾਜ ਵਿੱਚ ਬਰਾਬਰਤਾ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਮਿਲ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਛੁਤਾਂ ਦੀ ਮੁਕਤੀ ਦੀਆਂ ਹਵਾ ਵਿੱਚ ਗੱਲਾਂ ਕਰਨ ਦੇ ਦਿਨ ਚਲੇ ਗਏ ਹਨ। ਅੱਜ ਸਮਾਂ ਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਤੱਖ ਸਵੈ-ਮਾਣ ਨੂੰ ਜਗਾਇਆ ਜਾਵੇ।

ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਅਛੁਤ ਸਮਾਜ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਵੇਖੀਏ ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਬਾਰੇ ਅਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਨਜ਼ਰ ਆਵੇਗੀ। ਜਨਮ ਤੋਂ ਅਛੁਤ ਸਮਝੇ ਜਾਂਦੇ ਸਮਾਜ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਉਹ ਸਮਾਜ ਦੇ ਉੱਚ ਜਾਤੀ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨਾਲੋਂ ਵੱਧ ਅਲੌਕਿਕ ਗੁਣਾਂ ਦੇ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਕੁਝ ਵੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਅਸਮਰੱਥ ਹਨ। ਉੱਚ ਜਾਤੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਪੈਦਾ ਕੀਤੇ ਹਾਲਾਤ ਸਾਡੇ ਸਵੈ-ਮਾਣ ਵਾਲੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਅਤੇ ਕਾਰਜਾਂ ਦੇ ਰਾਹ ਵਿੱਚ ਰੁਕਾਵਟ ਬਣ ਰਹੇ ਹਨ। ਅਛੁਤਾਂ ਨੂੰ ਮੰਦਰ ਦੇ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਦੁਆਰ, ਤਾਲਾਬ, ਖੂਹ ਆਦਿ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਦੀ ਮਨਾਹੀ ਹੈ।

ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤਸੀਹੇ ਦਿੱਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਅਜਿਹੇ ਘਟੀਆ ਹਾਲਾਤਾਂ ਤੋਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮੁਕਤ ਕਰਵਾਉਣ ਲਈ ਅਛੁਤ ਭਰਾਵਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਸਵੈ-ਮਾਣ ਜਾਗਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮਨੁੱਖਤਾ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਲਈ ਜੰਗ ਛੇੜਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਸਿੱਖਿਆ ਰਾਹੀਂ ਹੀ ਇਨਸਾਨੀਅਤਾ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਤਾਂ ਸੁਧਾਰ ਦੇ ਇਸ ਮੌਕੇ ‘ਤੇ ਪੜ੍ਹੇ-ਲਿਖੇ ਵਰਗ ਵੱਲੋਂ ਸਾਡੇ ਅਛੁਤ ਭਰਾਵਾਂ ‘ਤੇ ਬੇਇਨਸਾਫ਼ੀ ਅਤੇ ਅੰਤਿਆਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਸਨ। ਹਿੰਦੂ ਸਮਾਜ ਨੇ ਸਾਡੇ ਰੁਤਬੇ ਨੂੰ ਬੇਲੋੜਾ ਹੀ ਨੀਵਾਂ ਦੱਸਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਹੀਣਤਾ ਦੇ ਕਲੰਕ ਨੂੰ ਧੋਣ ਲਈ, ਮੈਨੂੰ ਸਵੈ-ਮਾਣ ਜਗਾਉਣ

ਦਾ ਇਹ ਤਰੀਕਾ ਉਚਿਤ ਲੱਗਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਮੇਰੇ ਭਰਾਵੇ, ਆਪਣਾ ਸਵੈਮਾਨ ਕਾਇਮ ਰੱਖੋ। ਤੁਹਾਡੇ ‘ਤੇ ਕੀਤੇ ਜਾ ਰਹੇ ਬੇਇਨਸਾਫ਼ੀ ਅੰਤਿਆਚਾਰਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਬਗਾਵਤ ਕਰੋ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਸਾਨੂੰ ਮਨੁੱਖਤਾ ਦੇ ਅਸਲ ਹੱਕ ਨਹੀਂ ਮਿਲਣਗੇ।

ਅਛੁਤਾਂ ਵੱਲੋਂ ਧਰਮ ਪਰਿਵਰਤਨ ਦਾ ਨੋਟਿਸ*

ਪਹਿਲਾਂ ਐਲਾਨੇ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਮੱਧ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਵਰਹਾਦ ਅਛੁਤ ਕੌਂਸਲ ਦੀ ਕਾਨਫਰੰਸ, ਡਾ. ਬਾਬਾ ਸਾਹਿਬ ਅੰਬੇਡਕਰ, ਬਾਰ ਐਟ ਲਾਅ ਦੀ ਪ੍ਰਧਾਨਗੀ ਹੇਠ, 29 ਮਈ, 1929 ਦਿਨ ਬੁੱਧਵਾਰ ਨੂੰ ਪਤਰਦਾ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਬੁਲਢਾਣਾ ਵਿਖੇ ਸੁਚਾਰੂ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸਮਾਪਤ ਹੋਈ। ਇਸ ਕਾਨਫਰੰਸ ਲਈ ਅਛੁਤ ਵਰਗ ਦੇ ਆਗੂ ਰਾ. ਪੀ. ਕੇ. ਮਟਕਰ, ਰਾ. ਸੋਨੇਨ, ਰਾ. ਮਕਸਰ, ਰਾ. ਕੇਸ਼ਵਰਾਵ ਖੰਡਾਰੇ ਰਾ. (ਰਾਜਮਾਨਯ) ਸੰਭਾਜੀ ਜਾਧਵ, ਰਾ. ਰਾਏਭਾਨ ਇੰਗਲ, ਰਾ. ਸੰਭੂ ਖੰਡਾਰੇ ਆਦਿ ਹਾਜ਼ਰ ਸਨ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗੈਰ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਪਾਰਟੀ ਦੇ ਆਗੂ ਵੇਦ ਸ਼ਾਸਤਰ ਸੰਪਨ ਆਨੰਦਸਵਾਮੀ, ਸ਼੍ਰੀ ਉਕੰਦਰਾਓ ਤਾਲੇ ਆਦਿ ਵੀ ਹਾਜ਼ਰ ਸਨ। ਉੱਥੇ ਡੇਢ ਹਜ਼ਾਰ ਤੋਂ ਵੱਧ ਲੋਕ ਇਕੱਠੇ ਹੋਏ ਸਨ।

ਕਾਨਫਰੰਸ ਸ਼ਾਮ ਸੱਤ ਵਜੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈ। ਉਦਾਹਰਣ ਵਜੋਂ, ਇਸ ਕਾਨਫਰੰਸ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿਚ ਸ. ਬਖਸ਼ੁਰਾਮ ਜੀ ਦਾਭਾਡੇ ਦੀ ਧੀ ਕੁ ਕਾਵਟਿਕਾਬਾਈ ਦਾ ਸਖਾਰਾਮ ਇੰਗਲ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਅਛੁਤ ਵਰਗ ਲਈ ਇੱਕ ਮਿਸਾਲ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਵਿਆਹ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਢੰਗ ਨਾਲ ਅਤੇ ਘੱਟ ਖਰਚੇ ‘ਤੇ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੌਂਸਲ ਦਾ ਕੰਮ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ। ਸਵਾਗਤੀ ਭਾਸ਼ਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਡਾ: ਅੰਬੇਡਕਰ ਨੇ ਵਿਦਵਤਾ ਭਰਪੂਰ ਭਾਸ਼ਣ ਦਿੱਤਾ।

“ਇਸ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਦੇ ਅਛੁਤ ਵਰਗ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਵਰਗ ਦੇ ਆਗੂਆਂ ਨੇ ਮਿਲ ਕੇ ਛੂਤ-ਛਾਤ ਦੇ ਖਾਤਮੇ ਦੀ ਪੂਰੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਪਰ ਉਹ ਇਸ ਕੰਮ ਵਿਚ ਕਾਮਯਾਬ ਨਹੀਂ ਹੋਏ, ਉਲਟਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਪਰ ਸਿੱਧੇ-ਅਸਿੱਧੇ ਤੌਰ ‘ਤੇ ਕਈ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦਬਾਅ ਪਾਏ ਗਏ। ਪੁਜਾਰੀ-ਸੰਨਿਆਸੀ ਤੰਤਰ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਉੱਤੇ ਅੰਤਿਆਚਾਰ ਕੀਤੇ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦੋਲਨ ਨੂੰ ਕੁਚਲਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਨੇਤਾਵਾਂ ਬਾਰੇ ਝੂਠੀਆਂ ਖ਼ਬਰਾਂ ਫੈਲਾਉਣ, ਅਛੁਤ ਵਰਗ ਵਿੱਚ ਵੰਡੀਆਂ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਵਰਗੇ ਨਿੰਦਣਯੋਗ ਤਰੀਕੇ ਅਪਣਾਏ ਸਨ।

ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਤਿ ਅੰਤਿਆਚਾਰਾਂ, ਬੇਇਨਸਾਫ਼ੀ ਅਤੇ ਧੋਖੇ ਤੋਂ ਤੰਗ ਆ ਕੇ ਇਸ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਦੇ ਕੁਝ ਹਿੱਸਿਆਂ ਵਿੱਚ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਅਛੁਤਾਂ ਨੇ ਧਰਮ ਪਰਿਵਰਤਨ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ। ਉਸ ਨੇ ਛੁਹਣਯੋਗ ਵਰਗ ਦੇ ਨਾਂ ‘ਤੇ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਹੀ ਨੋਟਿਸ ਭੇਜਿਆ। ਪਰ ਇਸ ਨਾਲ ਸੁਆਰਥੀ ਜ਼ਮੀਰ ਵਾਲੀ ਮੱਠ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਨੂੰ ਕੋਈ ਫਰਕ ਨਹੀਂ ਪਿਆ। ਸੁੱਧੀਵਾਲਿਆਂ ਅਤੇ ਹਿੰਦੂ ਸਭਾ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੇ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਸ ਬਾਰੇ ਨਾ ਪਤਾ ਹੋਣ ਦਾ ਢੰਗ ਕੀਤਾ, ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਦੁਰਦਸ਼ਾ ਦੀ ਇੱਕ ਰੱਤੀ ਜਿੰਨੀ ਵੀ ਪਰਵਾਹ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ।”

ਜਲਗਾਓਂ ਤਹਿਸੀਲ ਦੇ ਅਛੁਤ ਵਰਗ ਦੇ ਆਗੂਆਂ ਨੇ ਇਸ ਸਭਾ ਦਾ ਆਯੋਜਨ ਇਹ ਜਾਣਨ ਲਈ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਧਰਮ ਪਰਿਵਰਤਨ ਬਾਰੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਛੁਤ ਭਰਾਵਾਂ ਦੀ ਕੀ ਰਾਏ ਹੈ। ਇਸ ਕੌਂਸਲ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੇ ਦਿਨ ਧਰਮ ਪਰਿਵਰਤਨ ਦੀ ਤਜਵੀਜ਼ ‘ਤੇ ਚਰਚਾ ਹੋਈ। ਇਹ ਗੱਲ ਸਾਹਮਣੇ ਆਈ ਕਿ ਸਮੁੱਚਾ ਬਹਿਸਕ੍ਰਿਤ ਸਮਾਜ ਇਸ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੈ। ਹਰ ਕਿਸੇ ਨੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਦਾ ਅਨੁਕੂਲ ਹੁੰਗਾਰਾ ਦਿੱਤਾ। ਗੈਰ-ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਪਾਰਟੀ ਦੇ ਆਗੂਆਂ ਨੇ ਇਸ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿਚ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਭਾਸ਼ਣ ਦਿੱਤੇ ਅਤੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿਚ ਆਪਣੀ ਰਾਏ ਪ੍ਰਗਟਾਈ। ਸਪੀਕਰ ਨੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਰਾਏ ਲੈਣ ਲਈ ਵੋਟਿੰਗ ਦਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਨੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ, ਕਿਸੇ ਨੇ ਵਿਰੋਧ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਹਿਲੇ ਦਿਨ ਦਾ ਕੰਮ ਸਮਾਪਤ ਹੋਇਆ।

ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਅਛੁਤਾਂ ਨੂੰ ਬਰਾਬਰ ਸਮਝਦੇ ਹਾਂ*

ਸ਼ਨੀਵਾਰ, 29 ਜੂਨ, 1929 ਨੂੰ ਸ਼ਾਮ 7 ਵਜੇ, ਰਾਓ ਬਹਾਦਰ ਨੇ ਮੁੰਬਈ ਦੇ ਪਰੇਲ ਇਲਾਕੇ ਦੇ ਦਾਮੋਦਰ ਹਾਲ ਵਿਚ ਭਾਸ਼ਣ, ਜੇ. ਪੀ. ਦੀ ਪ੍ਰਧਾਨਗੀ ਹੇਠ ਕੱਢੇ ਗਏ ਵਰਗ ਦੀ ਵਿਸ਼ਾਲ ਜਨਸਭਾ ਦਾ ਆਯੋਜਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਬਾਹਰੀ ਵਰਗ ਦਾ ਵੱਡਾ ਭਾਈਚਾਰਾ ਇਕੱਠਾ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਮੰਚ ‘ਤੇ ਬਾਬਾ ਸਾਹਿਬ ਡਾ: ਅੰਬੇਡਕਰ, ਮੈਂ. ਡਾ: ਸੇਲੰਕੀ, ਆਈ. ਸ਼ਿਵਤਾਰਕਰ, ਐਮ. ਦ. ਵੀ ਪ੍ਰਧਾਨ, ਭਾ. ਆਰ. ਕਾਦੇਰਕਰ, ਰਾ. ਗੁਪਤਾ, ਟੀ. ਗਾਇਕਵਾੜ, ਟੀ. ਅਦੇਰਕਰ, ਟੀ. ਜਾਧਵ ਆਦਿ ਲੋਕ ਨਜ਼ਰ ਆ

ਰਹੇ ਸਨ।

ਤੀਰਸ਼ਰੂਪ ਗਾਇਕਵਾੜ ਨੇ ਸਪੀਕਰ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਮੇਜ਼ ‘ਤੇ ਰੱਖ ਕੇ ਸਮਰਥਨ ਕੀਤਾ। ਵਾਲਾਵਲਕਰ ਨੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਰਾਓ ਬਹਾਦਰ ਬੋਲੇ, ਜੇ. ਪੀ.(ਜਸਟਿਸ ਆਫ ਪੀਸ) ਨੇ ਤਾੜੀਆਂ ਦੀ ਗੜਗੜਾਹਟ ਨਾਲ ਕੁਰਸੀ ਸੰਭਾਲੀ। ਸਪੀਕਰ ਦਾ ਉਦਘਾਟਨੀ ਭਾਸ਼ਣ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਸਦਨ ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਮਤੇ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ:

ਪਹਿਲੀ ਤਜਵੀਜ਼ - ਕੌਂਕਣ ਖੇਤਰ ਦਾ ਬਾਹਰੀ ਜਾਤੀ ਵਰਗ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਚਿਪਲੂਣ, ਖੇੜ ਅਤੇ ਦਾਪੋਲੀ ਤਾਲੁਕਾ ਤਰੱਕੀ ਦੇ ਰਾਹ ‘ਤੇ ਅੱਗੇ ਵਧ ਰਿਹਾ ਹੈ ਪਰ ਛੂਤ-ਛਾਤ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਹਿੰਦੂ ਲੋਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਬੇਇਨਸਾਫ਼ੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਇਹ ਸਭਾ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਇਸ ਘਿਣਾਉਣੇ ਕਾਰੇ ਦੀ ਨਿਖੇਧੀ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਆਪਣਾ ਗੁੱਸਾ ਵੀ ਜ਼ਾਹਰ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਮੰਚ ਇਸ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਸਬੰਧੀ ਇਨਸਾਫ਼ ਲੈਣ ਲਈ ਅਛੁਤ ਆਗੂਆਂ ਦਾ ਫਵਦ ਨੇਕ ਨਾਮਦਾਰ ਰਾਜਪਾਲ ਕੋਲ ਭੇਜਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇ ਰਿਹਾ ਹੈ।

ਦੂਸਰਾ ਮਤਾ • ਸਭਾ ਦੇ ਸਦਨ ਦੀ ਤਰਫੋਂ, ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ, ਕੌਂਕਣ ਦੇ ਬਾਹਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਰਗ ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਲਈ, ਇੱਕ “ਕੋਕਨ ਸਰਪ੍ਰਸਤ ਫੰਡ” ਬਣਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਤੀਜਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵ - ਬਹਿਸਕ੍ਰਿਤ ਵਰਗ ਦੇ ਮਿਸਟਰ ਚਾਂ. ਭ. ਖੇਰਮੇਡੇ ਅਤੇ ਰਾ. ਗਾਡੇਕਰ ਇਹ ਦੇਵੇਂ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਇਸ ਸਾਲ ਦੇ ਬੀ. ਏ. ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਰਾ. ਕਦਮ ਨੇ ਦਸਵੀਂ ਦੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਪਾਸ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਸਦਨ ਉਸ ਨੂੰ ਵਧਾਈ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।

ਚੌਥਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵ - ਡਾ: ਪੀ. ਜੀ. ਸੇਲੰਕੀ, ਐਮ. ਐਲ. ਸੀ. ਨੂੰ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਮੁੰਬਈ ਨਗਰ ਪਾਲਿਕਾ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਵਜੋਂ ਚੁਣਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਸਦਨ ਡਾ: ਸਾਹਬ ਨੂੰ ਵਧਾਈ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਹੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਤਸੱਲੀ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਅਤੇ ਸਪੀਕਰ ਦੀ ਇੱਛਾ ਕਾਰਨ ਡਾ: ਬਾਬਾ ਸਾਹਿਬ ਅੰਬੇਡਕਰ ਬੋਲਣ ਲਈ ਖੜੇ ਹੋਏ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ-

ਭਾਰਤ ਨੇ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਨੂੰ ਸਤਲੁਜ ਦਰਿਆ 'ਚ ਹੜ੍ਹ ਆਉਣ ਦੀ ਵੀ ਚਿਤਾਵਨੀ ਦਿਤੀ

ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ਸਤਲੁਜ, ਬਿਆਸ ਅਤੇ ਰਾਵੀ ਦਰਿਆ ਅਤੇ ਮੌਸਮੀ ਨਦੀਆਂ ਅਪਣੇ ਕੈਚਮੈਂਟ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿਚ ਭਾਰੀ ਮੀਂਹ ਕਾਰਨ ਉਫਾਨ ਉਤੇ ਹਨ

ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ : ਭਾਰਤ ਨੇ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਨੂੰ ਸਤਲੁਜ ਦਰਿਆ 'ਚ ਹੜ੍ਹ ਆਉਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦਿਤੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉੱਤਰੀ ਸੂਬਿਆਂ 'ਚ ਲਗਾਤਾਰ ਮੀਂਹ ਪੈਣ ਕਾਰਨ ਵੱਡੇ ਡੈਮਾਂ ਤੋਂ ਵਾਧੂ ਪਾਣੀ ਛੱਡਣਾ ਪਿਆ ਹੈ। ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੇ ਦਸਿਆ ਕਿ ਇਹ ਅਲਰਟ ਮਨੁੱਖੀ ਆਧਾਰ ਉੱਤੇ ਵਿਦੇਸ਼ ਮੰਤਰਾਲੇ ਰਾਹੀਂ ਇਸਲਾਮਾਬਾਦ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਭਾਰਤ ਨੇ ਪਿਛਲੇ ਹਫਤੇ ਤਵੀ ਨਦੀ ਵਿਚ ਸੰਭਾਵਤ

ਹੜ੍ਹਾਂ ਲਈ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਨੂੰ ਤਿੰਨ ਚੇਤਾਵਨੀਆਂ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀਆਂ ਸਨ। ਸੂਤਰਾਂ ਨੇ ਦਸਿਆ ਕਿ ਮੰਗਲਵਾਰ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਚੇਤਾਵਨੀ ਸਤਲੁਜ ਦਰਿਆ 'ਚ ਬੁਧਵਾਰ ਨੂੰ ਸੰਭਾਵਤ ਹੜ੍ਹਾਂ ਲਈ ਸੀ। ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ਸਤਲੁਜ, ਬਿਆਸ ਅਤੇ ਰਾਵੀ ਦਰਿਆ

“ਅੱਜ ਐਮਰਜੈਂਸੀ ਵਰਗੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਅਛੁਤਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕਜੁੱਟ ਰਹਿਣਾ ਹੈ। ਦੁੱਖ ਦੀ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਮਹਾਰ-ਗੈਰ-ਮਹਾਰ ਵਿਚਕਾਰ ਝਗੜਾ ਪੈਦਾ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ! ਜੇ ਮਹਾਰ ਲੋਕਾਂ ਵਿੱਚ, ਮਹਾੜ ਦੇ ਚੌਧਰ ਵਾਲੇ ਤਲਾਬ ਲਈ ਆਪਣੇ ਵਿਰੋਧੀਆਂ ਨਾਲ ਲੜ ਕੇ ਉਸ ਤਲਾਬ ਉੱਤੇ ਆਪਣਾ ਹੱਕ ਕਾਇਮ ਕਰ ਲਿਆ ਤਾਂ ਚਮਾਰ ਅਤੇ ਮਾਂਗ ਵੀ ਉਸ ਛੱਪੜ ਦਾ ਪਾਣੀ ਪੀ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਇਕੱਠੇ ਨਹੀਂ ਲੜਦੇ, ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਸਾਡਾ ਬਚਣਾ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੈ! ਇੰਨਾ ਹੀ ਨਹੀਂ ਸਾਡੀ ਸੰਸਥਾ ਵੱਲੋਂ ਇਸ ਇਲਾਕੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੇ ਬੇਰਡਿੰਗ ਸਕੂਲਾਂ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕੋਈ ਵਿਤਕਰਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਛੁਤ ਜਾਤੀ ਦੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਦਾਖ਼ਲਾ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਬੇਰਡਿੰਗ ਵਿੱਚ ਸਾਰੇ ਅਛੁਤ ਜਾਤੀ ਦੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ।

ਆਪਣੇ ਸੁਆਰਥੀ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਕੁਝ ਚਮਾਰ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਕਾਰਨ ਮਹਾਰਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਰੌਲਾ ਪਾ ਕੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮਹਾਨ ਸਮਝ ਰਹੇ ਹਨ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਅੰਦੋਲਨਾਂ ਦੇ ਆਗੂਆਂ ਅਤੇ ਕਰਤਾ-ਧਰਤਾ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਸਬਕ ਲੈਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਸਾਡਾ ਅੰਦੋਲਨ ਚੱਲ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਪੂਨੇ ਅਤੇ ਸੇਲਾਪੁਰ ਦੀਆਂ ਮਿਊਂਸਿਪਲ ਚੋਣਾਂ ਵਿੱਚ, ਮੈਂ ਨਿੱਜੀ ਤੌਰ ‘ਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇਵਾਂ ਥਾਵਾਂ ‘ਤੇ ਮਹਾਰ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀਆਂ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਲਈ ਕਹਿਣ ਦਾ ਯਤਨ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ ਪੱਤਰ ਵੀ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲਏ ਹਨ।

ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇਵਾਂ ਨਗਰ ਪਾਲਿਕਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਇਸ ਗੱਲ ਵੱਲ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਧਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਚਮਾਰ ਉਮੀਦਵਾਰ ਹੀ ਜਿੱਤ ਕੇ ਆਉਣ। ਇਸ ਨਾਲ ਇਹ ਯਾਦ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਅਛੁਤਾਂ ਨੂੰ ਬਰਾਬਰ ਸਮਝਦੇ ਹਾਂ। ਫਿਰ ਸਾਨੂੰ ਜਾਤ ਜਾਂ ਖੇਤਰ ਦੇ ਆਧਾਰ ‘ਤੇ ਵਿਤਕਰਾ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਦਿਸਦੀ। ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੀ ਤਲਵਾਰ ਹਰ ਕਿਸੇ ਦੇ ਸਿਰ ‘ਤੇ ਇਕੋ ਜਿਹੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।” ਅੰਤ ਵਿਚ ਸਪੀਕਰ ਦਾ ਧੰਨਵਾਦ ਕਰਨ ਅਤੇ ਹਾਰ ਪਾ ਕੇ ਮੀਟਿੰਗ ਨੂੰ ਬਰਖਾਸਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

ਹਾਈਡ੍ਰੋਲੋਜੀਕਲ ਡਾਟਾ ਦੇ ਨਿਯਮਤ ਅਦਾਨ-ਪ੍ਰਦਾਨ ਨੂੰ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰ ਦਿਤਾ ਸੀ।

ਸੂਤਰਾਂ ਨੇ ਦਸਿਆ ਕਿ ਮੁਅੱਤਲੀ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਤਾਜ਼ਾ ਹੜ੍ਹ ਦੀ ਚਿਤਾਵਨੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਨੁੱਖੀ ਆਧਾਰ ਉੱਤੇ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਨੂੰ ਦਿਤੀ ਗਈ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਜਾਨ-ਮਾਲ ਦੇ ਨੁਕਸਾਨ ਨੂੰ ਰੋਕਿਆ ਜਾ ਸਕੇ। ਸਿੰਧੂ ਜਲ ਸਮਝੌਤੇ ਉੱਤੇ 1960 'ਚ ਹਸਤਾਖਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਵ ਬੈਂਕ ਦੀ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ 'ਚ ਲੰਮੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਭਾਰਤ ਅਤੇ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਵਿਚਾਲੇ ਦਰਿਆਈ ਪਾਣੀਆਂ ਦੀ ਵੰਡ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਰਿਹਾ ਹੈ।

ਭਾਰਤ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਪੂਨਾ ਪੈਕਟ ਇਕ ਅਜਿਹੀ ਘਟਨਾ ਹੈ ਜਿਸਨੇ ਇਕ ਚੌਥਾਈ ਆਬਾਦੀ ਦੀ ਤਕਦੀਰ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ। ਕਰੋੜਾਂ ਅਛੁਤ ਕਹੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਹੋਂਦ ਨੂੰ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਸਵੀਕਾਰਿਆ ਗਿਆ। ਪਸ਼ੂਆਂ ਤੇ ਕੁੱਤਿਆਂ ਨਾਲੋਂ ਵੀ ਬਦਤਰ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਬਤੀਤ ਕਰਦੇ ਅਛੁਤਾਂ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੱਕ ਦੇਣਾ ਮੰਨਕੇ ਸਦੀਆਂ ਬਾਅਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਇਨਸਾਨਾਂ ਵਾਂਗ ਵਰਤਾਓ ਕਰਨ ਦਾ ਸਮਝੌਤਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਆਰੀਆ ਵੱਲੋਂ ਅਨਾਰੀਆਂ ਤੋਂ ਖੋਹੇ ਗਏ ਮਨੁੱਖੀ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਸੈਂਕੜੇ ਸਾਲਾਂ ਬਾਅਦ ਬਹਾਲ ਕਰਵਾਇਆ ਗਿਆ। ਪੂਨਾ ਪੈਕਟ ਦਲਿਤ ਸਮਾਜ ਦੀ ਜਿੰਦਗੀ ਦਾ ਇਕ ਅਹਿਮ ਮੋੜ ਹੈ। ਇਸ ਸਮਝੌਤੇ ਨਾਲ ਬਾਬਾ ਸਾਹਿਬ ਡਾਕਟਰ ਅੰਬੇਦਕਰ ਦਲਿਤਾਂ ਦੇ ਮਸੀਹਾ ਬਣਕੇ ਵਿਸ਼ਵ ਗਗਨ ਵਿਚ ਚਮਕੇ।

ਬਾਬਾ ਸਾਹਿਬ ਵਲੋਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਲਗਾਤਾਰ ਸੰਘਰਸ਼ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਵਿਦਵਤਾ ਭਰਪੂਰ, ਦਰਦ ਭਿੰਨੀਆਂ, ਰੌਂਗਏ ਖੜ੍ਹੇ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਤਰਕਮਈ ਤਕਰੀਰਾਂ ਸੁਣ ਕੇ ਅੰਗਰੇਜ਼ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਦਲਿਤਾਂ ਦੀ ਤਰਸਯੋਗ ਹਾਲਤ ਦੀ ਸਹੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਸਾਈਮਨ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ। ਭਾਰੀ ਵਿਰੋਧ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਸਾਈਮਨ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਦੇ ਆਧਾਰ ‘ਤੇ ਦਲਿਤਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਕੌਮ ਵਜੋਂ ਮਾਨਤਾ ਮਿਲੀ ਤੇ ਇੰਗਲੈਂਡ ਵਿਖੇ ਹੋਈਆਂ ਗੋਲ ਮੇਜ਼ ਕਾਨਫਰੰਸਾਂ ਵਿੱਚ ਦਲਿਤਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧ ਡਾਕਟਰ ਅੰਬੇਦਕਰ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀ ਨਿਵਾਸਨ ਨੂੰ ਸੱਦਾ ਪੱਤਰ ਭੇਜੇ ਗਏ। ਜੇ ਇਕ ਇਤਿਹਾਸਕ ਜਿੱਤ ਸੀ। ਗਾਂਧੀ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਇਸ ਦਾ ਬਹੁਤ ਜਿਆਦਾ ਦੁੱਖ ਹੋਇਆ। ਪਹਿਲੀ ਗੋਲਮੇਜ਼ ਕਾਨਫਰੰਸ ਦਾ ਕਾਂਗਰਸ ਵਲੋਂ ਬਾਈਕਾਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਦੂਜੀ ਗੋਲ ਮੇਜ਼ ਕਾਨਫਰੰਸ ਵਿੱਚ ਗਾਂਧੀ ਜੀ ਕਾਂਗਰਸ ਦੇ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਪ੍ਰਤਿਨਿਧ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਏ। 7 ਸਤੰਬਰ 1931 ਨੂੰ ਬਾਬਾ ਸਾਹਿਬ ਨੇ ਇਸ ਮੌਕੇ ‘ਤੇ ਬੋਲਦਿਆਂ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ “ਸੱਤਾ ਵੱਸੋਂ ਦੇ ਹਿਸਾਬ ਨਾਲ ਸੱਭ ਨੂੰ ਬਰਾਬਰ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮਿਲਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅਛੁਤਾਂ ਨੂੰ ਵੱਖਰੇ ਚੋਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਜਰੂਰ ਮਿਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। “ਅੰਗਰੇਜ਼ ਹਕੂਮਤ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਬਹੁਤੇ ਪ੍ਰਤਿਨਿਧ ਬਾਬਾ ਸਾਹਿਬ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਅਤੇ ਤੱਥਾਂ ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਵਿਦਵਤਾ ਭਰਪੂਰ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨਾਲ ਕੀਲੇ ਗਏ। ਪਰ ਗਾਂਧੀ ਜੀ ਤੜਫ਼ ਉੱਠੇ। ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ “ਅਛੁਤ ਮੁਸਲਮਾਨ ਬਣ ਜਾਣ, ਈਸਾਈ ਬਣ ਜਾਣ ਕੋਈ ਪ੍ਰਵਾਹ ਨਹੀਂ ਪਰ ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਵੱਖਰੇ ਰਾਜਨੀਤਕ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਮੈਂ ਜਾਨ ਦੀ ਬਾਜ਼ੀ ਲਾ ਕੇ ਕਰਾਂਗਾ।” ਇਕ ਪਾਸੇ ਹੱਕ ਸੱਚ ਤੇ ਇਨਸਾਫ਼ ਦਾ ਢੰਢੋਰਚੀ ਤੇ ਦਲਿਤਾਂ ਦਾ ਮਸੀਹਾ ਡਾਕਟਰ ਭੀਮ ਰਾਓ ਅੰਬੇਡਕਰ ਕਰੋੜਾਂ ਅਛੁਤ ਕਹਿ ਕੇ ਦੁਰਕਾਰੇ ਗਏ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਮਾਨਵ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿਵਾਉਣ ਲਈ ਜੂਝ ਰਿਹਾ ਸੀ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣਵਾਦ ਦਾ ਗਾਂਧੀ ਮੁਦੰਈ ਬੇਈਮਾਨੀ, ਮਕਾਰੀ ਕਰਕੇ ਦਲਿਤ ਗੁਲਾਮੀ ਲਮਿਆਉਣ ਲਈ ਕਾਂਗਰਸ ਦੇ ਸਮਰਾਟ ਵਜੋਂ ਨਹੁੰ ਅੜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਆਖਰ ਬ੍ਰਿਟਿਸ਼ ਪ੍ਰੀਮੀਅਰ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਅੰਤਮ ਹਵੇਗਾ ਪਰ ਬਾਬਾ ਸਾਹਿਬ ਨੇ ਦਸਤਖ਼ਤ ਨਾ ਕੀਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਦਲਿਤਾਂ ਦੀ ਤਕਦੀਰ ਕੇਵਲ ਅੰਗਰੇਜ਼ਾਂ ਦੇ ਹੱਥ ਵੀ ਨਹੀਂ ਦੇਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸਨ।

17 ਸਤੰਬਰ 1932 ਨੂੰ ਅੰਗਰੇਜ਼ ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਰੈਮਜੇ ਮੈਕਡੋਨਾਲਡ ਨੇ “ ਕਮਿਊਨਲ ਅਵਾਰਡ” ਜਾਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਜਿਸ ਨਾਲ ਕਰੋੜਾਂ ਅਛੁਤਾਂ ਨੂੰ ਵੱਖਰੇ ਚੋਣ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਜਿਆਦਾ ਸੀਟਾਂ ਜਨਰਲ ਚੋਣ ਹਲਕਿਆਂ ਤੋਂ ਵੀ ਚੋਣ ਲੜਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਗਾਂਧੀ ਜੀ ਕਿਸੇ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਵੀ ਅਛੁਤਾਂ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦੇ ਹਾਮੀ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਇਸ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਅਛੁਤਾਂ ਨੂੰ ਮਿਲੇ ਮਾਨਵ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਖਿਲਾਫ 20 ਸਤੰਬਰ, 1932 ਨੂੰ ਮਰਨ ਵਰਤ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ। ਬੰਬਈ ਤੋਂ ਬਾਬਾ ਸਾਹਿਬ ਨੇ ਗਾਂਧੀ ਦੇ ਮਰਨ ਵਰਤ ਬਾਰੇ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤਾ :-

“ ਮੈਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਰਾਜਸੀ ਬੇਹੁਦਗੀਆਂ ਦੀ ਪ੍ਰਵਾਹ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਇਹ ਧਮਕੀ ਕਿ ਉਹ ਭੁੱਖਾ ਰਹਿਕੇ ਮਰ ਜਾਵੇਗਾ, ਕੋਈ ਇਖਲਾਕੀ ਜੰਗ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਨਿਰੀ ਰਾਜਸੀ ਬੇਹੁਦਗੀ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਜ਼ਿੰਦ ਕੀਤੀ ਤਾਂ ਉਹ ਕੁਦਰਤੀ ਮੌਤ ਦੀ ਥਾਂ ਬਨਾਵਟੀ ਮੌਤ ਮਰਨਗੇ। ਗਾਂਧੀ ਜੀ ਦੀ ਜਾਨ ਬਚਾਉਣ ਲਈ ਮੈਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਉਸ ਮਸ਼ਵਰੇ ਤੇ ਸਹਿਮਤ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਜੋ ਮੇਰੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਜਾਂਦਾ ਹੋਵੇ। ਅੰਗਰੇਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਹੱਥ ਵੱਢ ਕੇ ਦੇਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਵੀ “ਕਮਿਊਨਲ ਅਵਾਰਡ” ਤੋਂ ਮੁੱਕਰ ਕੇ ਗਾਂਧੀ ਨੇ ਖੁੱਕ ਕੇ ਚੱਟਿਆ।”

“ਵਾਅਦਾ ਖਿਲਾਫੀ” ਗਾਂਧੀ ਜੀ ਲਈ ਮਮੂਲੀ ਗੱਲ ਸੀ। ਬਾਬਾ ਸਾਹਿਬ ਉਹਨਾਂ ਬੇਸਹਾਰਾ, ਦੱਬੇ ਕੁਚਲੇ ਤੇ ਅਪਮਾਨਤ ਹੋ ਰਹੇ ਕਰੋੜਾਂ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਚਿੰਤਤ ਸਨ। ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਗਰਜ ਕੇ

ਕਿਹਾ:---

“ ਓ ਆਦਰਸ਼ਵਾਦੀ ਪੰਡਤੋ ! ਦੇਸ਼ ਭਗਤੋ!! ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਆਪਣਿਆਂ ਵਰਗੀ ਸਮਾਨਤਾ ਦਾ ਵਰਤਾਓ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਸਾਡੇ ਤੇ ਸਾਂਝੀ ਚੋਣ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਠੇਸੇ ਤੇ ਸਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਮਜ਼ਹਬ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਰਹਿਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। “

ਪਰ ਗਾਂਧੀ ਜੀ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸਨ ਕਿ ਸਦੀਆਂ ਤੋਂ ਹਿੰਦੂਆਂ ਦੇ ਗੁਲਾਮ (ਅਛੁਤ) ਗੰਦ ਚੁੱਕਣਾ ਬੰਦ ਕਰਕੇ ਗੰਦੇ ਕੰਮਾਂ ਨੂੰ ਤਿਲਾਂਜਲੀ ਦੇਕੇ ਛੂਤ-ਛਾਤ ਤੇ ਜਾਤ- ਪਾਤ ਦੇ ਕੋਹੜ ਤੋਂ ਉੱਪਰ ਉੱਠ ਕੇ ਆਜ਼ਾਦ ਫਿਜ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਾਹ ਲੈ ਸਕਣ।

ਗਾਂਧੀ ਨੇ ਕਮਿਊਨਲ ਅਵਾਰਡ ਅਧੀਨ ਅਛੁਤਾਂ ਨੂੰ ਮਿਲੇ ਮਾਨਵ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਦੀ ਯੂਨਿਟੀ ਦੀ ਦੁਹਾਈ ਪਾਈ। ਕੌਮ- ਪ੍ਰਸਤੀ ਦੇ ਵਾਸਤੇ ਪਾਏ। ਦੇਸ਼ ਭਗਤੀ ਦੇ ਨਾਂ ਤੇ ਰੋਇਆ ਅਤੇ “ਹਿੰਦੂ ਧਰਮ ਖਤਰੇ ਮੇਂ ਹੈ” ਕੁਰਲਾ ਉੱਠਿਆ।

ਉਹ ਕਮਿਊਨਲ ਅਵਾਰਡ ਨੂੰ ਹਿੰਦੂਆਂ ਦੀ ਘਟਦੀ ਗਿਣਤੀ ਵਜੋਂ ਵੇਖ ਕੇ ਚਿੰਤਤ ਸਨ। ਇਸ ਚਿੰਤਾ ਦਾ ਇਜ਼ਹਾਰ ਭਾਰਤ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਰਾ ਸ਼ ਟ ਰ ਪ ਤੀ ਡਾਕਟਰ ਰਜਿੰਦਰ ਪਰਸ਼ਾਦ ਨੇ ਆਪਣੀ ਕਿਤਾਬ “ ਡਿ ਵਾ ਡਿ ਡ ਇੰਡੀਆ” ਵਿਚ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਅਛੁਤਾਂ ਚੋਂ ਹਿੰਦੂਆਂ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਹੋਕੇ ‘ਆਦਿ ਧਰਮ’ ਅਪਣਾਏ ਜਾਣ ਕਾਰਨ 1931 ਦੀ ਮਰਦਮਸ਼ੁਮਾਰੀ ਦੇ ਅੰਕੜੇ ਦਿੰਦਿਆਂ ਕੀਤਾ ਹੈ:-

“Before analysing the figures given in the table 11 it is worth noting that under ‘others are included Adidharmis, jains,Parsis, Jews and those who returned no specified religion or community. Of these the most numerous are the Adidharmis, who according to the census commissioner though included in scheduled castes. Do not cousin to be Hindus and are hence recorded separately not only from the Hindus but also from the scheduled castes. They number 3,43,685 or 1.21 per cent ode the total population of the Punjab. They are concentrated very largely in the Jalandhar division where there number is 2,50,267 or 4.60 percent of the population of that division. Their next largest concentrations are in the multan division and Lahore division where they number 68641 and 20488 respectively. There number is negligible in the Ambala and Rawalpindi divisions, being only 2,795 and 1534 respectively. As has been posted out in the Census Report of the 1931:’The most notable feature of the present (1931) from the stand- point of return of religion has been the adoption of the tree Adidharmi be numerous Chamars and Chuhras and other untouchables. At previous census- es Chuhras unless they returned some recognised religion were always included among hindus’. The 1941 census report also notes that all those who are recorded as Adidharmis belong to the scheduled castes but have not claimed to be hi did. The last two census have thus succeeded

ਪੂਨਾ ਪੈਕਟ

ਲਾਲ ਸਿੰਘ ਸੁਲਹਾਣੀ
98721 55120

in reducing the number of Hindus in the province by excluding the Adidharmis from among them.”

(Devided India written by Dr.ra- jinder Parsad)

ਟੇਬਲ 11 ਵਿਚ ਦਿੱਤੇ ਅੰਕੜਿਆਂ ਦਾ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਹ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ‘ਹੋਰਾਂ ਵਿਚ ਆਦਿ -ਧਰਮੀ, ਜੈਨ, ਪਾਰਸੀ, ਯਹੂਦੀ ਅਤੇ ਉਹ ਲੋਕ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕੋਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਧਰਮ ਜਾਂ ਫਿਰਕੇ ਨਹੀਂ ਅਪਨਾਏ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਆਦਿ -ਧਰਮੀ ਹਨ, ਜੋ ਮਰਦਮਸ਼ੁਮਾਰੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਜਾਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ (ਹੁਣ) ਨਾ ਸਿਰਫ ਹਿੰਦੂਆਂ ਤੋਂ, ਬਲਕਿ ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਜਾਤੀਆਂ ਤੋਂ ਵੀ ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ ਤੇ ਦਰਜ ਹਨ. ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਕੁੱਲ ਆਬਾਦੀ ਦੇ ਹਿਸਾਬ ਨਾਲ 3,43,685 ਜਾਂ 1.21% ਹੈ। ਇਹ ਬਹੁਤ ਵੱਡੇ ਪੱਧਰ ਤੇ ਜਲੰਧਰ ਡਵੀਜ਼ਨ ਵਿਚ

ਗਿਣਤੀ ਕ੍ਰਮਵਾਰ 68641 ਅਤੇ 20488 ਹੈ. ਅੰਬਾਲਾ ਅਤੇ ਰਾਵਲਪਿੰਡੀ ਡਿਵੀਜ਼ਨਾਂ ਵਿਚ ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਸਿਰਫ 2,795 ਅਤੇ 1534 ਹੋਣ ਦੀ ਸੰਖਿਆ ਘੱਟ ਹੈ।

ਜਿਵੇਂ ਕਿ 1931 ਦੀ ਮਰਦਮਸ਼ੁਮਾਰੀ ਰਿਪੋਰਟ ਵਿਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ: ‘ਧਰਮ ਦੀ ਵਾਪਸੀ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਤੋਂ ਮੌਜੂਦਾ (1931) ਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਖ਼ਾਸ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਆਦਿ-ਧਰਮੀਆਂ ਦਾ ਵੱਖਰੇ ਧਰਮ ਨੂੰ ਅਪਣਾਉਣਾ ਹੈ ਜਿਹਨਾਂ ਵਿਚ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਚਮਾਰ ਅਤੇ ਚੂਹੜੇ ਅਤੇ ਹੋਰ ਅਛੁਤ ਹਨ। ਪਿਛਲੀਆਂ ਜਨਗਣਨਾਵਾਂ ਵਿਚ ਚੂਹੜੇ ਜਦ ਤਕ ਉਹ ਕੁਝ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਧਰਮਾਂ ‘ਚ ਵਾਪਸੀ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਸਨ ਤਾਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਹਿੰਦੂਆਂ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦੇ ਸਨ। 1941 ਦੀ ਮਰਦਮਸ਼ੁਮਾਰੀ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਵਿਚ ਇਹ ਵੀ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸਾਰੇ ਜਿਹੜੇ ਆਦਿ -ਧਰਮੀਆਂ ਵਜੋਂ ਦਰਜ ਹਨ ਉਹ ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਜਾਤੀਆਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਨ ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਹਿੰਦੂ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਪਿਛਲੀਆਂ ਦੇ ਜਨਗਣਨਾਵਾਂ ਨੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਦਿਧਰਮੀਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਰ ਕੱਢ ਕੇ ਸੂਬੇ ਵਿੱਚ ਹਿੰਦੂਆਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਘਟਾਉਣ ਵਿੱਚ ਸਫਲਤਾ ਹਾਸਲ ਕੀਤੀ ਹੈ।”

ਉਹ ਇਹ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਸਨ ਵੱਖਰੇ ਚੋਣ ਪਰਬੰਧ ਤੇ ਆਦਿ ਧਰਮੀਆਂ ਵਰਗਾ ਵਖਰਾ ਧਰਮ ਅਪਣਾਏ ਜਾਣ ਸਦਕਾ ਅਛੁਤ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਹੱਥੋਂ ਨਿਕਲਦੇ ਗਏ ਤਾਂ ਉਹਨਾ ਦੀ ਆਬਾਦੀ ਘਟਦੀ ਘਟਦੀ ਘਟ ਜਾਵੇਗੀ। ਇਸ ਕਰਕੇ ਸਾਰਾ ਹਿੰਦੂ ਜਗਤ ਗਾਂਧੀ ਦੀ ਪਿੱਠ ਪਿੱਛੇ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋ ਗਿਆ। ਇਸ ਦੌਰਾਨ ਦਲਿਤਾਂ ਦੇ ਮਸੀਹਾ ਡਾ: ਅੰਬੇਡਕਰ ਨੂੰ ਖੂਨ ਨਾਲ ਲਿਖੇ ਧਮਕੀ ਪੱਤਰ ਮਿਲਣ ਲੱਗੇ। ਜਲੰਧਰ ਦੇ ਵੀਰ ਪ੍ਰਤਾਪ ਅਖ਼ਬਾਰ ਨੇ ਡਾ: ਅੰਬੇਡਕਰ ਦੀ ‘ਗਦਾਰੀ ਦਾ’ ਕੁੱਝ ਵਧੇਰੇ ਈ ਮੁੱਲ ਤਾਰਨਾ ਪਵੇਗਾ ਦਾ ਧਮਕੀ ਭਰਪੂਰ ਲੇਖ ਲਿਖ ਕੇ ਬਲਦੀ ਤੇ ਤੇਲ ਪਾ ਦਿੱਤਾ। ਜੇ ਗਾਂਧੀ ਜੀ ਦੀ ਜਾਨ ਚਲੀ ਗਈ ਤਾਂ ਕਰੋੜਾਂ ਅਛੁਤਾਂ ਦੀਆਂ ਕੁੱਲੀਆਂ ਸਾੜਨ ਤੇ ਕਤਲੇਆਮ ਕਰਨ ਦੀਆਂ ਗੋਦਾਂ ਗੂੰਦੀਆਂ ਗਈਆਂ। ਇਕ ਪਾਸੇ ਕਮਿਊਨਲ ਅਵਾਰਡ ਖਤਮ ਕਰਵਾਉਣ ਲਈ ਧਮਕੀਆਂ ਤੇ ਡਰਾਵਿਆਂ ਦਾ ਬਜ਼ਾਰ ਗਰਮ ਸੀ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਗਾਂਧੀ ਦੀ ਜਾਨ ਬਚਾਉਣ ਲਈ ਡਾਕਟਰ ਅੰਬੇਦਕਰ ਦੇ ਤਰਲੇ ਕੀਤੇ ਜਾ ਰਹੇ ਸਨ। ਗਾਂਧੀ ਜੀ ਦੀ ਪਤਨੀ ਕਸਤੂਰਬਾ ਬਾਈ ਵਲੋਂ ਬਾਬਾ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਪੈਰਾਂ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਚੁੰਨੀ ਰੱਖਕੇ ਪਤੀ ਦੇ ਪ੍ਰਣਾਂ ਦੀ ਭੀਖ ਦੀ ਜਾਚਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਦੇਵਦਾਸ (ਗਾਂਧੀ ਦਾ ਪੁੱਤਰ) ਪਿਓ ਦੀ ਜਾਨ ਬਖਸ਼ੀ ਲਈ ਗਿੜਗਿੜਾਇਆ। ਪੰਡਤ ਮਦਨ ਮੋਹਨ ਮਾਲਵੀਆ ਨੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਵੀ ਗਲ ‘ਚ ਪੱਲਾ ਪਾਕੇ ਗਾਂਧੀ ਦੇ ਪ੍ਰਣ ਬਚਾਏ ਜਾਣ ਲਈ ਅਛੁਤ ਲੀਡਰ ਬਾਬਾ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵਾਸਤੇ ਪਾਏ। ਇਸ ਸੱਭ ਕੁੱਝ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਬਾਬਾ ਸਾਹਿਬ, ਗਾਂਧੀ ਵੱਲੋਂ ਆਪ ਭੇਜੀ ਚਿੱਟ ਨਾਲ ਪਸੀਜ ਗਏ।

“ ਡਾਕਟਰ ਅੰਬੇਦਕਰ! ਮੇਰੀ ਜਿੰਦਗੀ ਬਚਾਉਣ, ਹਿੰਦੂਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪਾਪ ਧੋਣ ਦਾ ਆਖਰੀ ਮੌਕਾ ਦੇ ਦਿਓ ਅਸੀਂ ਛੂਆ ਛਾਤ ਦਾ ਬੀਜ ਨਾਸ਼ ਕਰ ਦਿਆਂਗੇ।”

ਬਾਬਾ ਸਾਹਿਬ ਨੇ ਮਾਨਵੀ ਕਦਰਾਂ- ਕੀਮਤਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ ‘ਤੇ ਗਾਂਧੀ ਦੀ ਜਾਨ ਬਚਾਉਣ ਲਈ 24 ਸਤੰਬਰ, 1932 ਨੂੰ ਪੂਨੇ ਦੀ ਯਰਵਦਾ ਜੇਲ੍ਹ ਵਿਚ ਬੰਦ ਗਾਂਧੀ ਜੀ ਦੀ ਜਾਨ ਬਚਾਉਣ ਲਈ ਜੋ ਸਮਝੌਤਾ ਕੀਤਾ ਉਹ ਹੈ “ਪੂਨਾ ਪੈਕਟ” ਜਿਸ ਨਾਲ “ਕਮਿਊਨਲ ਅਵਾਰਡ” ਦਾ ਭੋਗ ਤਾਂ ਪੈ ਗਿਆ ਪਰ ਇਸ ਨਾਲ ਕਰੋੜਾਂ ਅਛੁਤਾਂ ਨੂੰ ਸਵਰਨਾਂ (ਹਿੰਦੂਆਂ) ਦੇ ਪ੍ਰਕੋਪ ਦਾ ਸ਼ਿਕਾਰ ਹੋਣੇ ਬਚਾ ਲਿਆ। ਪੂਨਾ ਪੈਕਟ ਨਾਲ ਦਲਿਤ ਸਮਾਜ ਕੁੱਝ ਅਧਿਕਾਰ ਰਬਿਆਉਣ ‘ਚ ਤਾਂ ਕਾਮਯਾਬ ਹੋ ਗਿਆ ਪਰ ਦਲਿਤਾਂ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦਾ ਪੰਧ ਹੋਰ ਲੰਮੇਰਾ ਹੋ ਗਿਆ।

ਕਮਿਊਨਲ ਅਵਾਰਡ ਨਾਲ ਫੈਸਲਾ ਇਹ ਹੋਇਆ ਸੀ ਕਿ ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਜਾਤੀਆਂ, ਜਨ ਜਾਤੀਆਂ ਦੇ ਲੋਕ ਸਾਂਝੇ ਚੋਣ ਖੇਤਰਾਂ ‘ਚ ਵੋਟ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਿਆਂ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਬਾਦੀ ਦੇ ਆਧਾਰ ‘ਤੇ ਸੂਬੇ ਦੀਆਂ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾਵਾਂ ਤੇ ਪਾਰਲੀਮੈਂਟ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਨੁਮਾਇੰਦੇ ਚੋਣ ਲੜਨਗੇ ਅਤੇ ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਜਾਤੀ ਦੀਆਂ ਸੀਟਾਂ ਰਾਖਵੀਆਂ ਹੋਣਗੀਆਂ। ਇਸ ਨਾਲ ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਜਾਤੀਆਂ ਦੇ ਲੋਕ ਆਪਣੀ ਬਰਾਦਰੀ ਵਿੱਚੋਂ ਆਪਣੀ ਹੀ ਵੋਟ ਨਾਲ ਸਮਝਦਾਰ, ਇਮਾਨਦਾਰ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦੁੱਖ ਸੁੱਖ ਦੇ ਭਾਈਵਾਲ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਹੱਕਾਂ ਦੀ ਸਹੀ ਤਰਜਮਾਨੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਚੁਣ ਸਕਦੇ ਸਨ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਾਰੇ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚੋਂ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ 71 ਸਹੀ ਨੁਮਾਇੰਦੇ ਚੁਣੇ ਜਾਣੇ ਸਨ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਪੂਨਾ ਪੈਕਟ ਵਿਚ ਇਸ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ 148 ਸੀਟਾਂ ਉਪਲੱਬਧ ਹੋ ਗਈਆਂ। ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਅਛੁਤਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਅੱਠ ਰਾਖਵੀਆਂ ਸੀਟਾਂ ਮਿਲ ਗਈਆਂ। ਸਾਂਝੀ ਚੋਣ ਪ੍ਰਣਾਲੀ, ਵੋਟ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਸ ਸਾਲ ਲਈ ਰਾਜਸੀ ਰਿਜ਼ਰਵੇਸ਼ਨ ਤੇ ਨੌਕਰੀਆਂ ਵਿੱਚ ਦਲਿਤਾਂ ਨੂੰ ਯੋਗ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਮਿਲ ਗਿਆ ਪਰ ਇਹ ਸੱਭ ਕੁੱਝ ਮਿਲਾਕੇ ਵੀ ਕਮਿਊਨਲ ਅਵਾਰਡ ਦੁਆਰਾ ਮਿਲੇ ਵੱਖਰੇ ਚੋਣ ਅਧਿਕਾਰ ਅਤੇ ਦੂਹਰੀ ਵੋਟ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਕੁੱਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਪੂਨਾ ਪੈਕਟ ਪਿਛੋਂ ਸਾਂਝੇ ਚੋਣ ਖੇਤਰਾਂ ਰਾਹੀਂ ਜੋ ਨੁਮਾਇੰਦੇ ਚੁਣੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਉਹ ਆਮ ਤੌਰ ‘ਤੇ ਦਲਿਤਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਜ਼ਰ ਖਰੀਦ, ਗੋਲੂ ਗੁਲਾਮ, ਚਮਚੇ, ਹਾਂ ‘ਚ ਹਾਂ ਮਿਲਾਉਣ ਵਾਲੇ, ਕੌਲੀ ਚੱਟ ਤੇ ਮਾਲਕ ਦੀ ਬੁਸ਼ਕਰ ਤੇ ਪੂਛ ਹਿਲਾਉਣ ਵਾਲੇ ਹੀ ਸਾਬਤ ਹੋਏ ਹਨ। ਉਹ ਅਛੁਤਾਂ ਲਈ ਕੋਈ ਵਰਨਣਯੋਗ ਕਾਰਨਾਮਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕੇ।

ਬਾਬਾ ਸਾਹਿਬ ਨੇ ਕਰੋੜਾਂ ਅਛੁਤਾਂ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਨੂੰ ਕੁੱਝ ਸਮੇਂ ਲਈ ਹੋਰ ਪਿੱਛੇ ਪਾਕੇ ਗਾਂਧੀ ਦੀ ਜਾਨ ਬਚਾ ਕੇ ਹਿੰਦੂ ਕੌਮ ਤੇ ਮਹਾਨ ਪਰਉਪਕਾਰ ਕੀਤਾ। ਬਾਬਾ ਸਾਹਿਬ ਲਿਖਦੇ ਹਨ --

“ਪਰ ਗਾਂਧੀ ਭਗਤਾਂ ਵੱਲੋਂ ਬੜੀ ਬੇਸ਼ਰਮੀ ਨਾਲ ਪ੍ਰਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਅਛੁਤਾਂ ਨੂੰ ਮਿਲੇ ਹੱਕ ਸਿਰਫ਼ ਗਾਂਧੀ ਦੀ ਹੀ ਦੇਣ ਹੈ ਉਹ ਅਛੁਤਾਂ ਤੇ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਇਹ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਕੇਵਲ ਗਾਂਧੀ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਰਖਵਾਲਾ ਹੈ। ਉਹ ਇਹ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਪੂਨਾ ਪੈਕਟ ਵਿਚ ਜਿਹੜੇ ਵੀ ਰਾਜਸੀ ਅਧਿਕਾਰ ਅਛੁਤਾਂ ਨੂੰ ਮਿਲੇ ਹਨ ਉਹ ਸਿਰਫ ਗਾਂਧੀ ਦੀਆਂ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ਾਂ ਕਰਕੇ ਹੀ ਹੈ। ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ ਕਿ ਕਿੰਨੇ ਅਛੁਤ ਇਸ ਕੋਰੇ ਝੂਠ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਣਗੇ?”

ਕਾਸ਼! ਸਾਡੇ ਦਲਿਤ ਵੀਰ ਇਸ ਸਚਾਈ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਤੇ ਹੁਣ ਤੱਕ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਗੂੰਮਰਾਹਕੁੰਨ ਪ੍ਰਚਾਰ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋ ਕੇ ਤੇ ‘ਹਰੀਜਨ’ ਬਣਕੇ ਗਾਂਧੀ ਨੂੰ ਬਾਪੂ ਨਾ ਸਵੀਕਾਰਦੇ।

ਪੂਨਾ ਪੈਕਟ ਕਤਲਾਂ, ਮਾਰਧਾੜ ਤੇ ਸਾੜਫੂਕ ਦੀਆਂ ਧਮਕੀਆਂ, ਵਿਅਕਤੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਦੀ ਜਾਨ ਬਖਸ਼ੀ ਲਈ ਮਿੰਨਤਾਂ, ਤਰਲੇ ਅਤੇ ਅਰਜ਼ੋਈਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਨਾਲ ਇਕ ਧਿਰ ਵੱਲੋਂ ਛਲ ਕਪਟ ਤੇ ਬੇਈਮਾਨੀ ਵਾਲੇ ਮਹੌਲ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਇਕ ਸਮਝੌਤਾ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ (ਹਿੰਦੂਆਂ)ਵਲੋਂ ਇਸ ਦੀ ਸ਼ਰੇਆਮ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਕੇ ਨਾਕਾਮ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

ਕੁੱਝ ਲੋਕ (ਅਛੁਤ ਆਗੂ) ਪੂਨਾ ਪੈਕਟ ਨੂੰ ਸੱਭ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਜਿੱਤ, ਆਖਰੀ ਮੰਜ਼ਿਲ ਤੇ ਕਮਿਊਨਿਸਟਾਂ ਦੀ ‘ਲਾਲ ਕਿਤਾਬ’ ਤੁੱਲ ਅਹਿਮ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਪਰ ਬਾਬਾ ਸਾਹਿਬ ਨੇ ਗਾਂਧੀ ਦੀ ਜਾਨ ਬਚਾਉਣ ਹਿਤ ਬਹੁਤ ਕੁੱਝ ਗੁਆ ਕੇ ਕੁੱਝ ਨਾ ਕੁੱਝ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਕੇ ਦਲਿਤਾਂ ਦੀ ਤਰੱਕੀ ਦੇ ਬੂਹੇ ਖੋਲ੍ਹ ਦਿੱਤੇ। ਬਾਬਾ ਸਾਹਿਬ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਲਿਖਦੇ ਹਨ ਕਿ :-

ਵਰਤ ਨੇ ਗਾਂਧੀ ਦੀ ਜਾਨ ਬਚਾਉਣ ਲਈ ਸਮੱਸਿਆ ਲਿਆ ਖੜ੍ਹੀ ਕੀਤੀ। ਉਸ ਦਾ ਜੀਵਨ ਇਕ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਚ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿ ਕਮਿਊਨਲ ਅਵਾਰਡ ਨੂੰ ਬਦਲਿਆ ਜਾਵੇ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਗਾਂਧੀ ਜੀ ਦੀ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਚੁੱਭਦਾ ਸੀ। ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਨੇ ਇਹ ਸਾਫ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਕਿ ਬ੍ਰਿਟਿਸ਼ ਕੈਬਨਿਟ ਆਪਣੇ ਫੈਸਲੇ

ਨੂੰ ਆਪ ਨਹੀਂ ਬਦਲੇਗੀ ਪਰ ਅਛੁਤਾਂ ਤੇ ਹਿੰਦੂਆਂ ਦੇ ਆਪਸੀ ਹੋਏ ਸਮਝੌਤੇ ਨੂੰ ਇਸ ਦਾ ਬਦਲ ਮੰਨ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅਤਿਕਥਨੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਮੇਰੇ ਨਾਲੋਂ ਵੱਧ ਹੋਰ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਵੀ ਉਸ ਵੇਲੇ ਇੰਨੀ ਦੁਬਿਧਾ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਪਿਆ ਹੋਵੇਗਾ। ਮੈਨੂੰ ਦੋ ਗੱਲਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਚੁਣਨੀ ਪਈ। ਮਾਨਵਤਾ ਦੇ ਨਾਤੇ ਮੇਰਾ ਫ਼ਰਜ਼ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਗਾਂਧੀ ਦੀ ਜਾਨ ਬਚਾਉਂਦਾ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਅਛੁਤਾਂ ਦੇ ਰਾਜਸੀ ਹੱਕਾਂ ਦੀ ਹਿਫ਼ਾਜ਼ਤ ਕਰਨੀ ਸੀ ਜੋ ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਨੇ ਦਿੱਤੇ ਸਨ। ਮੈਂ ਮਾਨਵਤਾ ਦੇ ਨਾਤੇ ਗਾਂਧੀ ਜੀ ਦੀ ਮਰਜ਼ੀ ਅਨੁਸਾਰ ਕਮਿਊਨਲ ਅਵਾਰਡ ਬਦਲਾ ਕੇ ਗਾਂਧੀ ਦੀ ਜਾਨ ਬਚਾਈ।

ਗਾਂਧੀ ਜੀ ਦੇ ਮਰਨ ਵਰਤ ਦੁਆਰਾ ਬਲ ਪੁਰਬਕ ਦਬਾਅ ਪਾਉਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਡਾਕਟਰ ਭੀਮ ਰਾਓ ਅੰਬੇਡਕਰ ਜੀ ਨੇ ਪੂਨਾ ਪੈਕਟ ਤੇ ਦਸਤਖਤ ਕਰਕੇ ਇਸ ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿਚ ਧਿਕਾਰਿਆ--

(ਗਾਂਧੀ ਦੇ) “ਮਰਨ ਵਰਤ ਦਾ ਕੋਈ ਉਤਮ ਉਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਹ ਇਕ ਘਿਨਾਉਣਾ ਕਾਰਜ ਸੀ। ਮਰਨ ਵਰਤ ਅਛੁਤਾਂ ਦੇ ਹਿਤ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਹ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸੀ ਅਤੇ ਇਉਂ ਬਲ ਪੁਰਬਕ ਦਬਾਅ ਪਾਉਣ ਦਾ ਬੇਹੱਦ ਖਰਾਬ ਤਰੀਕਾ ਅਪਣਾਇਆ ਗਿਆ। ਐਸੇ ਲਾਚਾਰ ਤੇ ਬੇਬਸ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਦੇ ਅਵਾਰਡ ਦੁਆਰਾ ਦਿਤੇ ਗਏ ਸੁਰੱਖਿਆ ਕਵਚ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਜਾਤਵਾਦੀ ਹਿੰਦੂਆਂ ਦੇ ਰਹਿਮੋ-

ਕਰਮ ਤੇ ਰਹਿਣ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਕਰਵਾਇਆ ਗਿਆ।” (ਦ ਓਪਰੈਸਡ ਇੰਡੀਅਨ-- ਸਤੰਬਰ 1982)

ਇਸ ਕਰਕੇ 1982 ਵਿਚ ਜਦੋਂ ਹੁਕਮਰਾਨ ਕਾਂਗਰਸ ਤਤਕਾਲੀ ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਇੰਦਰਾ ਗਾਂਧੀ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਵਿਚ ਪੂਨਾ ਪੈਕਟ ਨੂੰ ਸਵਰਨਾਂ (ਆਰੀਆ) ਦੀ ਵੱਡੀ ਜਿੱਤ ਵਜੋਂ ਧੂਮਧਾਮ ਨਾਲ ਦੇਸ਼ ਵਿਚ ਪੂਨਾ ਪੈਕਟ ਦੀ ਸਵਰਨ ਜੈਅੰਤੀ ਮਨਾ ਰਹੀ ਸੀ ਤਾਂ ਉਸ ਵਕਤ ਦਲਿਤਾਂ ਦੇ ਮਸੀਹਾ ਸਾਹਿਬ ਸ਼੍ਰੀ ਕਾਂਸ਼ੀ ਰਾਮ ਜੀ ਨੇ 24 ਸਤੰਬਰ 1982 ਤੋਂ 24 ਅਕਤੂਬਰ 1982 ਤੱਕ ਪੂਰਾ ਇਕ ਮਹੀਨਾ ਪੂਨਾ ਪੈਕਟ ਧਿਕਾਰ ਦਿਵਸ ਵਜੋਂ ਮਨਾਇਆ ਗਿਆ। ਇਹ ਦਿਵਸ ਅਹਿਮਦਾਬਾਦ, ਔਰੰਗਾਬਾਦ,ਅੰਬੇਜੋਗਈ, ਨੰਦੇੜ, ਨਾਗਪੁਰ ,ਅਕੋਲਾ, ਅਮਰਾਵਤੀ,ਯਵਤਮਾਲ, ਚੰਦਰਪੁਰ,ਕੋਹੀਮਾ, ਰਾਏਪੁਰ, ਜਵਾਲਪੁਰ,ਇੰਦੌਰ, ਆਗਰਾ, ਅਲੀਗੜ੍ਹ, ਮਥੁਰਾ, ਚਊਮਾ, ਛਾਰਾ,ਕੋਛੀਦਾਲਾਨ , ਭਰਤਪੁਰ, ਫਰੀਦਾਬਾਦ, ਗਾਜ਼ੀਆਬਾਦ, ਦਿੱਲੀ, ਭੋਪਾਲ ਵਿਖੇ ਮਨਾਏ ਗਏ। ਇਸੇ ਦੌਰਾਨ ਜਲੰਧਰ ਵਿਖੇ ਵੀ 50000 ਤੋਂ ਵਧੇਰੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਇਕੱਠਾ ਕਰਕੇ 24 ਸਤੰਬਰ ਨੂੰ ਧਿਕਾਰ ਦਿਵਸ ਵਜੋਂ ਮਨਾ ਕੇ ਇਸ ਦੀ ਵਾਜਬੀਅਤ ਉੱਤੇ ਸਵਾਲੀਆ ਨਿਸ਼ਾਨ ਲਾ ਦਿੱਤਾ ਤੇ ਹਾਕਮ ਧਿਰ ਵਲੋਂ ਮਨਾਏ ਜਾ ਰਹੇ ਜਿਤ ਦੇ ਜਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਫਿੱਕਾ ਪਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

ਅਛੁਤ ਕਾਂਗਰਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਿਲ ਕਿਉਂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ? ਕਾਂਗਰਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਨਾਲ ਅਛੁਤਾਂ ਦਾ ਅਜਿਹਾ ਨੁਕਸਾਨ ਹੋਇਆ

ਹੈ। ਉਹ ਸਿਰਫ ਨੁਕਸਾਨ ਨਹੀਂ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਗੰਭੀਰ ਨਤੀਜਾ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ। ਸਾਰੀਆਂ ਸਮਾਜਿਕ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਠੱਪ ਹੋ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਸਾਰੇ ਸਿਆਸੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੋਹ ਲਏ ਗਏ ਹਨ। ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਕਾਫੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਨਵੇਂ ਸੰਵਿਧਾਨ ਤਹਿਤ ਅਛੁਤ ਤਰੱਕੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਅਸਲ ਵਿਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜੰਜੀਰਾਂ ਨਾਲ ਬੰਨ੍ਹ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਪਰ ਸਵਾਲ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰ ਪੁੱਛਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਜੇਕਰ ਕਾਂਗਰਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਦੇ ਅਜਿਹੇ ਮਾੜੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹਨ ਤਾਂ ਇਹ ਅਛੁਤ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਿਉਂ ਹੋਏ? ਕਾਂਗਰਸ ਦੇ ਵਿਰੋਧ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਆਜ਼ਾਦ ਤੌਰ ‘ਤੇ ਚੋਣ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਲੜੀ? ਕਾਂਗਰਸ ਦੀ ਟਿਕਟ ‘ਤੇ ਚੋਣ ਲੜਨ ਵਾਲੇ ਕੁਝ ਅਛੁਤ ਸਿਰਫ਼ ਸੁਆਰਥੀ ਲੋਕ ਸਨ ਅਤੇ ਕੁਝ ਬਣਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸਨ। ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਵਿਚ ਜਾਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸਨ ਤਾਂ ਕਿ ਜਦੋਂ ਲਾਭ ਦੇ ਅਹੁਦੇ ਵੰਡੇ ਜਾਣ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਨੰਬਰ ਵੀ ਆ ਜਾਵੇ। ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਪਰਵਾਹ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਕਿਸ ਦੇ ਸਹਾਰੇ ਉੱਥੇ ਪਹੁੰਚੇ। ਕਾਂਗਰਸ ਸੱਭ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਪਾਰਟੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਟਿਕਟ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਣ ਦਾ ਸੱਭ ਤੋਂ ਪੱਕਾ ਤਰੀਕਾ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸੁਆਰਥੀ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਸੀ ਕਿ ਕਾਂਗਰਸ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣਾ ਹੀ ਚੋਣਾਂ ਵਿਚ ਕਾਮਯਾਬ ਹੋਣ ਦਾ ਸੱਭ ਤੋਂ ਆਸਾਨ ਤਰੀਕਾ ਹੈ। ਉਹ ਮੌਕਾ ਗੁਆਉਣਾ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸਨ। ਇਸ ਤੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮਕਸਦ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਪਰ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸ ਕਾਰਣ ਉਹ ਮਜਬੂਰ ਹੋ

ਕਿ ਉਹ ਕਾਂਗਰਸ ‘ਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਏ। ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸੁਆਰਥੀ ਲੋਕ ਵੀ ਕਾਂਗਰਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਾ ਹੁੰਦੇ ਜੇਕਰ ਉਹ ਵੀ ਕਾਂਗਰਸ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਚੋਣਾਂ ਵਿੱਚ ਕਾਮਯਾਬ ਹੋ ਸਕਦੇ। ਉਹ ਕਾਂਗਰਸ ਵਿਚ ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਲਈ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਏ ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਆਜ਼ਾਦ ਰਾਹ ਅਸੰਭਵ ਹੈ। ਉਹ ਕਾਂਗਰਸ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਿਉਂ ਹੋਏ ? ਜਵਾਬ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸਭ ਭੈੜੀ ਸੰਯੁਕਤ ਚੋਣ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਹੋਇਆ, ਜੋ ਕਿ ਪੂਨਾ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀ ਉਪਜ ਸੀ।

(ਬਾਬਾ ਸਾਹਿਬ ਡਾ ਅੰਬੇਡਕਰ

W & S ਖੰਡ 10 ਹਿੰਦੀ ਸਫ਼ਾ 267-68)

1932 ਵਿੱਚ ਸੈਪਰੇਟ ਇਲੈਕੋਰੇਟ (ਵੱਖਰੀ ਚੋਣ ਪਰਨਾਲੀ) ਤੇ 1942 ਵਿਚ ਸੈਪਰੇਟ ਸੈਟਲਮੈਂਟ (ਵੱਖਰੇ ਵਸੋਬੇ) ਦਾ ਪਲਾਨ ਧਰੇ ਧਰਾਏ ਰਹਿ ਗਏ ਅਤੇ ਦਲਿਤਾਂ ਸੋਸ਼ਤਾਂ ਦੀ ਹਾਲਤ ਬਦ ਤੋਂ ਬਦਤਰ ਹੋ ਗਈ। ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦੁਰੇਡੇ ਹੁੰਦੀ ਗਈ।

ਅਜੋਕੇ ਹਾਕਮਾਂ ਵੱਲੋਂ ਵੀ ਹੁਣ ਤੱਕ ਪੂਨਾ ਪੈਕਟ ਤਹਿਤ ਮਿਲੀਆਂ ਸਹੂਲਤਾਂ ਨੂੰ ਦਲਿਤ ਗੁਲਾਮੀ ਨੂੰ ਪੀਡਾ ਤੇ ਲੰਮੇਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਹਥਿਆਰ ਵਜੋਂ ਵਰਤਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ।

ਸੰਕਟ ਵੇਲੇ ਸਰਕਾਰ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨਿਭਾਏ। ਸਮਾਜ ਵੀ ਪੀੜਤ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਬਾਂਹ ਫੜੇ ---ਐਡਵੋਕੇਟ ਬਲਵਿੰਦਰ ਕੁਮਾਰ

ਜਲੰਧਰ (ਚਰਨਜੀਤ ਸੱਲੂ) ਪੰਜਾਬ ਵਿੱਚ ਲਗਾਤਾਰ ਪੈ ਰਹੇ ਮੀਂਹ ਤੇ ਹੜ੍ਹ ਕਰਕੇ ਹਾਲਾਤ ਕਾਫੀ ਖ਼ਰਾਬ ਹੋ ਚੁੱਕੇ ਹਨ। ਲੋਕ ਘਰੋਂ ਬੇਘਰ ਹੋ ਰਹੇ ਹਨ। ਫ਼ਸਲਾਂ ਦਾ ਭਾਰੀ ਨੁਕਸਾਨ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਘਰ ਟੁੱਟ ਰਹੇ ਹਨ। ਦਿਹਾੜੀਦਾਰ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਕੰਮ ਦਾ ਸੰਕਟ ਖੜਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਰੋਟੀ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ

ਕਰਨਾ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਲੋੜ ਹੈ ਕਿ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਵਿੱਚ ਫ਼ਸੇ ਆਪਣੇ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲ ਖੜੇ ਹੋਈਏ। ਸਰਕਾਰ ਵੀ ਆਪਣੀ ਬਣਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨਿਭਾਏ ਤੇ ਸਮਾਜ ਵੀ ਮੁਸ਼ਕਿਲਾਂ ਵਿੱਚ ਘਿਰੇ

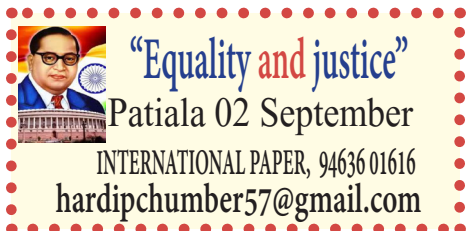
ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਬਾਂਹ ਫੜੇ, ਤਾਂ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਮਾੜੇ ਹਾਲਾਤ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਰ ਕੱਢਿਆ ਜਾ ਸਕੇ। ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਐਡਵੋਕੇਟ ਬਲਵਿੰਦਰ ਕੁਮਾਰ ਜਨਰਲ ਸਕੱਤਰ ਬਸਪਾ ਪੰਜਾਬ ਜੇਨ ਇੰਚਾਰਜ ਜਲੰਧਰ ਦੇ ਹਨ।

ਅੱਜ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲ ਮੁਲਾਕਾਤ ਕੀਤੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਘਰਾਂ ਦੀਆਂ ਛੱਤਾਂ ਮੀਂਹ ਕਰਕੇ ਖਰਾਬ ਹੋਈਆਂ ਹਨ। ਘਰਾਂ ਦਾ ਵੱਡਾ ਨੁਕਸਾਨ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇਸ ਦੌਰਾਨ ਬਸਪਾ ਆਗੂ ਸ਼ਾਦੀ ਲਾਲ ਬੱਲਾਂ ਵੀ ਨਾਲ ਮੌਜੂਦ ਸਨ।

ਇਹ ਤਸਵੀਰਾਂ ਰੂਬੀ ਬੱਲ ਤੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਦਾਸ, ਪਿੰਡ ਬੱਲਾਂ ਦੇ ਘਰਾਂ ਦੀਆਂ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੀਂਹ ਨਾਲ ਭਾਰੀ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਿਆ ਹੈ।

ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਵਲੋਂ ਤਲਵੰਡੀ ਸੀਬੂ, ਤਾਜੇਵਾਲ ਅਤੇ ਪੰਦਰਾਵਲ ਵਿਖੇ ਧੁੱਸੀ ਬੰਨ੍ਹ ਦਾ ਦੌਰਾ

ਕਿਹਾ ਪਾਣੀ ਦਾ ਪੱਧਰ ਵਧਿਆ, ਸਥਿਤੀ ਕਾਬੂ ਹੋਣ, ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਟੀਮਾਂ ਲਗਾਤਾਰ ਕਾਰਜਸ਼ੀਲ

ਨਵਾਂਸ਼ਹਿਰ (ਸਤਨਾਮ ਸਿੰਘ ਸਹੁੰਗੜਾ) ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਅੰਕੁਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਨੇ ਅੱਜ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਸਮੇਤ ਧੁੱਸੀ ਬੰਨ੍ਹ ਦੀ ਮੌਜੂਦਾ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਜਾਇਜ਼ਾ ਲੈਣ ਲਈ ਤਲਵੰਡੀ ਸੀਬੂ, ਤਾਜੇਵਾਲ ਅਤੇ ਪੰਦਰਾਵਲ, ਬੁਰਜ ਟਹਿਲ ਦਾਸ ਦਾ ਦੌਰਾ ਕਰਦਿਆਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸਤਲੁਜ ਦਰਿਆ ਵਿੱਚ ਪਾਣੀ ਦਾ ਪੱਧਰ ਪਹਿਲਾਂ ਨਾਲੋਂ ਵਧਿਆ ਹੈ ਪਰ ਸਥਿਤੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੰਟਰੋਲ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਅੰਕੁਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਨੇ ਮੌਕੇ ‘ਤੇ ਪਿੰਡਾਂ ਦੇ ਵਸਨੀਕਾਂ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨਾਲ ਗੱਲਬਾਤ ਕਰਦਿਆਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਪਾਣੀ ਦਾ ਪੱਧਰ ਵਧਿਆ ਹੈ ਪਰ ਮੌਜੂਦਾ ਸਮੇਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪਾਸਿਓਂ ਘਬਰਾਉਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਕਿਉਂਕਿ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਟੀਮਾਂ

ਵੱਖੋ-ਵੱਖ ਥਾਵਾਂ ‘ਤੇ ਲਗਾਤਾਰ ਕਾਰਜਸ਼ੀਲ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਤਲਵੰਡੀ ਸੀਬੂ ਵਿਖੇ ਬੰਨ੍ਹ ਦੀ ਮਜ਼ਬੂਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਹੜ੍ਹ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਨਾਲ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਰਹੇ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਿੰਡ ਤਾਜੇਵਾਲ ਵਿਖੇ ਸਥਾਨਿਕ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲ ਗੱਲਬਾਤ ਕਰਦਿਆਂ ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਪਾਣੀ ਦੇ ਵਧੇ ਪੱਧਰ ਦੇ ਮੰਦੇਨਜ਼ਰ ਲਗਾਤਾਰ ਚੈਕਸ ਰਹਿਣ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ। ਪੰਦਰਾਵਲ ਵਿਖੇ ਬੰਨ੍ਹ ਦੀ ਹੋਰ ਮਜ਼ਬੂਤੀ ਦੇ ਚੱਲ ਰਹੇ ਕਾਰਜਾਂ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਕਰਦਿਆਂ ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਭਰੋਸਾ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਹਰ ਸਮੇਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ

ਮਦਦ ਲਈ ਤਿਆਰ-ਬਰ-ਤਿਆਰ ਹੈ। ਸਤਲੁਜ ਦਰਿਆ ‘ਚ ਪਾਣੀ ਦੇ ਵਧੇ ਪੱਧਰ ਬਾਰੇ ਗੱਲਬਾਤ ਕਰਦਿਆਂ ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪਿਛਲੇ ਦਿਨੀਂ ਪਾਣੀ ਦਾ ਪੱਧਰ 40-45 ਹਜ਼ਾਰ ਕਿਊਸਿਕ ਸੀ ਜੋ ਗੁਆਂਢੀ ਸੂਬੇ ਅਤੇ ਇਥੇ ਹੋ ਰਹੀ ਲਗਾਤਾਰ ਭਾਰੀ ਬਰਸਾਤ ਕਾਰਨ 90 ਹਜ਼ਾਰ ਕਿਊਸਿਕ ਤੋਂ ਟੱਪ ਚੁੱਕਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜਿੱਥੇ-ਜਿੱਥੇ ਬੰਨ੍ਹ ਨੂੰ ਮਜ਼ਬੂਤੀ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ ਸਬੰਧਤ ਵਿਭਾਗਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਲਗਾਤਾਰ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ ਅਤੇ ਜੇ.ਸੀ.ਬੀ. ਮਸ਼ੀਨਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਮਿੱਟੀ ਅਤੇ ਰੇਤਾ ਬੋਰਿਆਂ ਨਾਲ ਬੰਨ੍ਹ ਨੂੰ ਹੋਰ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ

ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਕਿ ਜੇਕਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਥਾਂ ‘ਤੇ ਹੜ੍ਹ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਖਦਸ਼ਾ ਜਾਹਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਤੁਰੰਤ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਜਾਂ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਕੰਪਲੈਕਸ ਵਿਖੇ ਸਥਾਪਿਤ 24×7 ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਪੱਧਰੀ ਕੰਟਰੋਲ ਰੂਮ ਦੇ ਨੰਬਰ 01823-220645 ‘ਤੇ ਸੂਚਨਾ ਦੇਣ। ਜ਼ਿਕਰਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਨਵਾਂਸ਼ਹਿਰ ਤਹਿਸੀਲ ਲਈ ਸਥਾਪਿਤ ਕੰਟਰੋਲ ਰੂਮ ਦਾ ਨੰਬਰ 01823-299016, ਬਲਾਚੌਰ ਵਿਖੇ ਸਥਾਪਿਤ ਕੰਟਰੋਲ ਰੂਮ ਦਾ ਨੰਬਰ 01885-220075, ਤਹਿਸੀਲ ਬੰਗਾ ਵਿਖੇ ਸਥਾਪਿਤ ਕੰਟਰੋਲ ਰੂਮ ਦਾ ਨੰਬਰ 01823-264666 ‘ਤੇ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੜ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸਿਹਤ ਵਿਭਾਗ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸੇਵਾਵਾਂ ਲਈ 01823-227471 ਨੰਬਰ ‘ਤੇ ਸੰਪਰਕ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਮਨਰੇਗਾ ਕੰਮਾਂ ‘ਚ ਕਟੌਤੀ ਮਜ਼ਦੂਰਾਂ ਦੇ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦੀ ਚਾਲ ,,-ਚੌਹਾਨ

ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਸਮਾਂ ਰਹਿੰਦਿਆਂ ਸਾਰਥਿਕ ਕਦਮ ਚੁੱਕਦੀ ਤ ਭਿਆਨਕ ਮੰਜ਼ਰ ਨਾ ਦੇਖਣਾ ਪੈਂਦਾ ,,

ਮਾਨਸਾ 2ਸਤੰਬਰ(ਆਤਮਾ ਸਿੰਘ ਪਮਾਰ) 3 ਸਤੰਬਰ ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਖੇਤ ਮਜ਼ਦੂਰ ਸਭਾ ਤੇ ਆਲ ਇੰਡੀਆ ਟਰੇਡ ਯੂਨੀਅਨ ਕਾਂਗਰਸ ਏਟਕ ਵੱਲੋਂ ਮਨਰੇਗਾ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਕਟੌਤੀ ਵਾਪਸ ਲੈਣ,ਹੜ੍ਹ ਪੀੜਤਾਂ ਨੂੰ ਯੋਗ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਦਿਵਾਉਣ, ਮੀਂਹ ਨਾਲ ਨੁਕਸਾਨੇ ਘਰਾਂ ਲਈ ਯੋਗ ਮੁਆਵਜ਼ਾ, ਕੱਟੇ ਗਏ ਰਾਸ਼ਨ ਕਾਰਡ ਬਹਾਲ ਕਰਾਉਣ ਸਮੇਤ ਮਜ਼ਦੂਰ ਮੰਗਾਂ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਰੋਸ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਦੀ ਤਿਆਰੀ ਸਬੰਧੀ ਵੱਖ

ਵੱਖ ਪਿੰਡਾਂ ਖਿਆਲਾਂ,ਨੰਗਲ ਖੁਰਦ, ਬਰਨਾਲਾ,ਖਿੱਲਣ,ਕੋਟ ਲੱਲੂ,ਮਾਨਸਾ ਖੁਰਦ, ਦਲੇਲ ਸਿੰਘ ਵਾਲਾ ਵਿਖੇ ਭਰਵੀਆਂ ਤਿਆਰੀ ਮੀਟਿੰਗਾਂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ। ਇਸ ਮੌਕੇ ਸੰਬੋਧਨ ਕਰਦਿਆਂ ਸਾਥੀ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਚੌਹਾਨ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜੇਕਰ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਨੇ 2023 ‘ਚ ਆਏ ਹੜ੍ਹਾਂ ਤੇ ਸਬਕ ਲੈਦਿਆ ਅਤੇ ਸਮਾਂ ਰਹਿੰਦਿਆਂ ਡਰੇਨਾਂ, ਨਾਲਿਆਂ

ਦੀ ਸਫਾਈ ਕੀਤੀ ਹੁੰਦੀ ਤੇ ਬੰਨ੍ਹ ਮਜਬੂਤ ਕੀਤੇ ਹੁੰਦੇ ਤਾਂ ਹੜ੍ਹਾਂ ਦਾ ਇੰਨਾ ਭਿਆਨਕ ਮੰਜ਼ਰ ਨਾ ਦੇਖਣਾ ਪੈਂਦਾ ਤੇ ਘਰਾਂ , ਫਸਲਾਂ ਤੇ ਪਾਲਤੂ ਪਸ਼ੁਆ ਦਾ ਐਨੇ ਵੱਡੇ ਪੈਮਾਨੇ ਤੇ ਨੁਕਸਾਨ ਤੋਂ ਬਚਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਕਮਿਊਨਿਸਟ ਆਗੂ ਚੌਹਾਨ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮੋਦੀ ਤੇ ਮਾਨ ਸਰਕਾਰ ਲੁੱਕਣ ਮੀਚੀ ਦੀ ਖੇਡ ਕਰਕੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਗੁੰਮਰਾਹ ਕਰ ਰਹੀਆਂ

ਹਨ। ਉਹਨਾਂ ਮਨਰੇਗਾ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਵਾਉਣ ਲਈ, ਜਨਤਕ ਵੰਡ ਪ੍ਰਣਾਲੀ, ਸਮਾਜਿਕ ਸੁਰੱਖਿਆ ਸਮੇਤ ਆਪਣੇ ਹੱਕਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਲਈ ਸੰਘਰਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਆਉਣ ਦੀ ਅਪੀਲ ਵੀ ਕੀਤੀ।

ਇਸ ਮੌਕੇ ਸੁਖਦੇਵ ਸਿੰਘ ਪੰਧੋਰ, ਬੂਟਾ ਸਿੰਘ ਬਰਨਾਲਾ,ਗੁਰਦੇਵ ਸਿੰਘ ਦਲੇਲ ਸਿੰਘ ਵਾਲਾ, ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਚੌਹਾਨ ਨੰਗਲ, ਮੁਖਤਿਆਰ ਸਿੰਘ ਖਿਆਲਾਂ, ਕਪੂਰ ਸਿੰਘ ਕੋਟ ਲੱਲੂ,ਰਾਜੂ ਕੋਟ ਲੱਲੂ ਤੇ ਮਿੱਠੂ ਬਾਬਾ ਖਿੱਲਣ ਆਦਿ ਆਗੂਆਂ ਨੇ ਸੰਬੋਧਨ ਕੀਤੀ।

ਡਾਲਰ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਰੁਪਿਆ 88.15 ਦੇ ਰੀਕਾਰਡ ਹੇਠਲੇ ਪੱਧਰ ਉਤੇ ਪਹੁੰਚਿਆ

ਮੁੰਬਈ : ਰੁਪਿਆ ਮੰਗਲਵਾਰ ਨੂੰ ਅਮਰੀਕੀ ਡਾਲਰ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ 5 ਪੈਸੇ ਦੀ ਗਿਰਾਵਟ ਨਾਲ 88.15

ਦੇ ਹੁਣ ਤਕ ਦੇ ਸੱਭ ਤੋਂ ਹੇਠਲੇ ਪੱਧਰ ਉਤੇ ਬੰਦ ਹੋਇਆ। ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਮੁਦਰਾ ਕਾਰੋਬਾਰੀਆਂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅਮਰੀਕੀ ਵਪਾਰ ਟੈਰਿਫ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਅਨਿਸ਼ਚਿਤਤਾ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਜ਼ੋਨ ਦੇ ਕਾਰਨ ਰੁਪਿਆ ਹੁਣ ਤਕ ਦੇ ਸੱਭ ਤੋਂ ਹੇਠਲੇ ਪੱਧਰ

ਉਤੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਫੰਡਾਂ ਦੀ ਲਗਾਤਾਰ ਨਿਕਾਸੀ ਜਾਂ ਡਾਲਰ ਦੀ ਮਜ਼ਬੂਤੀ ਨਾਲ ਹੋਰ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਆ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਮੀਰੇ ਅਸੈਟ ਸ਼ੇਅਰਖਾਨ ਦੇ ਰੀਸਰਚ ਐਨਾਲਿਸਟ (ਕਰੰਸੀ

ਐਂਡ ਕਮੋਡਿਟੀਜ਼) ਅਨੁਜ ਚੌਧਰੀ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਨਿਵੇਸ਼ਕਾਂ ਦੀ ਨਿਕਾਸੀ ਅਤੇ ਕੱਚੇ ਤੇਲ ਦੀਆਂ ਕੀਮਤਾਂ ਵਿਚ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਰੁਝਾਨ ਰੁਪਏ ਦੀ ਕੀਮਤ ਹੋਰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਸੜ੍ਹਕੀ ਰਾਸਤੇ ਰਾਂਹੀ ਇੱਕ ਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਦੂਜੇ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਜਾਣਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵੱਖਰੀ ਕਿਸਮ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਅਤੇ ਆਨੰਦ ਦਿੰਦਾ।ਕਨੇਡਾ ਤੇ ਅਮਰੀਕਾ ਸ਼ੜ੍ਹਕੀ ਰਾਸਤੇ ਰਾਂਹੀ ਜਾਣ ਦੇ ਵੱਖੇ ਵੱਖਰੇ ਤਿੰਨ/ਚਾਰ ਰਾਸਤੇ ਹਨ ਅਤੇ ਰੋਜਾਨਾ ਵੱਡੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ ਲੋਕ ਆਉਂਦੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।ਪਰ ਸਾਡੇ ਲਈ ਇਹ ਨਵਾਂ ਤਜਰਬਾ ਸੀ।ਮੈਂਟਰੀਅਲ ਭਾਵ ਸਾਡੇ ਘਰ ਤੋਂ ਅਮਰੀਕਾ ਦਾ ਬਾਰਡਰ ਤਕਰੀਬਨ 60 ਕਿਲੋਮੀਟਰ ਦੀ ਦੂਰੀ ਤੇ ਹੈ।ਜਿਵੇਂ ਆਪਣੇ ਟੋਲ ਪਲਾਜਿਆ ਤੇ ਗੱਡੀਆਂ ਦੀਆਂ ਲੰਮੀਆਂ ਲਾਈਨ ਲੱਗ ਜਾਦੀਆਂ ਇਥੇ ਬਾਰਡਰ ਤੇ ਵੀ ਇੰਝ ਹੀ ਹੁੰਦਾ।ਪਰ ਇੰਨਾ ਲੋਕਾਂ ਵਿੱਚ ਸਬਰ ਬਹੁਤ ਹੈ ਕਿਸੇ ਕਿਸਮ ਦਾ ਹਾਰਨ ਨਹੀ ਬਲਕਿ ਇਹ ਲੋਕ ਤਾਂ ਹਾਰਨ ਮਾਰਨ ਨੂੰ ਗਾਲ ਕੱਢਣ ਵਾਂਗ ਸਮਝਦੇ।ਇਮੀਗਰੇਸ਼ਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਮਰੀਕਾ ਦਾ ਸਫਰ ਤਕਰੀਬਨ 500 ਕਿਲੋਮੀਟਰ ਦਾ ਸੀ ਇਸ ਵਿੱਚ ਨਿਊ ਜਰਸੀ ਤੱਕ ਪੰਜਾਬ ਵਾਂਗ ਖੇਤ ਹੀ ਖੇਤ ਹਨ ਬਿਲਕੁਲ ਪੰਜਾਬ ਵਾਂਗ ਖੇਤਾਂ ਵਿੱਚ ਘਰ ਪਾਏ ਹੋਏ।ਇੱਕ ਇੱਕ ਘਰ ਵਿੱਚ ਤਿੰਨ ਤਿੰਨ ਚਾਰ-ਚਾਰ ਲਗਸਰੀ ਗੱਡੀਆਂ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਭਰਦੀਆਂ ਕਿ ਇਥੋਂ ਦਾ ਕਿਸਾਨ ਕਿੰਨਾ ਖੁਸ਼ਹਾਲ ਹੈ।

ਅਮਰੀਕਾ ਸੁਪਰ ਪਾਵਰ ਹੈ ਜਿਸ ਲਈ ਇੰਨਾਂ ਦੇ ਕੁਝ ਨਿਯਮ ਵੀ ਵੱਖਰੇ ਹਨ।ਇਥੇ ਪਟਰੋਲ ਕਨੇਡਾ ਨਾਲੋਂ ਸਸਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਥੇ ਇਸ ਦਾ ਰੇਟ ਗੈਲਨ ਵਿੱਚ ਹੈ ਭਾਵ ਇੱਕ ਗੈਲਨ 3.8ਲੀਟਰ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਅਤੇ ਇੱਕ ਗੈਲਨ ਦਾ ਰੇਟ 2.80 ਯੂਐਸ ਡਾਲਰ ਹੈ।ਕਨੇਡਾ ਅਤੇ ਅਮਰੀਕਾ ਵਿੱਚ ਤੇਲ ਭਾਰਤ ਨਾਲੋਂ ਸਸਤਾ ਹੈ।ਮੈਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅਸੀਂ ਹੋਟਲ ਦੀ ਜਗਾ ਏਅਰਬੀਐਨਬੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਲਈ ਬੁਕਿੰਗ ਕਰਵਾਈ ਸੀ।ਹੁਣ ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ ਤਹਾਨੂੰ ਏਅਰ ਬੀਐਨਬੀ ਬਾਰੇ ਵੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੇ ਦੇਵਾਂ।ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਪ੍ਰੀਵਾਰ ਨਾਲ ਜਾ ਰਹੇ ਹੋ ਤਾਂ ਇਹ ਹੋਟਲ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਸਾਧਨ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਵੱਧੀਆ।ਇਹ ਇੱਕ ਕਿਸਮ ਦਾ ਪੂਰਾ ਘਰ ਹੁੰਦਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਬੈਸਮੇਂਟ ਵੀ ਹੈ ਅਤੇ ਫਲੋਰ ਵੀ।ਵੇਸੇ ਤਾਂ ਨਿਊਯਾਰਕ ਵਿੱਚ ਦੇਖਣਯੋਗ ਬਹੁਤ ਇਤਿਹਾਸਕ ਅਤੇ ਦਰਸ਼ਨੀ ਸਥਾਨ ਹਨ ਪਰ ਮੁੱਖ ਸਥਾਨ ਜੋ ਦੇਖੇ ਗਏ ਉਸ ਬਾਰੇ ਪਾਠਕਾਂ ਲਈ ਸੀਮਤ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੇ ਰਿਹਾ ਹਾਂ।

ਸਟੈਚੂ ਆਫ ਲਿਬਰਟੀ (ਅਜਾਦੀ ਅਤੇ ਮਿੱਤਰਤਾ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ)

ਸਟੈਚੂ ਆਫ ਲਿਬਰਟੀ ਤੇ ਜਾਣ ਲਈ ਸਾਨੂੰ ਨਿਊਜਰਸੀ ਦੇ ਪੁਰਾਣੇ ਰੇਲਵੇ ਸਟੇਸ਼ਨ ਨਜ਼ਦੀਕ ਬਣੇ ਨਦੀ ਦੇ ਕਿਨਾਰੇ ਤੋਂ ਫੈਰੀ ਲੈਣੀ ਪੈਣੀ ਸੀ।ਫੈਰੀ ਦਾ ਸਫਰ ਬੇਸ਼ਕ 20 ਮਿੰਟ ਦਾ ਹੀ ਹੈ ਪਰ ਬਹੁਤ ਆਨੰਦਿਤ ਕਰਦਾ।ਜਿਵੇਂ ਜਿਵੇਂ ਫੈਰੀ ਸਟੈਚੂ ਦੇ ਨੇੜੇ ਪਹੁੰਚਦੀ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਸੁੰਦਰ ਲੱਗਦੀ।ਸਟੈਚੂ ਆਫ ਲਿਬਰਟੀ ਦਾ ਇਹ ਇਤਿਹਾਸਕ ਬੁੱਤ ਫਰਾਂਸ ਵੱਲੋਂ ਅਮਰੀਕਾ ਦੀ ਅਜਾਦੀ ਜਸ਼ਨਾ ਸਮੇਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।ਇਸ ਤਰਾਂ ਸਾਨੂੰ ਹੋਰਾਨੀ ਹੋਈ ਕਿ ਅਮਰੀਕਾ ਜੋ ਅੱਜ ਸੁਪਰ ਪਾਵਰ ਹੈ ਇਹ ਵੀ ਕਿਸੇ ਸਮੇਂ ਗੁਲਾਮ ਰਿਹਾ।

ਸਟੈਚੂ ਆਫ ਲਿਬਰਟੀ ਜਿਸ ਆਈਸਲੈਂਡ ਤੇ ਲਾਇਆ ਗਿਆ ਉਸ ਦਾ ਨਾਮ ਏਲਿਸ (ਬੇਡਲੇ) ਆਈਸਲੈਂਡ ਹੈ ਅੱਜਕਲ ਇਸ ਨੂੰ ਲਿਬਰਟੀ ਆਈਸਲੈਂਡ ਵੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ।ਇੰਝ ਇਹ ਬੁੱਤ ਜਿਥੇ ਦੇ ਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਮਿੱਤਰਤਾ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਭਰਦਾ ਉਥੇ ਇਹ ਗੁਲਾਮੀ ਨੂੰ ਤਿਆਗਣਾ ਅਤੇ ਅਜਾਦੀ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ।ਉਸ ਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਫੜੀ ਮਸ਼ਾਲ ਸਘਰੰਸ਼ ਅਤੇ ਔਰਤ ਸ਼ਸ਼ਕਤੀਕਰਣ ਦੀ ਉਦਾਰਹਣ ਹੈ।

ਸਟੈਚੂ ਆਫ ਲਿਬਰਟੀ ਹੁਣ ਬਿਲਕੁਲ ਹਰੇ ਰੰਗ ਦੀ ਹੈ ਇਹ ਰੰਗ ਸਮੇਂ ਅਨੁਸਾਰ ਬਦਲਿਆ ਹੈ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਹ ਬੁੱਤ ਅਸਲ ਤਾਬੋਂ ਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਤਾਬਾਂ ਸਮਾਂ ਪੈਣ ਤੇ ਰੰਗ ਬਦਲ ਲੈਂਦਾ।ਦੂਰੋਂ ਦੇਖਣ ਤੇ ਇਹ ਬੁੱਤ ਛੋਟਾ ਲੱਗਦਾ ਇਸ ਦੀ ਉਚਾਈ 305 ਫੁੱਟ (ਭਾਵ 93 ਮੀਟਰ) ਹੈ ਅਤੇ ਸਟੈਚੂ ਆਫ ਲਿਬਰਟੀ ਦਾ ਭਾਰ 80 ਹਜ਼ਾਰ ਕਿਲੋਗ੍ਰਾਮ ਹੈ।

ਸਟੈਚੂ ਆਫ ਲਿਬਰਟੀ ਦੀ ਬਣਤਰ ਵਿੱਚ ਕਈ ਸਾਲ ਲੱਗੇ।ਫ੍ਰਾਂਸ ਵਿੱਚ ਇਸਦੇ ਪ੍ਰਤੀਕਾਂ ਦੀ ਨਿਰਮਾਣ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ 350 ਭਾਗਾਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡਿਆ ਗਿਆ।ਅਮਰੀਕਾ ਵਿੱਚ ਇਸ ਨੂੰ ਇਕੱਠਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। 1886 ਵਿੱਚ, ਇਸ ਨੂੰ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।, ਅੱਜ ਇਹ ਉਦਾਰਤਾ ਅਤੇ ਅਜ਼ਾਦੀ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਕ ਵਜੋਂ ਆਮ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਪ੍ਰਸਿੱਧੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਗਈ।

ਸਟੈਚੂ ਆਫ ਲਿਬਰਟੀ ਦੇ ਸਿਖਰ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਣ ਲਈ,ਸਾਨੂੰ 354 ਪੌੜੀਆਂ ਚੜ੍ਹਨੀਆਂ ਪਈਆਂ।ਸਟੈਚੂ ਆਫ ਲਿਬਰਟੀ ਦੇ ਕੋਲ ਹੀ ਮਿਊਜ਼ਮ ਹਾਲ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਟੈਚੂ ਆਫ ਲਿਬਰਟੀ ਨੂੰ ਕਿਵੇ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ।ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਕੈਮਰੇ ਲੱਗੇ ਹਨ ਜਿਥੇ ਤੁਸੀ ਆਪਣੀ ਫੋਟੋ ਖਿੱਚ ਸਕਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਸਹਿਮਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਹ ਫੋਟੋ ਤੁਹਾਡੇ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਝੰਡੇ ਨਾਲ ਸਕਰੀਨ ਤੇ ਆਉਦੀ ਜਿਵੇ ਜਿਵੇ ਬਾਕੀ ਲੋਕਾਂ ਦੀਆਂ ਫੋਟੋਆਂ ਆਉਦੀਆਂ ਤਾਂ ਇਹ ਇਕੱਠੀਆਂ ਕਰਕੇ ਵਿਸ਼ਵ ਦਾ ਨਕਸ਼ਾਂ ਬਣ ਜਾਂਦਾਂ ਉਸ ਨਕਸ਼ੇ ਵਿੱਚ ਜਿਥੇ ਤੁਹਾਡਾ ਦੇਸ਼ ਹੈ ਉਹ

ਫੋਟੋ ਉਥੇ ਲੱਗ ਜਾਦੀ ਵਿਸ਼ਵ ਭਾਈਚਾਰੇ ਦੀ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਉਦਾਰਹਣ ਹੈ।

ਚਾਰਜਿੰਗ ਬੁੱਲ (ਗੁਰੀਲਾ ਬਲਦ)

ਨਿਊਯਾਰਕ ਸਿਟੀ ਦੇ ਵਾਲ ਸਟਰੀਟ ਦੇ ਇੱਕ ਚੌਕ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਬੁੱਲ ਬਹੁਤ ਖਤਰਨਾਕ ਮੁਦਰਾ ਵਿੱਚ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਢੁੱਡ ਮਾਰ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇ ਜਿਸ ਨੂੰ ਚਾਰਜਿੰਗ ਬੁੱਲ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾਂ ਲਾਇਆ ਗਿਆ।ਇਸ ਬੁੱਤ ਨੂੰ ਇਸ ਸਥਾਨ ਤੇ ਲਗਾਉਣ ਅਤੇ ਹੋਰ ਵੀ ਕਈ ਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਬੁੱਲ ਦੀ ਮੂਰਤੀ ਲਾਇਆ ਜਾਣਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਵੱਡਾ ਇਤਿਹਾਸ ਹੈ।

ਇਸ ਚਾਰਜਿੰਗ ਬੁੱਲ ਨੂੰ 15 ਦਿਸੰਬਰ 1989 ਨੂੰ ਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਤਾਬੋਂ ਦੇ ਬਣੇ ਇਸ ਬੁੱਲ ਦਾ ਭਾਰ ਸਾਢੇ ਤਿੰਨ ਟਨ ਹੈ।ਇਸ ਦੀ ਲੰਬਾਈ 11 ਫੁੱਟ ਉਚਾਈ ਅਤੇ 16 ਫੁੱਟ ਲੰਬਾਈ ਹੈ।1987 ਵਿੱਚ ਸਟਾਕ ਮਾਰਕੀਟ ਕਰੈਸ਼ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਆਰਟੂਰੋ ਡੀ ਮੋਡਿਕਾ ਨੇ ਅਰਥਵਿਵਸਥਾ ਦੀ ਤਾਕਤ ਅਤੇ ਲਚਕੀਲੇਪਣ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਕ ਵੱਜੋਂ ਬਲਦ ਦੀ ਸਿਰਜਣਾ ਕੀਤੀ।

ਅਸੀਂ ਆਮ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਪੱਛਮੀ ਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਲੋਕ ਵਹਿਮ ਭਰਮਾਂ ਵਿੱਚ ਨਹੀ ਪੈਂਦੇ ਪਰ ਜਦੋਂ ਧੰਨ ਮਿੱਲਣ ਦੀ ਗੱਲ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਫੇਰ ਸਬ ਕੁਝ ਮੰਨ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾਂ।ਇਸੇ ਤਰਾਂ ਇਥੇ ਮਾਨਤਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਬੁੱਲ ਦੇ ਅੰਡਕੋਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਹੱਥ ਲਾਉਣ ਨਾਲ ਪੈਸਾ ਅਤੇ ਸ਼ਾਤੀ ਮਿੱਲਦੀ।ਅੰਡਕੋਸ਼ ਨੂੰ ਹੱਥ ਲਾਉਣ ਅਤੇ ਫੋਟੋ ਖਿਚਵਾਉਣ ਲਈ ਲੰਮੀ ਲਾਈਨ ਲੱਗੀ ਹੋਈ ਸੀ।ਲਾਈਨ ਵਿੱਚ ਜਿਆਦਾ ਨੇਜਵਾਨ ਪੀੜੀ ਹੀ ਖੜੀ ਸੀ।ਲੜਕੇ/ਲੜਕੀਆਂ ਬਿੰਨਾ ਕਿਸੇ ਸੰਗ ਦੇ ਬੁੱਲ ਦੇ ਅੰਡਕੋਸ਼ ਨੂੰ ਹੱਥ ਲਾਕੇ ਫੋਟੋ ਖਿਚਾ ਰਹੇ ਸਨ।ਵੇਸੇ ਤਾਂ ਹਿੰਦੂ ਧਰਮ ਵਿੱਚ ਵੀ ਬਲਦ ਜਿਸ ਨੂੰ ਨੰਦੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾਂ ਦੀ ਪੂਜਾ ਕੀਤੀ ਜਾਦੀ ਹੈ।ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੁਣ ਤਕ ਬੱਲਦ ਨਾਲ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਕੀਤੀ ਜਾਦੀ ਰਹੀ।ਇਸ ਲਈ ਬਲਦ(ਬੁੱਲ) ਸਾਡੇ ਲਈ ਵਿੱਤੀ ਆਸ਼ਾਵਾਦ, ਖੁਸ਼ਹਾਲੀ ਅਤੇ ਹਮਲਾਵਰ ਆਰਥਿਕ ਤਾਕਤ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ।

9/11 ਮੈਮੋਰੀਅਲ ਐਂਡ ਮਿਊਜ਼ੀਅਮ

9/11 ਦਾ ਨਾਮ ਸੁਣਦੇ ਹੀ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਫਿਲਮੀ ਸੀਨ ਵਾਂਗ ਸਬ ਕੁਝ ਯਾਦ ਆ ਜਾਂਦਾਂ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਜਹਾਜ਼ ਬਹੁ-ਮੰਜਲੀ ਇਮਾਰਤ ਨਾਲ ਟਕਰਾਉਦਾਂ ਅਤੇ ਸੀਕਿੰਟਾਂ ਵਿੱਚ ਕਈ ਮੰਜਿਲਾਂ ਡਿੱਗ ਕੇ ਸੁਆਹ ਬਣ ਜਾਦੀਆਂ ਦੇਖਦੇ ਹੀ ਦੇਖਦੇ 3000 ਤੋਂ ਉਪਰ ਲੋਕ ਮਾਰੇ ਗਏ।ਇਸ ਘਟਨਾ ਤੇ ਫਿਲਮਾਂ ਵੀ ਬਣੀਆ।ਹੁਣ ਅਮਰੀਕਾ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਇੱਕ ਗੈਰ-ਸਰਕਾਰੀ ਸੰਸਥਾ ਦੇ ਸਹਿਯੋਗ ਨਾਲ ਇਹਨਾਂ ਦੋਹਾਂ ਇਮਾਰਤਾਂ ਨੂੰ ਯਾਦਗਾਰ ਵਜੋਂ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ।

ਮਨੁੱਖੀ ਹਾਉਮੇ,ਮਨੁੱਖੀ ਅੱਤਵਾਦ ਅਤੇ ਧਾਰਮਿਕ ਕੱਟੜਤਾ ਕਾਰਣ ਤਿੰਨ ਹਜ਼ਾਰ ਲੋਕ ਮਾਰੇ ਗਏ ਧਾਰਮਿਕ ਕੱਟੜਤਾ ਦੇ ਪਾਗਲਪਣ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਨਹੀ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਹਰ ਧਰਮ ਦੇ ਲੋਕ ਮਾਰੇ ਜਾਣਗੇ।ਪਰ ਧਾਰਮਿਕ ਕੱਟੜਤਾ ਦੇ ਨਾਲ ਵਿਅਕਤੀ ਵਿੱਚ ਹਾਉਮੇ ਭਾਊ ਹੋ ਜਾਦੀ ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀ ਲੱਗਦਾ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਪਾਗਲਪਣ ਨਾਲ ਮਨੁੱਖਤਾ ਨੂੰ ਕਿੰਨਾ ਦਰਦ ਸਹਿਣਾ ਪਵੇਗਾ।

ਮਲਬਾ ਚੁੱਕਦੇ ਹੋਏ ਘਟਨਾ ਤੋਂ ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਬਾਅਦ ਅਕਤੂਬਰ ਵਿੱਚ ਮਲਬੇ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨਾਸ਼ਪਤੀ ਦਾ ਦਰੱਖਤ ਮਿਲਿਆ ਜੋ ਸਾਰੇ ਦਾ ਸਾਰਾ ਅੱਗ ਨਾਲ ਸੜ ਗਿਆ ਸੀ ਕੇਵਲ ਇੱਕ ਟਾਹਣੀ ਅਜੇ ਹਰੀ ਸੀ।ਜਿਸ ਨੂੰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ “ਸਰਵਾਈਵਰ ਟ੍ਰੀ” ਕਿਹਾ ਗਿਆ।ਇਸ ਨੂੰ ਅਰਥਰ ਨਰਸਰੀ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਜੋ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਹਰਾ ਹੋ ਗਿਆ।ਇਹ ਦਰੱਖਤ ਹੁਣ ਯਾਦਗਰ ਦੇ ਨਜ਼ਦੀਕ ਲਾਇਆ ਗਿਆ ਜਿਸ ਨੂੰ ਲੋਕਾਂ ਵੱਲੋਂ ਪਵਿੱਤਰ ਦਰੱਖਤ ਵੱਜੋਂ ਮੰਨਦੇ ਇਸ ਦੇ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਹਰ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਝੰਡੇ ਲੱਗੇ ਹੋਏ ਹਨ,ਅਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਪ੍ਰੀਵਾਰਕ ਮੈਬਰਾਂ ਨੂੰ ਉਹ ਦਰੱਖਤ ਆਪਣਾ ਆਪਣਾ ਜਿਹਾ ਲੱਗਦਾ।

ਜਿਸ ਥਾਂ ਤਬਾਹ ਕੀਤੇ ਹੋਏ ਟਵਿਨ ਟਾਵਰ ਸਨ ਉਸ ਜਗਾ ਤੇ ਝਰਨਿਆਂ ਵਾਂਗ ਫੁਆਰੇ ਲਗਾਏ ਗਏ ਇਥੇ ਵੀ ਮਰਨ ਵਾਲਿਆਂ

ਦੇ ਨਾਮ ਲਿਖੇ ਹੋਏ ਹਨ।ਲੋਕ ਉਸ ਅਭਾਗੇ ਸਮੇਂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ।ਗਿਆ।ਕਨੇਡਾ,ਅਮਰੀਕਾ,ਭਾਰਤ ਅਤੇ ਹੋਰ ਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਕਾਰਪਰੇਟ ਘਰਾਣਿਆਂ ਵੱਲੋ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸਹਿਯੋਗ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।ਇਸ ਸਥਾਨ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਵਿੱਤਰ ਇਮਾਰਤ ਦਾ ਨਾਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

ਇਸ ਦੇ ਸੰਗ੍ਰਹਿ ਵਿੱਚ 40,000 ਤੋਂ ਵੱਧ ਤਸਵੀਰਾਂ, 14,000 ਕਲਾਕ੍ਰਿਤੀਆਂ, 3,500 ਤੋਂ ਵੱਧ ਮੌਖਿਕ ਰਿਕਾਰਡਿੰਗਾਂ, ਅਤੇ 500 ਘੰਟਿਆਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਵੀਡੀਓ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ।

ਨਿਊਯਾਰਕ ਦਾ ਟਾਈਮਜ਼ ਸਕ੍ਰੈਅਰ ਜਾਂ ਅਮਰੀਕਾ ਦੀ ਵਪਾਰਕ ਸੱਭ।

ਵਿਸ਼ਵ ਪੱਧਰ ਤੇ ਟਾਈਮਜ਼ ਸਕ੍ਰੈਏਅਰ ਇਮਾਰਤ ਦਾ ਆਪਣਾ ਇਤਿਹਾਸ ਹੈ।ਨਿਊਯਾਰਕ ਸਿਟੀ ਦੇ ਮਿਡਟਾਊਨ (ਡਾਉਨਟਾਊਨ) ਮੈਨਹਟਨ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਇਹ ਇੱਕ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਵਪਾਰਕ ਚੇਰਾਹਾ ਹੈ।ਅਸੀਂ ਇਸ ਨੂੰ ਨਿਊਯਾਰਕ ਦੀ ਵਪਾਰਕ ਸੱਭ ਵੀ ਕਹਿ ਸਕਦੇ ਹਾਂ।ਜਿਵੇਂ ਕਿਸੇ ਸਮੇਂ ਚੰਡੀਗੜ ਦੇ 17 ਸੈਕਟਰ ਦੀ ਵਿਸ਼ਵ ਪੱਧਰ ਤੇ ਧੱਕ ਪੈਂਦੀ ਸੀ ਪਰ ਅੱਜ ਉਥੇ ਕਈ ਇਮਾਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਕਬੂਤਰਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਘਰ ਬਣਾ ਲਏ ਹਨ।ਜਿਵੇਂ ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਕਿਸੇ ਮੁੱਖ ਚੌਕ ਜਾਂ ਪਿੰਡ ਦੀ ਸੱਭ ਵਿੱਚ ਹਰ ਚੰਗੀ ਕੰਪਨੀ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਹੁੰਦੀ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਕੰਪਨੀ ਦਾ ਬੋਰਡ ਇਸ ਚੌਕ ਜਾਂ ਚੇਰਾਹੇ ਵਿੱਚ ਲੱਗਿਆ ਹੋਵੇ ਉਸੇ ਤਰਾਂ ਇਸ ਇਮਾਰਤ ਦੇ ਬਾਹਰ ਬਹੁੱਤ ਵੱਡੀਆਂ ਵੱਡੀਆਂ ਸਕਰੀਨਾਂ ਲੱਗੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਜਿਸ

ਤੇ ਕੰਪਨੀ ਦੀ ਮਸ਼ਹੂਰੀ ਚਲਦੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ।ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾਂ ਰੋਜਾਨਾ ਬਿਲੀਅਨ ਡਾਲਰ ਦਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਇਥੇ ਹੋ ਜਾਂਦਾਂ।ਟਾਈਮਜ਼ ਸਕ੍ਰੈਏਅਰ ਤੇ ਭੀੜ ਇੰਨੀ ਕੁ ਹੁੰਦੀ ਕਿ ਇੰਝ ਲੱਗਦਾ ਕਿ ਨਿਊਯਾਰਕ ਵਿੱਚ ਆਏ ਸਾਰੇ ਸੈਲਾਨੀ ਹੀ ਇਥੇ ਆ ਗਏ ਹੋਣ।ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਹਰ ਕੋਨੇ ਵਿੱਚੋਂ ਲੋਕ ਇਥੇ ਆਏ ਹੋਏ ਸਨ।ਟਾਈਮ ਸਕ੍ਰੈਅਰ ਦੇ ਨਜ਼ਦੀਕ ਹੀ ਦੁਲਹਨ ਵਾਂਗ ਸਜਾਏ ਰਿਕਸ਼ੇ ਖੜੇ ਦੇਖਕੇ ਮੈਂ ਹੋਰਾਨ ਹੋ ਗਿਆ ਕਿ ਇਹ ਅਜੇ ਵੀ ਰਿਕਸ਼ੇ ਦਾ ਇਸਤੇਮਾਲ ਕਰਦੇ।ਰਿਕਸ਼ੇ ਨੂੰ ਲਾਈਟਾਂ ਨਾਲ ਸਜਾਇਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਮਿਊਜ਼ਕ ਚਲ ਰਿਹਾ ਸੀ।ਰਿਕਸ਼ੇ ਨੂੰ ਚਲਾਉਣ ਵਾਲੇ ਵੀ ਪੜੇ ਲਿਖੇ ਨੌਜਵਾਨ ਸਨ।ਜਦੋਂ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਰੇਟ ਪੜਿਆ ਤਾਂ ਹੋਰਾਨਗੀ ਹੋਈ ਕਿ ਇੱਕ ਮਿੰਟ ਲਈ ਇਹ ਰਿਕਸ਼ੇ ਦਾ ਕਿਰਾਇਆ 9 ਡਾਲਰ ਲੇ ਰਹੇ ਸਨ।ਬਹੁਤ ਨਵੇਂ ਵਿਆਹੇ ਗੋਰੇ ਇਹਨਾਂ ਰਿਕਸ਼ਾਆਂ ਦਾ ਆਨੰਦ ਮਾਣ ਰਹੇ ਸਨ।

ਸਾਲਾਨਾ ਅੰਦਾਜ਼ਨ 50 ਮਿਲੀਅਨ ਸੈਲਾਨੀ ਇਸ ਨੂੰ ਦੇਖਣ ਹਿੱਤ ਆਉਂਦੇ ਹਨ।

ਦੀ ਕਲਾਸ ਫੋਰਥ ਗੌਰਮਿੰਟ ਇੰਪਲਾਈਜ਼ ਯੂਨੀਅਨ ਪੰਜਾਬ (1680) ਜੰਗਲਾਤ ਕਾਮਿਆਂ ਨੇ ਵਰਦੇ ਮੀਂਹ ਵਿੱਚ ਵਣ ਮੰਡਲ ਦਫਤਰ ਅੱਗੇ ਤਨਖਾਹਾਂ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਨਾ ਹੋਣ ਤੇ ਰੋਸ ਰੈਲੀ ਕੀਤੀ

ਪਟਿਆਲਾ 02 ਸੰਤਬਰ : ਦੀ ਕਲਾਸ ਫੋਰਥ ਗੌਰਮਿੰਟ ਇੰਪਲਾਈਜ਼ ਯੂਨੀਅਨ ਪੰਜਾਬ (1680) ਜਿਲਾ ਸਬ ਕਮੇਟੀ ਜੰਗਲਾਤ ਵਿਭਾਗ ਵੱਲੋਂ ਆਪਣੀਆਂ ਮੰਗਾਂ, ਰੈਗੂਲਰ ਕਰਨ ਦੀ ਪਾਲਿਸੀ ਵਿਰੁੱਧ, ਵਰਕਰਾਂ ਨੂੰ ਕੰਮ ਤੋਂ

ਹਟਾਉਣ ਤੇ ਵਿਭਾਗ ਵਿਚਲੀ ਵਧ ਰਹੀ ਕੁਰੱਪਸ਼ਨ ਵਿਰੁੱਧ ਤੇ ਕਾਮਿਆਂ ਦੀ ਮਈ, ਜੂਨ, ਜੁਲਾਈ ਅਤੇ ਅਗਸਤ ਮਹੀਨੇ ਦੀਆਂ ਤਨਖਾਹਾਂ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਾ ਕਰਨ ਦੇ ਰੋਸ ਵਜੋਂ ਵਣ ਮੰਡਲ ਦਫਤਰ ਅੱਗੇ ਵਰਦੇ

ਐਂਜ ਹਡਸਨ ਯਾਰਡ ਨਿਊਯਾਰਕ

ਨਿਊਯਾਰਕ ਵਿੱਚ ਬਣੀ ਇਹ ਇਮਾਰਤ ਨਵੀਂ ਤਕਾਨਲੋਜੀ ਦੀ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਉਦਾਰਹਣ ਹੈ।ਕਿਸੇ ਸਮੇਂ ਇਹ ਸਥਾਨ ਤੇ ਕਬਾੜ ਹੀ ਕਬਾੜ ਪਿਆ ਸੀ।ਐਂਜ ਨਿਊਯਾਰਕ ਦੀ ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਇਮਾਰਤ ਹੈ ਜੋ ਹਡਸਨ ਯਾਰਡ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹੈ।ਐਂਜ ਭਾਵ ਇੱਕ ਕੋਨਾ ਜੋ ਸਕਾਈ ਡੈਕ ਦੀ 100 ਵੀਂ ਮੰਜਿਲ ਤੇ ਹੈ।ਐਂਜ ਨਿਊਯਾਰਕ ਸਿਟੀ, ਹਡਸਨ ਨਦੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਪਰੇ ਦੇ ਸਾਹ ਲੈਣ ਵਾਲੇ, 360-ਡਿਗਰੀ ਪੈਨੋਰਾਮਿਕ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਪੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ।ਸਾਫ਼ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ, ਤੁਸੀਂ ਹਰ ਦਿਸ਼ਾ ਵਿੱਚ 80 ਮੀਲ ਤੱਕ ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਹੋ।ਇਸ ਇਮਾਰਤ ਦੀਆਂ ਕੁੱਲ 103 ਮੰਜਿਲਾਂ ਹਨ।ਬਾਹਰੀ ਸਕਾਈ ਡੈਕ ਜਮੀਨ ਤੋਂ 1200 ਫੁੱਟ ਉੱਪਰ ਲਟਕਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਨਿਊਯਾਰਕ ਦੇ ਹਰ ਕੋਨੇ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਹਵਾ ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਦਾ ਇੱਕ ਰੋਮਾਂਚਕ ਅਨੁਭਵ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਹਡਸਨ ਯਾਰਡ ਉਹ ਸਥਾਨ ਹੈ ਜਿਥੇ ਰੇਲ ਗੱਡੀਆਂ ਆਪਣਾ ਸਫਰ ਪੂਰਾ ਕਰਕੇ ਧੋਣ ਲਈ ਖੜਦੀਆਂ ਹਨ।ਇਹ ਹਡਸਨ ਯਾਰਡ ਦੇ ਨਾਮ ਤੇ ਮਸ਼ਹੂਰ ਸਨ ਅਤੇ ਆਸਪਾਸ ਘਾਹ ਫੁਸ ਉੱਗਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ।ਅੱਜ ਇਹੀ ਸਥਾਨ ਤੇ ਨਾ ਕੇਵਲ 103 ਮੰਜਲੀ ਨਵੀਂ ਤਕਨੀਕ ਦੀ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਇਮਾਰਤ ਜਿਸ ਤੋਂ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਵੱਡੀ ਆਮਦਨ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ।

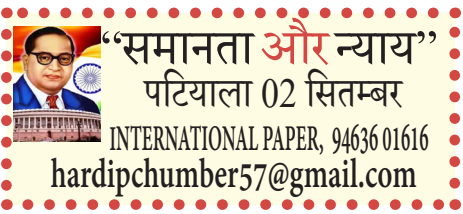
ਐਂਜ ਖੁਦ ਇੱਕ ਪੂਰੀ ਇਮਾਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਸਗੋਂ ਇੱਕ ਸਕਾਈ ਡੈੱਕ (ਨਿਰੀਖਣ ਡੈੱਕ) ਹੈ ਜੋ 30 ਹਡਸਨ ਯਾਰਡਜ਼ ਵਿਖੇ ਇੱਕ ਇਮਾਰਤ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਨਿਊਯਾਰਕ ਸਿਟੀ ਦੀਆਂ ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਚੀਆਂ ਇਮਾਰਤਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ।

ਆਮ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਇਹ ਮਿੱਤੀ 11 ਮਾਰਚ, 2020 ਨੂੰ ਖੋਲ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।100 ਵੀਂ ਮੰਜਿਲ ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਲਈ ਲਿਫਟ ਕੇਵਲ 52 ਸਕਿੰਟ ਦਾ ਸਮਾਂ ਲੈਂਦੀ।ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਲਿਫਟ ਚੱਲਦੀ ਕੰਨ ਬੰਦ ਹੋ ਜਾਦੇ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀ ਉੱਪਰ ਪਹੁੰਚ ਕੇ ਬਾਹਰ ਛੱਤ ਤੇ ਜਾਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਤੇਜ਼ ਹਵਾ ਦਾ ਵੱਖਰਾ ਨਜਾਰਾ ਹੈ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਤੋਂ ਸਾਰੀ ਹਵਾ ਨੂੰ ਇਕੱਠਾ ਕਰਕੇ ਬਾਕੀ ਮੰਜਿਲ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਦੀ ਜਿਸ ਨਾਲ ਏਸੀ ਦੀ ਘੱਟ ਵਰਤੋਂ ਹੁੰਦੀ।ਉਪਰ ਹੀ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਸੂਰਜ ਛਿੱਪਣ ਦਾ ਵਿਊ ਦੇਖਣ ਹਿੱਤ ਪੋੜੀਆਂ ਬਣੀਆਂ ਹੋਈਆਂ।

ਐਂਜ ਨਵੀਂ ਤਕਨੀਕ ਅਤੇ ਅਮਰੀਕਾ ਦੀ ਇੰਜਨੀਅਰਿੰਗ ਦਾ ਕਾਰਨਾਮਾ ਕਿ ਐਂਜ ਪਲੇਟਫਾਰਮ ਦਾ ਭਾਰ ਲੱਗਭਗ 765000 ਪੌਂਡ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਵਿਸ਼ਾਲ ਕੰਟੀਲੀਵਰਡ ਸਟੀਲ ਬੀਮ ਦੀ ਸਪੋਰਟ ਹੈ।ਐਂਜ ਉਪਰ ਭੀੜ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਹਿੱਤ ਸਾਰੇ ਦਰਸ਼ਕਾ ਲਈ ਸਮਾਂ ਬੱਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।ਸੂਰਜ ਛਿੱਪਣ ਤੋਂ ਦੇਖਣ ਲਈ ਵੱਖਰੀ ਟਿਕਟ ਹੈ।ਇਹਨਾਂ ਟਿਕਟਾਂ ਦੀ ਕੀਮਤ ਵੀ ਬਹੁਤ ਜਿਆਦਾ ਹੈ।

ਐਂਜ ਸਿਰਫ਼ ਦੇਖਣ ਦਾ ਪਲੇਟਫਾਰਮ ਨਹੀਂ ਹੈ ਇਹ ਨਿਊਯਾਰਕ ਸ਼ਹਿਰ, ਦੇ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਵਪਾਰ, ਸੰਸਕਾਰ ਅਤੇ ਆਰਾਮ ਦੇ ਕੇਂਦਰ ਵਜੋਂ ਮਸ਼ਹੂਰ ਹੈ।ਜੇਕਰ ਐਂਜ ਨਾਲ ਸਬੰਧਿਤ ਇੱਕ ਦੇ ਮੰਜਿਲਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਜਾਦੇ ਤਾਂ ਬਾਕੀ ਇਮਾਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਕਮਰੀਸ਼ਲ ਸ਼ੇਰੂਮ ਅਤੇ ਰਹਾਇਸ਼ੀ ਮੰਜਿਲ ਹਨ।ਰਹਾਇਸ਼ੀ ਮੰਜਲਾਂ ਦੀ ਕੀਮਤ ਬਹੁਤ ਜਿਆਦਾ ਹੈ ਇਸ ਲਈ ਨਿਊਯਾਰਕ ਮਿਊਸਪਲਟੀ ਲਈ ਇਹ ਆਮਦਨ ਦਾ ਸਾਧਨ ਹੈ।।

हमारी आजादी की लड़ाई बाकी है- बाबा साहब

बाबा साहेब
कहते हैं

1935 के अधिनियमन लागू होने के बाद, भारतीय राष्ट्रीय कांग्रेस पार्टी ने 1937 में भारत के आधे राज्यों में सरकारें बनाईं और चतरवर्न के हिंदू लोगों ने 7 राज्यों के ब्राह्मण मुख्यमंत्री बनाए और मंत्री, विधायक और सांसद आदि भी बने। अब शासन, प्रशासन भारत चतरवर्न के लोगों के हाथों में था, फिर भी ये लोग खुद को अंग्रेजों का गुलाम मानते थे। 1947 में सत्ता परिवर्तन के बाद, अनुसूचित वर्ग के लोगों को लगभग वैसे ही समान अधिकार मिले जैसे कि ब्रिटिश शासन के दौरान चतरवर्न के हिंदुओं को थे। वर्तमान में अनुसूचित जाति के लोग मुख्यमंत्री, मंत्री, विधायक, सांसद बनते हैं, लेकिन वे अनुसूचित वर्ग के समाज के लोगों के समानता के अधिकारों को सुनिश्चित करवाने के लिए कुछ नहीं कर पा रहे।

इंसानियत के अधिकार के लिए अत्याचार के खिलाफ विद्रोह करें*

रविवार, दिनांक 26 मई, 1929 के दिन नासिक जिले की ओर से चितेगाव में स्वाभिमान संरक्षक परिषद का

अधिवेशन आयोजित किया गया था। अध्यक्ष पद के लिए डाक्टर भीमराव अम्बेडकर, बार एट लॉ, एम. एल. सी. को चुना गया था। इस परिषद में करीब छह हजार दर्शक और प्रतिनिधि उपस्थित थे। परिषद के लिए नासिक से प्रो सबनीस, मेसर्स गायकवाड़, सेठ रणखांबे, काले आदि लोग और देवलाली से स्वयंसेवक पथक, मुंबई से समता पत्र के संपादक श्री देवराव नाईक, समाज समता संघ के मेसर्स द. वि. प्रधान, रा. कवली बी. ए. भा. वि. प्रधान बी. ए., एल. एल. बी, भो. बा. देशमुख एम. ए., शं. शा. गुप्ते बी. एस. सी., भा. र. कट्रेकर आदि लोग आए हुए थे। स्वागताध्यक्ष श्री रोकडे सेठ बीमार होने के कारण उनका भाषण नहीं हो पाया।

अध्यक्ष डाक्टर अम्बेडकर ने अपने भाषण में कहा-

“स्वाभिमान सुरक्षा का आंदोलन जोरदार ढंग से शुरू करना आज की स्थितियों में जरूरी हो गया है। इसी आंदोलन के बल पर स्पृश्य और अस्पृश्य के बीच के आपसी भिन्नता, भेदभाव के प्रति लोगों में अनुभूति होगी। पूरे समाज में समता स्थापित करने के लिए अवसर प्राप्त होगा। अस्पृश्योद्धार आदि अस्पृश्यों के उद्धार के बारे में हवाई बातचीत करने के दिन अब लद चुके हैं। आज प्रत्यक्ष स्वाभिमान को जगाने का समय आन खड़ा है। अस्पृश्य समाज की हालत को देखें तो उनकी स्थिति के बारे में असंतोष असमाधान दिखाई देगा। अस्पृश्य माने गए समाज में जन्म से शामिल होने के कारण उच्चवर्ण के समाजबंधुओं से अधिक अलौकिक गुण होने के बावजूद वे कुछ कर नहीं पाते। उच्च वर्णियों द्वारा पैदा किए गए हालात हमारे, हमारे स्वाभिमानपूर्ण उद्देश्यों और कार्यों के राह के रोड़े बन रहे हैं। मंदिर प्रवेश, तालाब, कुएं आदि जगहों पर प्रवेश करने के लिए अस्पृश्यों को मना किया जाता है। उन पर अत्याचार किए जाते हैं। ऐसे हीन हालात से मुक्त होने के लिए अस्पृश्य बंधुओं को चाहिए कि वे अपना स्वाभिमान जगाएं और इंसानियत की रक्षा के लिए आर या पार की लड़ाई छेड़ दें। केवल शिक्षा से अगर इंसानियत पाई जाती तो पढ़े-लिखे वर्ग की ओर से हम अस्पृश्य बंधुओं पर सुधार के इस अवसर पर अन्याय एवं अत्याचार नहीं किए जाते। हिंदू समाज द्वारा बेवजह हमारा दर्जा हीन बताया गया है। हीनता का यह कलंक धो डालने के लिए मुझे स्वाभिमान

जगाने का यह मार्ग ठीक लगता है। इसीलिए मेरे बंधुओं, स्वाभिमान को जिंदा रखना। अपने पर हो रहे अन्यायपूर्ण अत्याचारों के खिलाफ विद्रोह कीजिए। इसके बगैर हमें इंसानियत के सच्चे अधिकार प्राप्त नहीं होंगे।

अस्पृश्यों द्वारा दिया गया धर्म परिवर्तन का नोटिस*

पूर्वघोषित कार्यक्रम के अनुसार पातुर्डा, जिला बुलढाणा में बुधवार, दिनांक 29 मई, 1929 को डॉ बाबासाहेब अम्बेडकर, बार एट लॉ की अध्यक्षता में मध्यप्रांत और वर्हाड़ अस्पृश्य परिषद का सम्मेलन निर्विघ्न संपन्न हुआ। इस सम्मेलन के लिए अस्पृश्य वर्ग के नेता रा. पी. के. मटकर, रा. सोनोने, रा. मकेसर, रा. केशवराव खंडारे रा. (राजमान्य) संभाजी जाधव, रा. रायभान इंगले, रा. संभूजी खंडारे आदि लोग उपस्थित थे। इसी तरह ब्राह्मणेतर पार्टी के नेता वेद शास्त्र संपन्न आनंदस्वामी, श्री उकंडराव टाले आदि लोग भी उपस्थित थे। डेढ़ हजार से अधिक लोग वहां इकठ्ठा हुए थे। शाम सात बजे सम्मेलन की शुरुआत हुई। इसी सम्मेलन की शुरुआत में उदाहरणस्वरूप रा. बक्षुरामजी दाभाड़े की कन्या कु कवतिकाबाई का ब्याह सखाराम इंगले के साथ संपन्न हुआ जो कि अस्पृश्य वर्ग के लिए उदाहरणस्वरूप था क्योंकि, यह विवाह परिष्कृत तरीके से और कम खर्चे में किया गया था।

इसके बाद परिषद के कामकाज की शुरुआत हुई। स्वागताध्यक्ष के भाषण के बाद डाक्टर अम्बेडकर का विद्वत्पूर्ण और तर्कसंगत भाषण हुआ उन्होंने कहा,

“इस जिले के अस्पृश्य वर्ग के तथा ब्राह्मणेतर वर्ग के नेताओं ने मिल कर विशेष रूप से अस्पृश्यता निवारण की जी-तोड़ कोशिश की। लेकिन उन्हें इस काम में सफलता नहीं मिली। उल्टे पुरोहित भिक्षुतंत्र से प्रत्यक्ष एवं परोक्ष रूप से उन पर कई तरह के अत्याचार किए गए और उनके आंदोलन को कुचल देने की कोशिश की गई। नेताओं के बारे में अखबारों में झूठमूठ खबरें फैलाना, अस्पृश्य वर्ग में फूट डालना आदि निंदनीय तरीकों को उन्होंने अपनाकर मानों उस आंदोलन को नेस्तनाबूत करने की उन्होंने कसम खाई हो। उनके इन आत्यंतिक अत्याचारों, अन्याय और छल-कपट से तंग आकर इस जिले के कुछ हिस्सों के हजारों अस्पृश्य धर्म परिवर्तन करने का मन बना चुके हैं। उन्होंने इस प्रकार का एक नोटिस भी स्पृश्य वर्ग के नाम भेज दिया है। लेकिन स्वार्थी अंतःकरण वाले भिक्षुतंत्र को इससे कोई फर्क नहीं पड़ा। इस बात का पता ही न होने का नाटक करने वाले शुद्धिवालों और हिंदुसभा वालों ने तो उनके दुखों की रती भर भी परवाह नहीं की।”

धर्म परिवर्तन के बारे में अपने अस्पृश्य बंधुओं की क्या राय है, यह जानने के लिए जलगाव तहसील के अस्पृश्य वर्ग के नेताओं ने इस परिषद का आयोजन किया था। इस परिषद में पहले दिन धर्म परिवर्तन के प्रस्ताव पर विचार-विमर्श हुआ। उससे पता चला कि पूरा बहिष्कृत समाज इसके लिए तैयार है। प्रस्ताव पर सभी की अनुकूल प्रतिक्रिया थी। ब्राह्मणेतर पार्टी के नेताओं ने इस पर समर्थन के स्वरूप जोरदार भाषण कर प्रस्ताव के पक्ष में राय दी। अध्यक्ष साहब द्वारा जनता की राय जानने हेतु प्रस्ताव वोटिंग के लिए प्रस्तुत किया तब उसे सबने प्रस्ताव को स्वीकार किया, किसी ने विरोध नहीं किया। इस तरह पहले दिन का कामकाज खत्म हुआ।

सभी अस्पृश्यों को हम समान मानते हैं*

शनिवार, दिनांक 29 जून, 1929 के दिन रात 7 बजे मुंबई के पेरल इलाके के दामोदर हॉल में रावबहादुर बोले, जे. पी. की अध्यक्षता में बहिष्कृत वर्ग की विशाल सार्वजनिक सभा का आयोजन किया गया था। सभा में बहिष्कृत वर्ग का बड़ा समुदाय इकट्ठा हुआ था। मंच पर

डाक्टर बाबासाहेब अम्बेडकर, मे. डाक्टर सोलंकी, में. शिवतरकर, म. द. वि. प्रधान, भा. र. कट्रेकर, रा. गुप्ते, ति गायकवाड़, ति. आडरेकर, ति. जाधव आदि लोग दिखाई दे रहे थे। तिर्शरूप गायकवाड़ ने अध्यक्ष की सूचना को सभा पटल पर रखी और उसका समर्थन किया रा. वालावलकर ने नियोजित अध्यक्ष रावबहादुर बोले, जे. पी. (जस्टिस ऑफ पीस) तालियों की गड़गड़ाहट में अध्यक्ष स्थान पर विराजमान हुए। अध्यक्ष का शुरुआती भाषण हुआ और सभा में निम्नानुसार प्रस्ताव पारित किए गए

पहला प्रस्ताव - कोकण इलाके का खास कर चिपलूण, खेड और दापोली तालुका का बहिष्कृत वर्ग अपनी उन्नति के मार्ग पर अग्रसर है लेकिन उन पर छुआछूत मानने वाले हिंदू लोगों द्वारा अन्याय किया जा रहा है। उनके इस अधम कृत्य के लिए यह सभा उनके प्रति निषेध व्यक्त करती है। साथ ही अपना गुस्सा भी व्यक्त करती है। इस शिकायत के बारे में न्याय पाने के लिए अस्पृश्य नेताओं का एक प्रतिनिधिमंडल नेक नामदार गवर्नर साहब के यहां भेजने की इजाजत यह मंच दे रहा है।

दूसरा प्रस्ताव • सभा की ओर से सूचित किया जाता है कि, कोकण के बहिष्कृत वर्ग के हितों की रक्षा के लिए एक “कोकण संरक्षक फंड निर्माण किया जाए।

तीसरा प्रस्ताव - बहिष्कृत वर्ग के श्री चां. भ. खेरमोडे और रा. गाडेकर ये दो छात्र इस वर्ष की बी. ए. परीक्षा में और रा. कदम मैट्रिक की परीक्षा में पास हो चुके हैं, और इसलिए यह सभा उनका अभिनंदन करती है।

चौथा प्रस्ताव डाक्टर पी. जी. सोलंकी, एम. एल. सी. को सरकार ने मुम्बई म्युनिसिपालिटी के सदस्य के रूप में चयन किया है, इसलिए यह सभा डॉक्टर साहब का अभिनंदन करती है और सही तैनाती के लिए संतोष व्यक्त करती है।

आखिर लोगों के आग्रह के कारण और अध्यक्ष की इच्छा की खातिर डाक्टर बाबासाहेब अम्बेडकर बोलने के

स्लाइट में वेलिंग एवं सिमुलेशन पर एक सप्ताह की कार्यशाला का उद्घाटन

लॉगोवाल, 2 सितंबर (जगसीर सिंह) - भारत सरकार के एक प्रमुख तकनीकी संस्थान, संत लॉगोवाल इंस्टीट्यूट ऑफ इंजीनियरिंग एंड टेक्नोलॉजी (डीम्ड यूनिवर्सिटी) स्लाइट, लॉगोवाल के मैकेनिकल इंजीनियरिंग विभाग ने मैकेनिकल इंजीनियरिंग सोसाइटी (एसएमईएस), स्लाइट के सहयोग से 1 से 6 सितंबर तक एक सप्ताह की वेलिंग एवं सिमुलेशन कार्यशाला का आयोजन किया। संस्थान में इसका भव्य उद्घाटन किया गया। कार्यशाला के अध्यक्ष प्रो. शंकर सिंह, विभागाध्यक्ष (मैकेनिकल एवं सिविल

इंजीनियरिंग) हैं। समन्वयक डॉ. मोहम्मद मजीद, एसोसिएट प्रोफेसर और डॉ. विवेक कुमार, एसोसिएट प्रोफेसर (मैकेनिकल इंजीनियरिंग) हैं। उद्घाटन समारोह के मुख्य अतिथि एवं संरक्षक निदेशक स्लाइट, प्रो. मणिकांत पासवान थे, अपने संबोधन में उन्होंने कहा कि आधुनिक उद्योग और शैक्षणिक क्षेत्र में वेलिंग एवं सिमुलेशन तकनीकें अत्यंत महत्वपूर्ण

हैं। यह कार्यशाला छात्रों को सैद्धांतिक ज्ञान के साथ-साथ व्यावहारिक कौशल भी प्रदान करेगी। इस अवसर पर प्रो. एम.एम. सिन्हा (डीन, छात्र कल्याण एवं सह-संरक्षक), प्रो. एस. शाही (डीन, अकादमिक) और प्रो. सुरेंद्र सिंह सोढ़ी (डीन, शोध एवं परामर्श) सहित कई संकाय सदस्य, कर्मचारी और छात्र उपस्थित थे। प्रो. शंकर सिंह ने कहा कि यह कार्यशाला छात्रों को कंप्यूटर

सहायता प्राप्त सिमुलेशन के साथ व्यावहारिक प्रशिक्षण को जोड़कर एक सुरक्षित और यथार्थवादी वातावरण में वेलिंग तकनीक सीखने का अवसर प्रदान करेगी। उन्होंने समन्वयक डॉ. विवेक कुमार और डॉ. मोहम्मद मजीद की कड़ी मेहनत की सराहना की। इस कार्यशाला में लगभग 50 छात्रों ने भाग लिया, पंजीकरण समन्वयक डॉ. मोहम्मद मजीद ने कहा कि यह कार्यशाला शैक्षणिक और औद्योगिक क्षेत्रों के बीच एक सेतु का काम करेगी, जिसमें वेलिंग प्रक्रियाओं, सिमुलेशन तकनीकों और वास्तविक इंजीनियरिंग समस्याओं को हल करने पर केंद्रित सत्र होंगे।

ਜਾਲੰਧਰ-ਪਠਾਨਕੋਟ ਰਾਸ਼ਟੀਰਾਜਮਾਰਗ ਪਰ ਭੀਸ਼ਣ ਸੜਕ ਹਾਦਸਾ

• ਟ੍ਰੈਕਟਰ ਸੇ ਟਕਰਾਕਰ ਪਰਯਟਕ ਬਸ ਪਲਟੀਟ ਕਰਾਵ ਮੇਂ ਕਾਰ ਔਰ ਸਕੂਟੀ ਸਵਾਰ ਘਾਯਲ

ਹੋਸ਼ਿਆਰਪੁਰ/ਟਾਂਡਾ ਉਡਮੁਡ, 1 ਸਿਤੰਬਰ (ਤਰਸੇਮ ਦੀਵਾਨਾ) - ਜਾਲੰਧਰ-ਪਠਾਨਕੋਟ ਰਾਸ਼ਟੀਰਾਜਮਾਰਗ ਪਰ ਆਜ ਸੁਬਹ ਗਾਂਵ ਮੂਨਕਾਂ ਕੇ ਪਾਸ ਹੁਏ ਏਕ ਭੀਸ਼ਣ ਸੜਕ ਹਾਦਸੇ ਮੇਂ ਏਕ ਵਧਤਿ ਕੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ ਔਰ 3 ਲੋਗ ਗੰਭੀਰ ਰੂਪ ਸੇ ਘਾਯਲ ਹੋ ਗਏ। ਹਾਦਸਾ ਇਤਨਾ ਭੀਸ਼ਣ ਥਾ ਕਿ ਪਰਯਟਕ ਬਸ ਅਨਿਯੰਤਰਿਤ ਹੋਕਰ ਪਲਟ ਗਈ। ਪ੍ਰਾਪਤ ਜਾਨਕਾਰੀ ਕੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਧਹ ਸੜਕ ਹਾਦਸਾ ਏਕ ਤੇਜ਼ ਰਫ਼ਤਾਰ ਪਰਯਟਕ ਬਸ, ਟ੍ਰੈਕਟਰ, ਸਕੂਟੀ ਔਰ ਕਾਰ ਕੀ ਟਕਕਰ ਕੇ ਕਾਰਣ ਹੁਆ, ਜਿਸਮੇਂ ਟ੍ਰੈਕਟਰ ਚਾਲਕ, ਏਕ ਪ੍ਰਵਾਸੀ

ਕੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ, ਜਬਕਿ ਸਕੂਟੀ ਸਵਾਰ, ਕਾਰ ਸਵਾਰ ਮਹਿਲਾ ਔਰ ਬਸ ਮੇਂ ਸਵਾਰ ਧਾਤ੍ਰੀ ਗੰਭੀਰ ਰੂਪ ਸੇ ਘਾਯਲ ਹੋ ਗਏ। ਸੂਤ੍ਰੋਂ ਸੇ ਮਿਲੀ ਜਾਨਕਾਰੀ ਕੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਹਾਦਸਾ ਸੁਬਹ ਕਰੀਬ 7 ਬਜੇ ਹੁਆ ਜਬ ਜਾਲੰਧਰ ਸੇ ਪਠਾਨਕੋਟ ਜਾ ਰਹੀ ਏਕ ਪਰਯਟਕ ਬਸ, ਗਾਂਵ ਮੂਨਕਾਂਵਾਲੇ ਕੇ ਪਾਸ ਲਿੰਕ ਰੋਡ ਸੇ ਅਚਾਨਕ ਰਾਜਮਾਰਗ ਪਰ ਆ ਰਹੇ ਏਕ ਟ੍ਰੈਕਟਰ ਸੇ ਟਕਰਾ ਗਈ। ਇਸਸੇ ਬਸ ਅਨਿਯੰਤਰਿਤ ਹੋਕਰ ਰਾਸ਼ਟੀਰਾਜਮਾਰਗ ਪਰ

ਪਲਟ ਗਈ, ਜਿਸਸੇ ਸਕੂਟੀ ਸਵਾਰ, ਕਾਰ ਮੇਂ ਸਵਾਰ ਏਕ ਮਹਿਲਾ ਔਰ ਏਕ ਬਚ੍ਚੇ ਕੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ। ਇਸ ਹਾਦਸੇ ਮੇਂ ਬਤਾਧਾ ਗਧਾ ਹੈ ਕਿ ਟ੍ਰੈਕਟਰ ਚਾਲਕ ਪ੍ਰਵਾਸੀ ਮਜਦੂਰ ਕੀ ਮੌਕੇ ਪਰ ਹੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ, ਜਬਕਿ ਕਾਰ ਚਾਲਕ ਜਸਦੀਪ ਕੌਰ ਪਤਨੀ ਬਲਜੀਤ ਸਿੰਹ ਔਰ ਬੇਟਾ ਹਰਮਨ ਸਿੰਹ ਨਿਵਾਸੀ ਗਾਂਵ ਮੂਨਕ ਖੁਰਦ ਗੰਭੀਰ ਰੂਪ ਸੇ ਘਾਯਲ ਹੋ ਗਏ। ਇਸਕੇ ਅਲਾਵਾ, ਸਕੂਟੀ ਸਵਾਰ ਦਰਸ਼ਨ ਸਿੰਹ ਪੁਤ੍ਰ ਗੁਰਦਯਾਲ ਸਿੰਹ

ਨਿਵਾਸੀ ਗਾਂਵ ਮੂਨਕ ਖੁਰਦ ਭੀ ਗੰਭੀਰ ਰੂਪ ਸੇ ਘਾਯਲ ਹੋ ਗਧਾ, ਜਿਸੇ ਸਰਬਤ ਦਾ ਭਲਾ ਸੇਵਾ ਸੋਸਾਧਟੀ ਕੇ ਵਾਲੰਟਿਏਰ ਜਥੇਦਾਰ ਦਵਿੰਦਰ ਸਿੰਹ ਮੂਨਕਾਂ ਨੇ ਟਾਂਡਾ ਕੇ ਸਰਕਾਰੀ ਅਸਪਤਾਲ ਪਹੁੰਚਾਧਾ। ਹਾਦਸੇ ਕੀ ਸੂਚਨਾ ਮਿਲਨੇ ਕੇ ਬਾਦ ਡੀਏਸਪੀ ਟਾਂਡਾ ਦਵਿੰਦਰ ਸਿੰਹ ਬਾਜਵਾ, ਥਾਨਾ ਪ੍ਰਮੁਖ ਟਾਂਡਾ ਗੁਰਿੰਦਰਜੀਤ ਸਿੰਹ ਨਾਗਰਾ ਔਰ ਰੋਡ ਸੇਫਟੀ ਫੋਰਸ ਕੀ ਟੀਮ ਮੌਕੇ ਪਰ ਪਹੁੰਚੀ ਔਰ ਪਲਟੀ ਹੁਰੀਂ ਬਸ ਕੋ ਸੀਧਾ ਕਰ ਧਾਤਾਧਾਤ ਭਹਾਲ ਕਿਧਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਕਹਾ ਜਾ ਰਹਾ ਹੈ ਕਿ ਧਹ ਹਾਦਸਾ ਟ੍ਰੈਕਟਰ ਚਾਲਕ ਕੀ ਗਲਤੀ ਕੇ ਕਾਰਣ ਹੁਆ, ਲੇਕਿਨ ਪੁਲਿਸ ਫ਼ਵਾਰਾ ਇਸ ਹਾਦਸੇ ਕੇ ਅਸਲੀ ਕਾਰਣੋਂ ਕੀ ਜਾਂਚ ਕੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ।

ਕੋਚਿੰ- ਕੇਰਲ ਉਚ ਨਧਾਯਾਲਧ ਨੇ ਕਾਰਧਸਥਲ ਪਰ ਮਹਿਲਾਔੋਂ ਕਾ ਧੌਨ ਉਤਪੀਡਨ (ਰੋਕਥਾਮ, ਨਿਸ਼ੇਧ ਔਰ ਨਿਵਾਰਣ) ਅਧਿਨਧਮ, 2013 (PoSH Act) ਕੇ ਤਹਤ ਗਠਿਤ ਏਕ ਸਥਾਨੀਧ ਸਮਿਤਿ (Local Committee - LC) ਕੀ ਰਿਪੋਰਟ ਔਰ ਤਿਰੁਵਨੰਤਪੁਰਮ ਕੇ ਜਿਲਾ ਕਲੇਕਟਰ ਫ਼ਵਾਰਾ ਜਾਰੀ ਸੰਬਧਿਤ ਆਦੇਸ਼ ਕੋ ਅਵੈਧ ਔਰ ਕਾਨੂਨ ਕੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨੋਂ ਕੇ ਖਿਲਾਫ ਧੋਸ਼ਿਤ ਕਰਤੇ ਹੁਏ ਰਦ ਕਰ ਦਿਧਾ ਹੈ। ਜਸਟਿਸ ਰਾਜਾ ਵਿਜਧਰਾਧਵਨ ਵੀ ਔਰ ਕੇ. ਵੀ. ਜਧਕੁਮਾਰ ਕੀ ਖੁੰਡਪੀਠ ਨੇ ਧਹ ਫੈਸਲਾ W.A ਨੰਬਰ 1622 of 2025 ਮੇਂ ਦਿਧਾ, ਜੋ W.P.(C) ਨੰਬਰ 39915 of 2018 ਮੇਂ ਏਕਲ ਪੀਠ ਕੇ ਫੈਸਲੇ ਕੇ ਖਿਲਾਫ ਧਾਧਰ ਕੀ ਗਈ ਅਪੀਲ ਥੀ।

ਮਾਮਲਾ ਧਾਚਿਕਾਕਰਤਾ

ਅਬ੍ਰਾਹਮ ਮਥਾਈ (ਅਮਸਟੋਰ ਇੰਫੌਰਮੇਸ਼ਨ ਟੇਕਨੋਲੌਜੀ (ਇੰਡਿਧਾ) ਪ੍ਰਾਇਵੇਟ ਲਿਮਿਟੇਡ ਕੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਨਿਦੇਸ਼ਕ) ਔਰ ਕੰਪਨੀ ਕੀ ਪੂਰਵ ਅਕਾਊਂਟੈਂਟ/ਮੈਨੇਜਰ (ਅਪੀਲਕਰਤਾ) ਕੇ ਬੀਚ ਕਾ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਕੀ ਸੇਵਾਏਂ 7 ਨਵੰਬਰ, 2017 ਕੋ ਸਮਾਪਤ ਕਰ ਦੀ ਗਈ ਥੀਂ, ਜਿਸਕੇ ਬਾਦ ਉਨ੍ਹੋਂਨੇ ਸ਼ਰਮ ਅਦਾਲਤ ਕਾ ਰੁਖ ਕਿਧਾ। ਇਸੀ ਧੌਰਾਨ, ਜਿਲਾ ਕਲੇਕਟਰ ਕੋ ਏਕ ਸ਼ਿਕਾਧਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁਰੀਂ, ਜਿਸੇ PoSH ਅਧਿਨਧਮ ਕੇ ਤਹਤ ਗਠਿਤ ਸਥਾਨੀਧ ਸਮਿਤਿ ਕੋ ਭੇਜ ਦਿਧਾ ਗਧਾ।

ਸਥਾਨੀਧ ਸਮਿਤਿ ਨੇ ਜਾਂਚ ਕੇ ਬਾਦ 22 ਅਗਸਤ, 2018 ਕੋ ਏਕ ਰਿਪੋਰਟ ਪ੍ਰਸਤੁਤ ਕੀ, ਜਿਸਮੇਂ

ਬੇਂਗਲੁਰੂ ਮੇਂ ਮਜਦਰੀ ਕਰ ਪਾਧਾ MBBS ਏਡਮਿਸ਼ਨ

ਭੁਵਨੇਸ਼ਵਰ- ਔਡਿਸ਼ਾ ਕੇ ਏਕ 19 ਵਰਸ਼ੀਧ ਆਦਿਵਾਸੀ ਧੁਵਕ ਸ਼ੁਭਮ ਸਬਰ ਕੀ ਕਹਾਨੀ ਸਚ੍ਚੀ ਲਗਨ ਔਰ ਮੇਹਨਤ ਕੀ ਜੀਤ ਕੀ ਮਿਸਾਲ ਹੈ। ਪਿਛਲੇ ਕੁਛ ਮਹੀਨੋਂ ਸੇ ਬੇਂਗਲੁਰੂ ਕੇ ਏਕ ਨਿਰਮਾਣ ਸਥਲ ਪਰ ਮਜਦਰੀ ਕਰ ਰਹੇ ਸ਼ੁਭਮ ਨੇ ਜੂਨ ਮੇਂ ਨੀਟ-ਧੂਜੀ (NEET-UG) ਕੀ ਪਰੀਖਾ ਪਾਸ ਕੀ ਥੀ ਔਰ ਅਬ ਉਨ੍ਹੇਂ ਔਡਿਸ਼ਾ ਕੇ ਬੇਰਹਮਪੁਰ ਸਥਿਤ ਮੇਡਿਕਲ ਕੌਲੇਜ ਮੇਂ ਧਾਖਿਲਾ ਮਿਲ ਗਧਾ ਹੈ।

ਸ਼ੁਭਮ ਨੇ ਬਤਾਧਾ, “ਜਬ ਸਰ ਕਾ ਫੋਨ ਆਧਾ ਔਰ ਪਤਾ ਚਲਾ ਕਿ ਮੇਂ ਨੀਟ ਪਾਸ ਕਰ ਗਧਾ ਹੂੰ, ਤੋ ਮੇਂ ਖੁਸ਼ੀ ਸੇ ਫੂਟ ਪਡਾ। ਮੈਂਨੇ ਤੁਰੰਤ ਅਪਨੇ ਪਰਿਵਾਰ ਵਾਲੋਂ ਕੋ ਬਤਾਧਾ ਕਿ ਅਬ ਮੇਂ ਡੌਕਟਰ ਬਨੂੰਗਾ।”

ਅਬ੍ਰਾਹਮ ਮਥਾਈ ਸੇ ਲਿਖਿਤ ਮਾਫੀ ਮਾਂਗਨੇ, ₹19.80 ਲਾਖ ਕਾ ਮੁਆਵਜਾ ਦੇਨੇ ਔਰ ਕੰਪਨੀ ਮੇਂ ਏਕ ਆਂਤਰਿਕ ਸ਼ਿਕਾਧਤ ਸਮਿਤਿ (Internal Committee) ਗਠਿਤ ਕਰਨੇ ਕਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿਧਾ ਗਧਾ। ਇਸ ਰਿਪੋਰਟ ਕੇ ਆਧਾਰ ਪਰ ਜਿਲਾ ਕਲੇਕਟਰ ਨੇ 19 ਸਿਤੰਬਰ, 2018 ਕੋ ਏਕ ਪਤ੍ਰ ਜਾਰੀ ਕਰ ਇਨ ਨਿਰਦੇਸ਼ੋਂ ਕਾ ਪਾਲਨ ਸੁਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕਰਨੇ ਕੋ ਕਹਾ।

ਅਬ੍ਰਾਹਮ ਮਥਾਈ ਨੇ ਇਨ ਆਦੇਸ਼ੋਂ ਕੇ ਖਿਲਾਫ ਉਚ ਨਧਾਯਾਲਧ ਮੇਂ ਧਾਚਿਕਾ ਧਾਧਰ ਕੀ।

ਉਚ ਨਧਾਯਾਲਧ ਕੇ ਏਕਲ ਪੀਠ ਕਾ ਨਿਰਧਧ

ਉਚ ਨਧਾਯਾਲਧ ਮੇਂ ਧਾਚਿਕਾ ਪਰ ਸੁਨਵਾਈ ਕੇ ਬਾਦ ਏਕਲ ਪੀਠ ਨੇ 3 ਦਿਸੰਬਰ, 2024 ਕੋ ਅਪਨੇ ਫੈਸਲੇ ਮੇਂ ਰਿਪੋਰਟ ਔਰ ਪਤ੍ਰ ਕੋ ਅਵੈਧ ਧੋਸ਼ਿਤ ਕਰਤੇ ਹੁਏ ਰਦ ਕਰ ਦਿਧਾ। ਏਕਲ ਪੀਠ ਕੇ ਪ੍ਰਮੁਖ ਨਿਸ਼ਕਰਸ਼ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਥੇ:

ਲਿਖਿਤ ਸ਼ਿਕਾਧਤ ਕਾ ਅਭਾਵ: ਮਹਿਲਾ ਨੇ ਸਵਧਂ ਸਮਿਤਿ ਕੇ ਸਮਕਸ਼ ਸਵੀਕਾਰ ਕਿਧਾ ਕਿ ਉਸਨੇ ਕੌਰੀ ਲਿਖਿਤ ਸ਼ਿਕਾਧਤ ਦਰਜ ਨਹੀਂ ਕਰਾਈ ਥੀ। PoSH ਅਧਿਨਧਮ ਕੀ ਧਾਰਾ 9 ਔਰ ਨਿਧਮ 6 ਕੇ ਤਹਤ ਲਿਖਿਤ ਸ਼ਿਕਾਧਤ ਅਨਿਵਾਰਧ ਹੈ। ਏਕ ਅਨਾਮ ਸ਼ਿਕਾਧਤ ਕੇ ਆਧਾਰ ਪਰ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਧਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨਾ ਕਾਨੂਨ ਕਾ

ਸਪਸ਼ਟ ਉਲਲੰਧਨ ਥਾ।

ਧੌਨ ਉਤਪੀਡਨ ਕੇ ਤਤਵ ਕਾ ਅਭਾਵ: ਸ਼ਿਕਾਧਤਕਰਤਾ ਨੇ ਸਵਧਂ ਕਭੂਲਾ ਕਿ ਮਥਾਈ ਨੇ ਨ ਤੋ ਉਸੇ ਕਭੀ ਛੁਆ ਔਰ ਨ ਹੀ ਕਿਸੀ ਧੌਨ ਅਨੁਗ੍ਰਹ ਕੀ ਮਾਂਗ ਕੀ। ਆਰੌਪੌਂ ਮੇਂ ਧੌਨ ਉਤਪੀਡਨ ਕੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ (ਧਾਰਾ 2(n)) ਕੇ ਤਹਤ ਆਨੇ ਵਾਲੇ ਤਤਵ ਨਹੀਂ ਪਾਏ ਗਏ। ਧਹ ਮਾਮਲਾ ਏਕ ਸ਼ਰਮਿਕ ਵਿਵਾਦ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੋਤਾ ਥਾ।

ਪ੍ਰਾਕ੍ਰਿਤਿਕ ਨਧਾਧ ਕੇ ਸਿਫ਼ਤਾਂੌਂ ਕਾ ਉਲਲੰਧਨ: ਅਬ੍ਰਾਹਮ ਮਥਾਈ ਕੋ ਸਥਾਨੀਧ ਸਮਿਤਿ ਫ਼ਵਾਰਾ ਅਪਨਾਏ ਗਏ ਸਾਕਸ਼ਔਂ ਧਾ ਗਵਾਹੌਂ ਕਾ ਸਾਮਨਾ ਕਰਨੇ ਧਾ ਅਨਕੀ ਜਿਰਹ ਕਰਨੇ ਕਾ ਅਵਸਰ ਨਹੀਂ ਦਿਧਾ ਗਧਾ। ਗਵਾਹੌਂ ਕੇ ਬਧਾਨ ਟੇਲੀਫੋਨ ਪਰ Record ਕੀਏ ਗਏ ਥੇ, ਜੋ ਨਧਾਧਿਕ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਧਾ ਕੇ ਖਿਲਾਫ ਹੈ।

ਵੈਕਲਿਪਕ ਉਪਚਾਰ ਕੀ ਉਪਲਬਧਤਾ: ਏਕਲ ਪੀਠ ਨੇ ਮਾਨਾ ਕਿ ਹਾਲਾਂਕਿ PoSH ਅਧਿਨਧਮ ਕੇ ਤਹਤ ਏਕ ਉਪਲਬਧ ਥਾ, ਲੇਕਿਨ ਜਬ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਧਾ ਸਵਧਂ ਅਧਿਨਧਮ ਕੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨੌਂ ਕੇ ਵਿਪਰੀਤ ਔਰ ਅਧਿਕਾਰ ਕਸ਼ੇਤ੍ਰ ਸੇ ਬਾਹਰ ਹੈ, ਤੋ ਉਚ ਨਧਾਯਾਲਧ ਕਾ ਅਨੁਚ੍ਚੇਦ 226 ਕੇ ਤਹਤ ਹਸਤਕਸ਼ੇਪ ਕਰਨਾ justified ਹੈ।

ਮਹਿਲਾ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੇ ਏਕਲ ਪੀਠ ਕੇ ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਕੇ ਖਿਲਾਫ

ਡਿਵੀਜਨ ਬੈਂਚ ਮੇਂ ਅਪੀਲ ਧਾਧਰ ਕੀ। ਅਪੀਲ ਮੇਂ ਤਰਕ ਦਿਧਾ ਗਧਾ ਕਿ ਸਮਿਤਿ ਨੇ ਸਾਕਸ਼ਔਂ ਕੇ ਆਧਾਰ ਪਰ ਧੌਨ ਆਸ਼ਧ ਕੇ Remarks ਔਰ ਪ੍ਰਤਿਕੂਲ ਕਾਰਧ ਵਾਤਾਵਰਣ ਬਨਾਨੇ ਕਾ ਪਤਾ ਲਗਾਧ ਥਾ ਔਰ ਸ਼ਰਮ ਅਦਾਲਤ ਮੇਂ ਮੁਕਦਮਾ ਚਲਨਾ PoSH ਅਧਿਨਧਮ ਕੇ ਤਹਤ ਰਾਹਤ ਪਾਨੇ ਮੇਂ ਬਾਧਾ ਨਹੀਂ ਹੋਨੀ ਚਾਹਿਏ।

ਡਿਵੀਜਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਇਸਲਿਏ ਕੀ ਅਪੀਲ ਖਾਰਿਜ

ਡਿਵੀਜਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਏਕਲ ਪੀਠ ਕੇ ਨਿਰਧਧ ਕੋ ਬਰਕਰਾਰ ਰਖਾ ਔਰ ਅਪੀਲ ਖਾਰਿਜ ਕਰ ਦੀ। ਨਧਾਯਾਲਧ ਨੇ ਮਾਨਾ PoSH ਅਧਿਨਧਮ ਕੀ ਧਾਰਾ 9 ਕੇ ਤਹਤ ਏਕ ਲਿਖਿਤ ਸ਼ਿਕਾਧਤ (Written Complaint) ਅਨਿਵਾਰਧ ਹੈ, ਜਿਸਕੀ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਮੇਂ ਪੂਰੀ ਤਰਹ ਸੇ ਕਮੀ ਥੀ।

ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਕੇ ਅਪਨੇ ਬਧਾਨ ਸੇ ਸਪਸ਼ਟ ਥਾ ਕਿ ਧੌਨ ਉਤਪੀਡਨ ਕੇ ਕੌਰੀ ਤਤਵ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਥੇ। ਨਧਾਯਾਲਧ ਨੇ ਮਾਨਾ ਕਿ ਆਰੌਪ ਵਧਕ੍ਰਿਧਿਤ ਧਾ ਸ਼ਰਮਿਕ ਵਿਵਾਦ ਸੇ ਸੰਬਧਿਤ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੋਤੇ ਥੇ, ਨ ਕਿ ਧੌਨ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਿ ਕੇ।

ਪ੍ਰਾਕ੍ਰਿਤਿਕ ਨਧਾਧ ਕੇ ਸਿਫ਼ਤਾਂਤ (Principles of Natural Justice) ਕਾ ਗੰਭੀਰ ਉਲਲੰਧਨ ਹੁਆ ਥਾ, ਕਧੌਂਕਿ ਆਰੌਪੀ ਕੋ ਜਵਾਬ ਦੇਨੇ ਧਾ ਗਵਾਹੌਂ ਕੋ cross-examine ਕਰਨੇ ਕਾ ਉਚਿਤ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ਦਿਧਾ ਗਧਾ। ਚੂਂਕਿ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਧਾ ਹੀ ਕਾਨੂਨ ਕੇ ਮੂਲ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨੌਂ ਔਰ ਨਧਾਧ ਕੇ ਸਿਫ਼ਤਾਂੌਂ ਕੇ ਵਿਪਰੀਤ ਥੀ, ਇਸਲਿਏ ਵੈਕਲਿਪਕ ਉਪਾਧ ਕੀ ਉਪਲਬਧਤਾ ਉਚ ਨਧਾਯਾਲਧ ਕੇ ਰਿਟ ਕਸ਼ੇਤ੍ਰਾਧਿਕਾਰ ਕਾ ਉਪਧੋਗ ਕਰਨੇ ਮੇਂ ਬਾਧਾ ਨਹੀਂ ਬਨੀ।

ਸਲਾਇਟ ਕੇ ਪ੍ਰਥਮ ਵਰਸ਼ ਕੇ ਛਾਤ੍ਰੌਂ ਕੇ ਲਿਏ ਔਰਿਏਂਟੇਸ਼ਨ ਕਾਰਧਕ੍ਰਮ ਕਾ ਆਧੋਜਨ

ਲੌਂਗੋਵਾਲ,2 ਸਿਤੰਬਰ (ਜਗਸੀਰ ਸਿੰਹ) - ਆਜ ਗੁਰੂ ਧਾਸੀਦਾਸ ਕੇਂਦ੍ਰੀਧ ਵਿਸ਼ਵਵਿਧਾਲਧ, ਬਿਲਾਸਪੁਰ (ਛਤ੍ਤੀਸਗੜ੍ਹ) ਕੇ ਕੁਲਪਤਿ ਪ੍ਰੌ. ਆਲੋਕ ਕੁਮਾਰ ਚਕਰਵਾਲ ਨੇ ਸੰਤ ਲੌਂਗੋਵਾਲ ਇੰਸਟਿਟੂਟ ਆਫ਼ ਇੰਜੀਨਿਧਰਿੰਗ ਏਂਡ ਟੇਕਨੋਲੌਜੀ. ਲੋਗੋਵਾਲ ਕੇ ਪ੍ਰਥਮ ਵਰਸ਼ ਕੇ ਛਾਤ੍ਰੌਂ ਕੇ ਲਿਏ ਔਰਿਏਂਟੇਸ਼ਨ ਕਾਰਧਕ੍ਰਮ ਮੇਂ ਪ੍ਰੇਰਣਾਧਾਧਕ ਸੰਬੌਧਨ ਕ੍ਰਿਧਾ,ਨਵਪ੍ਰਵੇਸ਼ਿਤ ਵਿਧਧਾਰਧਿਔਂ ਕੇ ਲਿਏ ਆਧੋਜਿਤ ਔਰਿਏਂਟੇਸ਼ਨ ਕਾਰਧਕ੍ਰਮ ਮੇਂ ਕੁਲਪਤਿ ਪ੍ਰੌ. ਆਲੋਕ ਕੁਮਾਰ ਚਕਰਵਾਲ ਨੇ ਛਾਤ੍ਰੌਂ ਕੋ ਏਕ ਅਤ੍ਧੰਤ ਮਰਮਸ਼ਪਸ਼ੀਂ ਔਰ ਪ੍ਰੇਰਣਾਧਾਧਕ ਸੰਬੌਧਨ ਦਿਧਾ। ਅਪਨੇ ਭਾਸ਼ਣ ਮੇਂ ਪ੍ਰੌ.

ਚਕਰਵਾਲ ਨੇ ਛਾਤ੍ਰੌਂ ਕੋ ਉਚ ਨਧਾਧਿਕਾਸ਼ਾ ਕੇ ਮਹਤਵ, ਵਧਕ੍ਰਿਧਿਤ ਗਤਿਸ਼ਾਸਨ, ਔਰ ਸਾਮਾਜਿਕ ਉਤਰਦਾਧਿਤਵ ਕੀ ਗਹਰਾਈ ਸੇ ਸਮਝ ਦਿਲਾਈ। ਉਨ੍ਹੌਂਨੇ ਵਿਧਧਾਰਧਿਔਂ ਸੇ ਕਹਾ ਕਿ ਵਿਸ਼ਵਵਿਧਾਲਧ ਜੀਵਨ ਕੇਵਲ ਡਿਗ੍ਰੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨੇ ਕਾ ਮਾਧਧਮ ਨਹੀਂ, ਬਲਿਕ ਆਤਮਵਿਕਾਸ, ਸੌਚਨੇ ਕੀ ਸਵਤੰਤ੍ਰਤਾ ਔਰ ਰਾਸ਼ਟ੍ਰ ਨਿਰਮਾਣ ਮੇਂ ਭਾਗੀਦਾਰੀ ਕੀ ਧਾਤ੍ਰਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹੌਂਨੇ ਅਪਨੇ ਅਨੁਭਵ ਸਾਝਾ ਕਰਤੇ ਹੁਏ ਕਹਾ “ਆਪਕੇ ਭੀਤਰ ਅਪਾਰ ਕਸ਼ਮਤਾ

ਹੈ। ਧਹ ਵਿਸ਼ਵਵਿਧਾਲਧ ਆਪਕੋ ਕੇਵਲ ਜ਼ਾਨ ਹੀ ਨਹੀਂ ਦੇਗਾ, ਬਲਿਕ ਆਪਕੋ ਏਕ ਜਿੰਮਮੇਦਾਰ ਨਾਗਰਿਕ, ਏਕ ਸੰਵੇਦਨਸ਼ੀਲ ਇੰਸਾਨ ਔਰ ਏਕ ਵੈਸ਼ਵਿਕ ਸੌਚ ਵਾਲਾ ਧੁਵਾ ਬਨਾਏਗਾ। ਆਪ ਜਿਸ ਦਿਸ਼ਾ ਮੇਂ ਮੇਹਨਤ ਕਰੌਂਗੇ, ਵਹੀ ਆਪਕੀ ਮੰਜਿਲ ਬਨੇਗੀ।” ਪ੍ਰੌ. ਚਕਰਵਾਲ ਨੇ ਛਾਤ੍ਰੌਂ ਕੋ ਧਹ ਭੀ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕ੍ਰਿਧਾ ਕਿ ਵੇ ਅਪਨੇ ਸਮਧ ਕਾ ਸਦੁਪਧੋਗ ਕਰੌਂ, ਡਿਜਿਟਲ ਧੁਗ ਕੀ ਚੁਨੌਤਿਧੌਂ ਕੋ ਸਮਝੌਂ ਔਰ ਤਕਨੀਕ ਕੋ

ਸਿਧਾਰਥ ਗੌਤਮ ਬੁੱਧ ਦੇ ਧਮ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਸਬ ਲਈ ਸੁੱਖ, ਸ਼ਾਂਤੀ ਅਤੇ ਵਿਕਾਸ ਦੇ ਮਾਰਗ ਦੀਆਂ ਐਕਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਸਾਫ਼ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਇਹ ਸਿਧਾਂਤ ਵਿਸ਼ਵ ਸ਼ਾਂਤੀ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ

“ਇਕੁਐਲਿਟੀ ਐਂਡ ਜਸਟਿਸ” ਪਟਿਆਲਾ -ਸਿਧਾਰਥ ਗੌਤਮ ਬੁੱਧ ਦੇ ਦਿੱਤੇ ਇਹ ਬੁਨਿਆਦੀ ਸਿਧਾਂਤ ਸਮੁੱਚੇ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਸੁੱਖ, ਸ਼ਾਂਤੀ ਅਤੇ ਵਿਕਾਸ ਦੇ ਮਾਰਗ ਰਾਹ ਸਾਫ਼ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਮੁੱਢਲੇ ਪੰਜ ‘ਪੰਚਸ਼ੀਲ’ ਸਿਧਾਂਤ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ ਜੋ ਅਪਣਾ ਕੇ ਹਰ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ‘ਮਨ ਦੀ ਸਮਾਧੀ’ ਲੱਗ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ:

1. ਆਹਿੰਸਾ- ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਸਰੀਰਕ ਨੁਕਸਾਨ ਨਾਂ ਪਹੁੰਚਾਉਣਾ, ਹਰ ਇਕ ਜੀਵਨ ਦਾ ਸਤਿਕਾਰ ਕਰਨਾ
2. ਚੋਰੀ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ- ਦੁਸਰਿਆਂ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਕਦਰ ਕਰਨਾ
3. ਵਿਬਚਾਰ ਨਾਂ ਕਰਨਾ- ਕੋਈ ਜਿਨਸੀ ਦੁਰਵਿਹਾਰ ਜਾਂ ਅਪਰਾਧ ਨਾਂ ਕਰਨਾ
4. ਝੂਠ ਨਹੀਂ ਬੋਲਣਾ- ਆਪਣੇ ਆਚਾਰ, ਵਿਚਾਰ, ਵਿਵਹਾਰ ਵਿੱਚ ਇਮਾਨਦਾਰੀ ਬਣੇ ਰਹਿਣਾ
5. ਨਸ਼ਾ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ- ਕੋਈ ਨਸ਼ਾ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ, ਮਨ ਦਾ ਦਸ਼ਾ ਦਿਸ਼ਾ ਵਿਗਾੜ ਦੇ ਸਾਧਨਾਂ ਤੋਂ ਦੂਰੀ, ਮਨ ਸੁੱਧ ਰਖਣਾ ਅਤੇ ਸਾਫ਼ ਮਨ ਦਾ ਸਤਿਕਾਰ ਕਰਨਾ

